

உ
கடவுள்துணை.

R. S. S. Man

BAPOONS ACT
OR **S. R. S. Man**
Akata Vikata Maha Natakam.

பயன்வ் ஆக்ட் என்னும்
அகட விகட

அமகா நாடகம்.

இஃச,

வேப்பேரி,

எஸ். அரங்கநாத முதலியாரவர்களால்

இயற்றி,

ஜி. ஆர். பாலைய நாயுடு அவர்களது

சேன்னை-குடா, பாலவிர்த்தி போதிநி பிரஸில்

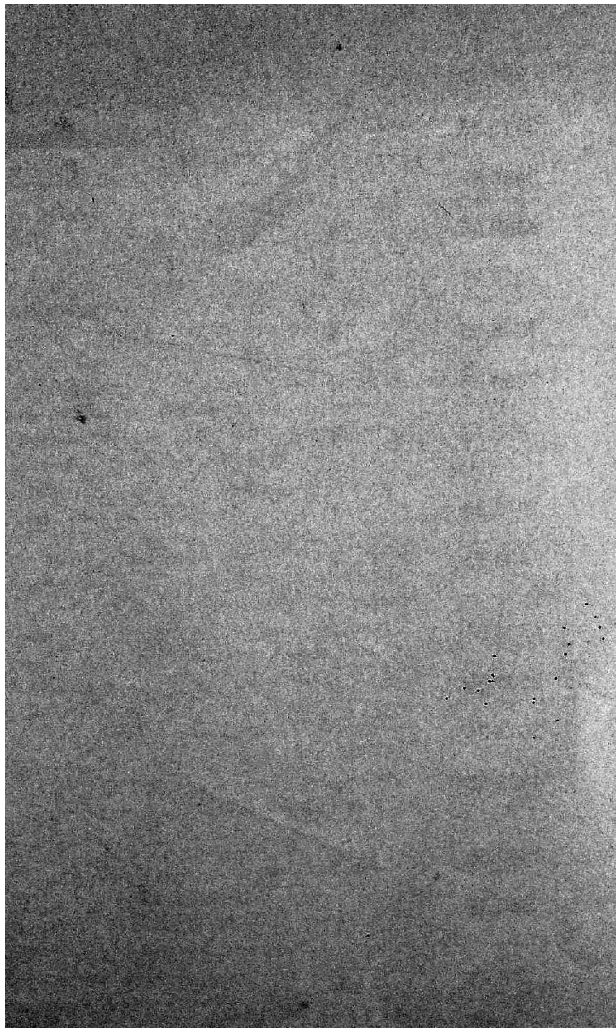
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(நான்காம் பதிப்பு.)

1918.

காளபுத்தி (ஸ்ரீ) சித்திரைமீ

Registered Copy Right.

முகவுரை.

சர்வேஸ்வரானுசிய கடவுள் நமக்குத் தந்திருக்கும் அருமையான காலத்தையும், பொருளையுங்கொண்டு நம்முடைய கீர்த்திக் காகவும், பிறரை நல்வழியில் சந்தோஷிக்கச் செய்யவும் உபயோகப்படுத்திப் பிறகு பரத்திற்கு அருகர்களாகவேண்டியது தர்ம சாஸ்திரத்தின் கட்டளையாகவிருக்க, அதைத் தெரிந்தும் மறந்தவர்களாய்ச் சிலர் தம் வாழ்நாளை வீணாக்கியும், தம் பொருள் களைப் பூப மார்க்கத்திற்கே விரையஞ்செய்தும், பிறந்த குடும்பத்தின் பேரைக் கெடுத்தும், தீயோர் என்ற நாமத்தைத் தேடிக்கொள்வதுமன்றி, நாங்களும் பரத்துக் காளாகாமற் போகிறார்களென்ற பரிதாபத்தால் உலகக் காட்சியினாலும் கேள்வியினாலும் மெனக்குண்டாகிய அபிப்பிராயத்தைப் பெரியோர்கள் முன்னிலையில் விசுடநாடக ரூபமாக வெளியிடத்துணிந்தேன். இதை நம் நாட்டுச் சிறுவர்கள் வாசித்தால் துர்ஜனசகவாசம் இத்தன்மையுடையது என்பதைக் கண்டறிவார்களென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலால் இதில் வேடிக்கையான விஷயங்களையே அதிகமாக எடுத்தாண்டிருப்பதால் (கனியின் சாரத்தைக் கிரகித்துக் கொட்டையை யுமிழ்ந்துவிடுவது போல) கல்விமாண்கள் இந்நாடகத்தின் சாரம்சத்தையே கவனிப்பார்களென்று பன்முறையும் வந்தனஞ் செய்கின்றேன்.

இப்படிக்கு,

எஸ். ஆர். எம்.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில், இப்புத்தகம் தேவையானவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடத்திலும், உள்ளூர் வெளியூர் புத்தக வியாபாரிகளிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம், வெளியூர்களுக்கு வி. பி. மூலமாகவும் அனுப்பப்படும்.

புத்தகம் 1-க்கு விலை அண்டு-6.

இப்படிக்கு,

ஜீ. ஆர். பாலையநாயுடு அண்டு கோ,

குளை போஸ்டி, மதுரை.

6

சர்வம் லிகடமயம் ஜேகத்.

பயுன்வ் ஆக்ட் என் னும்

அகடவிகடமகா நாடகம்.

காப்பு-கீப்பு.

சப்பாணிப்பிள்ளை-துதி.

ஒருபல்லுடைர் தவயிறுப்பி புலாவிரடக்கமுடி யாமல்
தெருவில்சர் துமுக்குகளில் தேங்கியிருந் துதனைத்தேடி. [னும்
வருவார்படைக்குமுண்டைசுண்டல் வடைபால்பழத்தைமுக்கியு
பெருவாய்ப்படைத்தசப்பாணிப் பிள்ளைபதமேகாப்பாமே.

குறகுமான்-துதி.

பிச்சையெடுக்குமாண்டிக்கும் பிணத்தைபுண்ணும்பரைச்சிக்கும்
மெச்சமகனாய்ப்பிறந்ததனால் மேலாஞ்சாநிகிடைக்காமல்
பச்சைக்கிழங்குதேன்தினைமா பசிக்கேதின் றுமலைவசிக்கும்
இச்சைப்பெண்ணும்வள்ளியைக்கண் டின்பதுகர்ந்தான்பதர்
துணையே.

பபூன்வ் ஆக்ட்டு என்னும்

* மூன்றாசாமிகள் - தூதி.

மன்னமுணவு வுலகிருந்து
 மூரன்பிள்ளைக் கறிக்கிசைந்தோன்
 வெண்ணை திருடி கட்டுண்டு
 மந்தாலடிக்க வடிபட்டோன்
 பெண்ணெய்ப்பெண்டாய்க் கொண்டவனென்
 றிழிசொல்சொல்ல வுடலெடுத்தோன்
 விண்ணோராகு மூவரையு
 விருமித்தூதித்தால் வினையிலையே.

o முத்தேவிகள் - தூதி.

நற்றவரினருகிருந்து நாடகத்தாலாட்டிவைக்கு
 நாரிமாரி
 மற்றவரினவறுமையொழித் தகங்காரமுட்டுவீக்கு
 மாதாம்பொன்னி
 கற்றவரினவிந்து கருதியருவெல்லாமனிகரும்
 கஞ்சன்பாரி
 சொற்றவிர்தமுத்தேவித் தாய்மார்கள்திருவடிக்கே
 தொண்டுசெய்வாம்.

பொது விருத்தம்.

அம்புவிமதிக்கவிர்த வருமையாநாடகத்தைத்
 தெம்புடன் நடத்துதற்குச் சிரசினிற்புல்லைச்சுடும்
 தம்பிரானுவேழ மாமுகன்சாளியேறி
 கும்பன்சூழ்சபைநனக்குக் குறித்திதோவருகின்றாரே.

வசனம்.

காமுர் துக்கமும் ஒன்றாகப்பாவித்து சந்தோஷத்தை யடை
 யாமல் மானிடர் வினாய்க் கெட்டலைகொடுக்க ளென்று அவர்களைச்
 சகா சந்தோஷத்தை யடையச் செய்வதற்கு இந்த அகட விகட
 மகர சபைக்கு விகட வீராயகர் வருகிற விதங்காண்க.

* 1-அண்ணாசாமி, 2-அப்பாசாமி, 3-அப்பாசாமி இவை முறையே
 துணுமலைபான்-அரணுக்கும், அப்பில் வளர்த்தான்-அரிக்கும், அப்பன்
 அப்பன் அக்குடி குகலால் பிரமணுக்குமாம்.

o மூன்றேவிகள்-பார்வதி, இலக்குமி, சரஸ்வதி.

அகட் வீகட மகாநாடகம்.

உபாத்தியாயர்.

விகட வீநாயகர்.

விகட விநாயகர் வருகிற தரு.

(இராகம்-தன்னியாசி-தாளம்-சாப்பு.)

விநாயகரிதோ வந்தார் - விகட
விநாயகரிதோ வந்தார்

அகடவீகடமகா
அன்பர் தங்களின்
கல்வெல்ல மண்சாணி
கடலை அவலெள்ளை
கரிமுகனெயுண்ணென்
கர்ப்பூர்திபத்தைக்காட்டி

நாடகத்தைக் காக்கும்
இடுக்கண்களை நீக்கும்(விநா)
யிவைகளைப்பிடித்துக்
வெல்லத்திலிடித்துக்
ரூவலாய்ப் படைத்துக்
அகவல்படித்துக்

காலினக்கும்பிடு மடியார்கள் நேசன்

கைலாயபதிதந்த யானைமுகனிசன்

(விநா)

நம்பினபேர்களை
நல்லதுகெட்டது
தம்பிமார்களின்
சர்வதேசபாஷா

நடுவாற்றிலே தள்ளும்
தெரியமலே தள்ளும்
தலைதனைக் கிள்ளும்
பாடல்களைக் கொள்ளும்

சதாவானந்தத்தைத் தாசருக்கேகூட்டும்
தகப்பன் சாமிக்காக வள்ளியையிரட்டும்

(விநா)

ஐந்தாம்வேதத்தை	மலையிலி லீட்டும்
அவ்வைப்பிராட்டிக்குத்	கைலையைக் காட்டும்
நைந்தார் துயத்ததை	நீனைத்ததே யோட்டும்
நாமிமகனேவாரு	மென்றால் மகிழுட்டும்

நலினமலர்ப்பதச் சதங்கைகள் கொஞ்ச
நாரதாதிதம்புரு வீணை யிஞ்ச

(விநா)

நாடக வுபாத்தியாயர் விநாயக பூசைசெய்கிற

கலோகம்.

“சக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதர்ப்புஜம்
பிரசன்ன வதனம் தியாயேத்
சர்வவித்நோப சாந்தயே”

லிகட விநாயகர் வசனம்:—அய்யர் உபாத்தியாயரே! உமக்கும் இந்த நாடகசாலைக்கும் மங்களமுண்டாகுக ஆனால் நீர்சொன்ன இந்தச் சலோகத்துக்கு நாம் அருகரா யிருந்தாலும் “பழையன கழிதலும் புதிபன புகுலும் வழுவல் கால வகையினனே” என்ற சூத்திரத்தை யறுசரித்து, இக்கலிகாலத்துக்குத் தகுத தெய்வங்களாகவும், அரசர்களாகவு யிருந்து செங்கோல் செலுத்திவரும் இங்கிலிஷ் துரைகளுக்கு அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்வீரானால் உமக்கு எந்தச்சீசரி கிறிஸ்தவ பாடசாலையிலாவது தமிழ் உபாத்தியாயர் வேலை கிடைக்கும் இல்லாவிட்டால் கந்தலும் பொந்தலுமானவஸ்திரங்களைக் கட்டிக்கொண்டு தெருப்பள்ளிக்கூடம் வைத்து பள்ளிப்பிள்ளைகள்வார்க்கும் பொளாக்குக்கூழைக்குடித்துக் காலந்தள்ளவேண்டியதா யிருக்கும் சொன்னோம் சொன்னோம். முக்கரலுஞ் சொன்னோம். எம்சொல்லைக் கைவிடாதீர்.

உபாத்தியாயர் வசனம்:—சுவாமி! கணைசப்பெருமானே! கலிகாலமானாலென்ன, நலிகாலமானாலென்ன அது எந்தகேடுகெட்டால்தானென்ன நான் படித்த சலோகத்துக்கு வெள்ளைக்காரரை

பரமாக அர்த்தம்பண்ணித் தோத்திரஞ் செய்யச் சொன்னீரே
அதை எனக்கு விளங்கவையும் சுவாமி!

விகட விநாயகர்—பக்தா! இதோ அர்த்தம் பண்ணுகிறேன்
செவிகொடுத்து கேட்பாயாக.

உபாத்தியாயர்.—அப்படியே நமஸ்காரஞ் சுவாமி!

விகட விநாயகர் சுலோகத்துக்கு
அர்த்தம் பண்ணுகிற விதம்.

சுலோகம்.

“சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்
பிரசன்ன வதனம் தியாயேத்
சர்வவிக்ரோப சாந்தயே”

(இ-ள்.) சுக்ல அம்பரதரம் - வெள்ளை யுடையை யுடுத்தவர்களும், சசிவர்ணம் - சந்திரன்போலும் வெண்மையாகிய நிறத்தை யுடையவரும், சதுர்ப்புஜம் - பி. ஏ. பி. எஸ். (B. A. B. L.) பட்டம் பெருதால் வரும் நான்கு கைகளை யுடையவரும், பிரசன்னவதனம்-கவலையேயன்றி, எந்நேரமும் சர்வசுகங்களால் தெளிந்த முகத்தினை யுடையவருமான இங்கிலீஷ் துரைகளை தியாயேத்தியானிக்கிறேன். (அப்படி அவர்களைத் தியானிப்பதால் வரும் லாபம் என்னவெனில்) சர்வ விக்ரோப சாந்தயே-அவ்வாறு தியானிப்போர்க்கு உண்டாகுந் துன்பங்களெல்லாம் ஒழிந்து சுகங்கிடைக்கும் என்றவாறு.

உபாத்தியாயர்.—சுவாமிகளுடைய அர்த்தம் “இரண்டு வீடுங்
கெட்டால் குடிசை வீடுதான் கதி” என்பதைப்போலிருக்கிறது.
உமக்கு வெள்ளைக்கார்பயம் பெரிதாய் போய்விட்டாப்போலிருக்கிறது. “நினைத்தால் குடும்பி, சிறைத்தால் மொட்டை” என்பதைப்போல சென்னப்பட்டணத்தில் வீதி விசாலமில்லை பென்றால் இடிபிள்ளையார் கோயிலை என்று மூலைமுடுக்குகளிலுள்ள உம்முடைய கோயிலையே யிடித்து மைதானம் பண்ணிவிடுகின்றார்களென்று வெள்ளையரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணச் சொல்லுகிறீரோ. அவர்களையுடைய ஸ்தோத்திரம் உமக்கும் உம்முடைய ஸ்தோத்திரம் எமக்கு முண்டாகக் கிருபைபண்ணும்.

லிகட விநாயகர்:—உம்மிஷ்டம் போலவே கிருபைபுரிகிறோம்.

உபாத்தியாயர்:—ஆனால், உமக்குத் திருப்தியாகத் தொப்பை வயிற்றுக்கு அப்பமும், மெதுவாய்மெல்ல காரரிசிகொழுக்கட்டையும், பல்லசையும்படியான அவலும், வயிறுப்பும்வாழைப்பழமும் கடைவாய் மெல்லக் கரும்பும், மூவிகமேறி முழங்கை யுடைந்த தற்கு மருந்து கொஞ்சமும் படைக்கிறேன்.

லிகட விநாயகர்:—சந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் நாடகம் நடக்கட்டும்.

புன்னல் வசனம்.—அறே நாடகம் நடக்கட்டும். ஆனைமுள்ளி ஓட்டம் எடுக்கட்டும், நயபோ எங்கேபோறது, கடலை ஒருவாகீன் எள்ளுருண்டை இரண்டுவாகீன், அவர் வவுரு என்னு கோல் கொண்டா ஸ்டமமேரோ!

பொது விருத்தம்.

மட்டிலாமோகமாதர் வலைதனிற்சிக்கிமுன்னோர்
இட்டதாம்நீதிவிட்டு இனிப்புடன்விகடம்பேசும்
பட்டணமங்காணிராஜன் பளிங்குமாமீனையக்காக்கும்
கட்டியக்காரன்வந்து கபிலெனத்தேதான்றினோ.

வசனம்.

பின்னோர்கள் நன்மார்க்கத்திலிருக்க முன்னோர்கள் உரைத்த நீதிநெறிகளைத் தள்ளி மோகமாதர் ஆசையிற்சிக்கி விகட வேதத்தைப் படித்துக் காலத்தைக் கழிக்கும் அகட விகட மகா ராஜனாகிய மங்காணிராஜனுடைய வாசலைக் காக்கும் கட்டியக்காரன் வருகிற விதங்காண்க.

கட்டியக்காரன் வருகிற தரு.

(இராகம்-ஆனந்தபரவி-தாளம்-ஆதி.)

கட்டியக்கார னிதோ வந்தான்-தூரி தத்தில்
கட்டியக்கார னிதோ வந்தான்.

காலமறிந்துபேசும்
சிலனானவெகுவுல்லாச

நீதிவேதசாஸ்திரத்தில்
தீரணிவன் சூத்திரத்தில்(கட்)

நல்லரைப்பொல்லாரென்னும்
நடுக்கச்செய்யுந்
நாரியர்பேச்சைக்கேட்டு
நாடோடிகளைக்குட்டும்
ஏழைகளுழைக்க
கூலியைக்கொடுக்கார்க்
புள்ளிமயிலேறும்
போற்றுபுனிதனை

நாணமில்லாதவரை
கெம்பீரன்
நேசரைதூஷிக்கும்
சாதகன்
கஷ்டத்தைவாங்கி
கெமனானவன்
வள்ளிமணவாளனைப்
பக்தன்(கட்)

பெரியோரைதூஷித்து
பேயரைத்தண்டிக்கும்
பெற்றவர்பசித்திருக்க
பெரும்வயிறுபடைத்தார்க்கு
சாரூயங்களுக்கஞ்சா
சங்கடப்படுவேர்க்குநீதி
சர்ஜனருவைக்கலவாது
தான்றோஸிகளைக்கண்டு

பாதகத்தைதேடும்
வீரனும்
அறுசுவையோடுண்ணும்
ஏமனும்
குடித்துமதியங்கி
போதிப்பான்
பெரியோன் தானென்னும்
பேதிப்பான்(கட்)

கட்டின்புருஷனை
மட்டிப்பெண்கள்கொள்வ
தட்டிஜல்லடங்கட்டி
கிட்டிவருவேரர்களை
சட்டம்பலபடித்து
சதாவிக்கடர்களை
அஷ்டலட்சியிவாச
அரியமருமகனைப்

மட்டில்லாமலேசும்
மோட்டுவான்
விரவண்டயம்பூண்டு
மாட்டுவான்
துஷ்டர்களைச்சித்தித்து
யேசுவான்
னரிபரந்தாமன்
பாடுவான்(கட்)

கட்டியக்காரன் சொல்-தரு.

நம்மையாளிகிலிஷா கொடிபறக்கும்நாளில்
நாடோடிநகரதனிலே
நாகரீகத்தோடு வாழ்ந்திட்டேவார்பெரிய
நற்குடும்பத்தோகியாம்
விசுடராஜன் தலையில் மூளையில்லாதுபல
வேசையருடன் கலந்து
விகடவேடிக்கையில் பணவிரயஞ்செய்திடும்
விவேககுனியனென்பதாய்
இப்பினிற்சைபைவைத்து முறைப்புடன் திதானித்து
லேடிசளுடன் வருகிறார்
இவர்பெருமைவந்தியின் நறிவீர்கள்சபையினிற்
காச்சுமூச்சென்னவேண்டாம்
உத்தமப்புருஷரே புண்ணியஸ்திரீகளை
உங்களுக்கறிக்கையாக
எச்சரிக்கைகள்நானுஞ் சொல்கிறேன்பத்திரம்
இரண்டுமுறையெச்சரிக்கை.

பொது விருத்தம்.

பெற்றவர்களைத்திரவியமனைத்தும்பெருமதியிலாமலேசொன்ன
சத்தியந்தவிரந்தவேசையரோடு தகல்பாஜிமக்களுக்கிந்து
பத்தியமிருந்துமருந்தினைத்தின்று பரதவித்திடும்காலோப
தத்துவனுமங்காணிராஜன் சபைக்கிதோவருகின்றார்பாரீர்.

வசனம்.

இராஜரதி ராஜன் இராஜ கம்பீரன் இராஜமார்த் தாண்டன்
இராஜமகாராஜன் இன்னும் மகாராஜன் மேலும் மேலும் மேலும்
மேலும் மகாராஜன் பின்னும் மகாராஜன் மதியிலா மகாராஜன்
மகாராஜன் மகாராஜன் மங்காணிமகாராஜன் வருகிறிதங்காண்க.

புபுன்சொல் வசனம்.—அடே பாஞ்சோத் நீங்கள் சத்துபண்
 னுதிங்கோ நம்பள் அம்மார்கூட கூட்டிக்கினு அய்யா ஆட்டகுதி
 ரைமாதிரி வர்ராங்கோ, எல்லா ஆட்டமும் கையிலேகாசியிருக்கிற
 வரைக்குந்தா எல்லாநம்ப கண்ணிலே பார்க்கதாபோரோம் அம்
 மாமாரின் அழகே அழகு, ஒரு அம்மா திருமுல்வாயில் குட்டி,
 ஒரு அம்மா திருப்பங்குன்றம் சிட்டி, இரண்டு அம்மாமார் அழ
 குக்கும் இந்தராசாவடைய இழவுக்கும் சரியாதானிருக்கிறது. கப்
 சப் சம்மாயிருங்கோ. பட்டிக்காட்டு மணியக்காரமாதிரி கத்திரிங்
 கோ நம்பமகாராஜா இதே அழகு தேவடியாங்கோ ஜதே போ
 ட்குணு வர்றாங்கோ. கண்ணே முடிக்கினு பாருங்கோ நீங்கே மக
 ராஜ்.

மங்காணிமகாராஜன் டான்சிங்
 கெறல்ஹ்களுடன் வருகிற தரு.

(இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.)

மங்காணி ராஜன்வந்தான் - புகழ்திகழ்புய்யெலா—
 மதிக்காப்ரசண்ட
 மங்காணி ராஜன் வந்தான்

முடருக்குள்ளேமுழு முடனிவனென் றேரச
முதியோர்கள்கடைவுடன் ஊதாரியென்று பேச
முத்தமிழ்நூலைவிடுத்து மோசமாம் நூலைப்படித்து
மோகமதம்நிற்பலந்து சோகமனமானங் குலைந்து (மங்)

தலைமுறைதலைமுறை தனத்தையெல்லாம்வாரி
தாசிகளுக்கீந்த தறிதலை-பின்னும்
வேலையினக்கிட்ட சோம்பேறிகளுக்கன்னம்
விருந்தாயளித்த பெருந்தலை
மலையெனத்திரண்ட தேவரிலமலை தொங்க
மங்கையர் தங்களை யிருபுறமாக விளங்க

சரசுவார்த்தைகள் படித்து சிரசில்கிரீடர் தரித்து
பரவசமாகடித்து பலர்முன் சபையை யடுத்து

விநோதவிவாசன் சண்டாளர்சகவாசன்
சங்கீதநேசன் சொற்கேட்டான் பிளேகார்ட்டில்
தங்கிய-மன துடன்-மங்கிய
பொருளாயிகழ்ந்து-மனையைத்துறந்து-அலையும்
சஞ்சல-மிஞ்சிய-பஞ்சையில்-மிஞ்சிய (மங்)

ஒப்பிலாத்தெய்வத்தை யோரிம்யிபளவேனும்
உள்ளத்திலிணையாத விசுடன்-ஈன்ற
அப்பணையத்தானே யுடன்பிறந்தாரை
ஆதரிக்காத அசுடன்
உப்பில்லாப்பண்டம் சூப்பையிலே இந்த
உயர்ந்தபழமொழிக் கிணங்க சொந்த
மதியென்பதையிழந்து மதனராஜனைப் புகழ்ச்சுது
சதிசெய்பாதகரைச் சேர்ந்து சல்லாப வல்லாசமாயிருந்து
வட்டிக்குவட்டி-ஈந்திடகெட்டி
வாயாடிமட்டி வரவேட்டுசட்டி
அசங்கிய-துஷ்டரேகை-துலங்கிய
செங்கையதைப்-படைத்த-மங்குமுகங்-கிடைத்த
தீதுடன்-வாதிடும்-பாதகன்-காதகனாகிய (மங்கா)

மங்காணி மகாராஜன் சொல் போற்றி

விருத்தம்.

துகிபெறுதராதலத்திற் துலங்குவேசையர்கடங்கர்
மதிமுதவதனக்காட்சி மறந்திடாதவர்களோடு

நிதியெலாஞ்செவழித்து நேயமாயிருக்கச்செய்து
கதிநுமனங்களுந் மடிகளேபோற்றிபோற்றி.

மங்காணி மகாராஜன்

கங்காளி மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம்.

மந்திரிசொல்லக்கேளாய் மாதவர்கோயிற்சாற்றி
சுந்தனையொழித்துவேதப் புத்தகங்கிழித்துப்போட்டு
சுந்தரமரதரோடு சுகித்திருக்கின்றார்களாசொல்
இந்திரன்வாழ்வேபோன்ற வென்மகாசபையிற்றானே.

மந்திரி மகாராஜனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

மாக்களையழிப்படுத்து மாதவர்தவத்தைவிட்டுக்
கோக்களையேய்த்தகண்ணன்கோபியர்வினையாட்டைப்போல்
தூக்கமதின்றவேத விசுடத்திற்பலேபேஷாச
ணக்கமாயிருக்கின்றாக ஞத்தமார்போற்றிபோற்றி.

இராஜன் வசனம்.

அ! அ! மந்திரி அவர்கள் நம்முடைய கோரிக்கையின்படி
செய்து வருகின்றார்களல்லவா! மகா சந்தோஷம் அவர்கள்
வேண்டியமட்டும் வைதீக பிராமணர்களிட அனுபவத்திலிருக்கும்
நிலங்களையும் வீடு வாசல் கோட்டம் தறவுகளையும் பிடுங்கிவிடலரி
நீர்வரி இல்லாமல் அனுபவிக்கும்படி கொடுப்பாயாக.

பிரதானி வசனம்.—அரசே, நமது விசுட அரசாட்சிக்கு உட்
பட்ட நாடு நகரங்களில் உள்ள நிலங்களை யெல்லாம் இங்கிலீஷ்கா
ர் பிடுங்கிக்கொண்டு காடு காம்புகளில்கூட (பாரெஸ்ட்) என்ற
காடுகளை யேற்படுத்தி நம்மை அந்தக் காட்டுக்குப் போகவொட்
டாமல் வேலிகளைப்போட்டு துப்பாக்கிக் காவல்வைத்திருக்கும்
இக்காலத்தில் நீர் கோரிய பிராமணனுக்கு நிலங்களை இனாமாகக்
கொடுப்பது எப்படி நாம் தவறிக் கொடுத்து விட்டால் தண்டனைக்
குள்ளாகவேண்டும்.

இராஜன் வசனம்.—அடடா! நம்மையா அவர்கள் தண்டிப்
பார்கள், நம்முடைய விசுட சுவர்ன்மெட்டில் நானில்லையா, மந்தி
ரியில்லையா, நீயில்லையா, நம்முடைய பரிவாரங்களில்லையா, நம்மு
டையமுகத்தில் மீசையில்லையா, போதாக்குறைக்கு நமக்கு ஒத்
தாசை வரச்சொன்னால் சூதேதிகள் வரமாட்டார்களா, ஒருகைபா
ர்த்துவிட்டால் போகிறது.

பிரதானி வசனம்.—அடா இதென்ன கிணறுவெட்டப்பூதம் புறப்பட்டாப்போ லீருக்கிறதே வாயைமூடும் வாயைமூடும் போலீஸ்காரர் காத்தில் விழப்போகிறது அவர்கள் காத்தில் பட்டாலோ நம்முடைய விசைகவர்ன்மெண்டே அடியோடு அந்தமான் தீவைப் பார்த்துவிடும். சுதேசியநினையாதீர் சுதேசியென்றால் (பூட்டிய்தான்) வேறுபேச்சு கிடையாது செங்கோலுக்கும்ஞ்சிய சங்கேத முண்டா உமக்குத் தெரியாது வாயைமூடும்.

இராஜன் வசனம்.—ஏன் பிரதானி! சுதேசியென்று சொல்லக் கூடாதோ.

பிரதானி வசனம்.—சொன்னால் தைவிலங்கு, காலுக்குவிலங்கு இதற்கு தேள்விக்கிடையாது. அந்தமான் தீவுதான் கதி.

இராஜன் வசனம்.—அவர்கள் மாத்திரம் நம்மை சுதேசிகளென்று சொல்லலாமோ.

பிரதானி வசனம்.—அவர்கள் எவ்வீடத்தில் சொல்லப் பார்த்தீர் அரசே.

இராஜன்வசனம்.—நமது விசை இந்தியாவில் ரயில்பாதைகளிலுள்ள ஸ்டேஷன் கக்கூஸ்களில் போட்டிருக்கும் போர்டுபலகைகளில் (ஜெண்டில் மென்கள்) என்றும் (சுதேசிகள்) என்றும் போட்டிருக்கப் பார்த்திருக்கிறேன்.

பிரதானி வசனம்.—இட்டது சட்டம் ராயர் துரைத்தனம் என்பது உமக்குத்தெரியாதா, அரசாட்சியார் அவர்களிடம் ஏதாகிலும் செய்யலாம். அந்தமாதிரிபோட்டிருந்த போர்டையும் இப்போது எடுத்துவிட்டார்கள்.

இராஜன் வசனம்.—சரி, சரி, அந்தபேச்சை விளக்கெண்ணையில் கலந்துவிட்டு நம்முடைய பிராமணாக்கும் பூஸ்திதி கொடுப்பதைப்பார் மந்திரி.

புதுநாள் வசனம் —பூஸ்திதி கிஸ்திதி எங்கேயிருக்குது ராஜ் மகராஜ், தற்காலம் சென்னப்பட்டணம் முனிசிபல் குப்பைகளைக் கோட்ட பள்ளங்களில்லாமல் தவிக்கிறாங்கோ தமிழர்வேதத்திலே

(கொரங்குகள் சேர்ந்து வரவதி கட்டுப்போல) அந்தக் குப்பை களை நீங்களெல்லாம் வாரிக்கொண்டுபோய் கடலிலே கொட்டி சமுத்திரத்திலே மோடாக்கி அதிலே ஊடுகட்டி விகட பாப்பா அய்யாங்களுக்கு உட்டுக்கோ இதிக்கோசரோ நம்பள் வெள்ளக் கார் கூடோ சண்டைபன்றத்தக்கு பெரரப்பர்ரிக்கோ சொல்லா திக்கோ. அவங்கள் இருக்கிறதிலே நம்பள் நல்லா இருக்கிறாக்கோ. இல்லாப்போன திபடி திருடர்கி கிட்டவும், திருட்டு ராஜாங்ககிட்டவும் ஆப்புகினு கண்ணிலே தண்ணிவுட்டுகினு சரவ் வணுமே.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ! பேச்சில் கால தாமதமாகிறது. நமது இடத்தில் உள்ளவையேவையர்களுக்குக் கொடுப்பாயாக.

மந்திரி வசனம்.—அப்படியே கொடுக்கிறேன் மகாராஜாவே.

பயன் வசனம்.—கொடுத்தால் கூச்சல் கிளம்பாதா இதிலே மந்திரிக்கு பாதிப்புகூடா. பாப்பார்க்கிட்டகூட கமிஷன் பாபத் போட்டுகொடுக்கோ மகாராஜா.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ இன்று நமது சபைக்கு வர்த்தியார் வந்திருக்கின்றாரா சொல்வாயாக.

பயன் வசனம்.—நம்ப ராஜாவுக்குக் கண்ணு தெரியலையா, இராஜா வாரத்துக்குமுன்னே படிப்புகொல்லவங்கோ வந்துஒதிய மரமாதிரி எதிரே நிண்ணுகினு இருக்குறாங்களே. இந்த வயசிலே ராஜா திரிதராட்டிர மகாராஜனாய் பூட்டா நம்போ எல்லாஎப்படி பொழைக்கிறது சாயி சாயி அல்லாமி குலீலாசாயி.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—என்னடா தடிப்பயலே.

பயன் வசனம்.—நீங்கள்பேச்சி அல்லாங்கோ, கூத்தியார் பேச்சிக்கோ.

மந்திரி வசனம்.—இதோ வந்திருக்கிறார் அரசே.

இராஜன் வசனம்.—ஒப்பற்ற இந்த உலகமெச்ச உபாத்தியாயரே நாம் உமக்கு போதித்ததைப்போல நம்முடைய ஆளுகைக்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு நன்றாகப் பாடஞ்சொல்லி வருகின்றாரா

பயன் வசனம்:—அதுக்கு மேலேகூட பாடஞ்சொல்லி வைக்கிறாங்கோ. கூடகூட பள்ளிக்கூடத்து ரஞ்சான் குஞ்சான்களை கூட வாத்தியார் கூத்தியார் ஊட்கி தண்ணி யெடுத்தார்துக்கும் தூர்மான துணி தோய்க்கிறதாக்கும், சாணி தட்ரதாக்கும், அந்தம்மா உடம்புநொவு எடுத்துருனு கட்டுமேலே மண்ணுளி பாம்புபோல் பெறண்டுதினு இருந்தா ஓடம்பு பிடிக்கிறதாக்குகூட கத்துகுடுக்கு ருங்கோ.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—அரசே மூடபக்தியை உண்டாக்கும் பழையகாலத்து நீதி நூல்களையும், மதநூல்களையும் பிள்ளைகளின் கண்களில் காட்டாமலும், தாய் தந்தை குரு தெய்வம் இவர்களைக் கனவிலும் நினைக்க வொட்டாமலும், தான தர்மங்களை மறக்கச் செய்தும், மதன சாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொடுத்து அதனால் நல்ல வேடிகளுடன் கலந்துறவாடி, செலவுக்கு வேண்டுமானால் கோவில் குளங்களைத் தரை மட்டமாக்கிச் சிலவுசெய்து மீதிக்கு லட்சாதி பிரபுக்கள் வீட்டில் களவாடியும் போதும்போதாதற்குப் பிச்சைக் காரருக்கு அன்ன மிடுவதாகச் சொல்லி அவர்களை யெல்லாம் வரவழைத்து அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமுமுள்ள பிச்சைக்காசுகளையும் துணிமணிகளையும் பிடிங்கிக்கொள்ளவும் பாடஞ்சொல்லி சரிவரச்சொல்லி முடிவில் எந்நேரமும் வேசைகள் காலில்வீழ்ந்து அவர்களுமிழ்ந்த தம்பலத்தைப் போட்டு அவர்கள் கிழித்தெரிந்த கந்தல்களை தலைப்பாகையாகக் கட்டி அவர்கள் வீட்டுத் தெருத்திண்ணையில் காவலாகவாவது இருந்து அவர்கள் வீட்டுக்கு வருவார் போவாரைப் பார்த்துக்கொண்டு காலங்கழிக்கும் வரையில் ஒன்றும் விடாது பாடஞ்சொல்லி வைத்திருக்கிறேன் அவர்களுக்கு யாதொரு குறைவுக்கிடையாது. ஆனால், சாராயப் பாடமாத்திரம் இன்னுஞ் சொல்லிவைக்க வில்லை அரசே.

இராஜன் வசனம்.—அதேன், உபாத்தியாயரே.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—அவர்களெல்லாம் காச அகப்படாத மைனர்களா யிருப்பதால், சாராயப்பயித்தியம் மேலிட்டு, என் வீட்டு நகை நட்டு தட்டுமுட்டுகளை வாரிக்கொண்டுபோய் சாராயக் கடலில் விழுந்து நீந்திநீந்தி விளையாடி விடுவார்கள். அதனால் அவர்கள் வீட்டுச்சொத்தை குரையாடும்படியான வயது வந்த பிறகு சொல்லிவைக்கலா மென்றிருக்கிறேன்.

இராஜன்வசனம்.—ஆமாம் உபாத்தியாயரே சாரூயத்தினாலே உம்முடைய பொருள்களைப் பிள்ளைகள் களவாடி விவொர்களென்றீரே அது சரிதான். அவர்களுக்கு மதனறுலைப் பாடம்பண்ணியிருக்கின்றீரே. அந்தவழியில் தங்கள் வீட்டில் களவாட மாட்டார்களா அதைப்பார்க்கிலும் இதுபெரிய மோசமரச்சே.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—மெய்தான் மெய்தான் அவர்களை யென்வீட்டில் நாடவொட்டாமல் கூத்தியார் வீட்டில்தானே வரத்தப்போக்காய் வைத்திருக்கிறேன்.

இராஜன் வசனம்.—கூத்தியாரை மோசன் செய்துவிட்டால் என்ன செய்வீர்.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—கூத்தியார் வீடுங் கொல்லை மேடும் ஒன்று என்னும் பழமொழி மகாராஜாவுக்குத் தெரியாதா, கூத்தியார் வீட்டுக்கு இராஜாவருவான், மந்திரிவருவான், பாடகன்வருவான், நாடகன்வருவான், பணக்காரன் வருவான், குணக்காரன் வருவான், அதினாலேதான் கூத்தியார் வீட்டைப் பொதுமகன் வீட்டுன்றுஞ் சொல்வது.

இராஜன் வசனம்.—கூத்தியார் வீட்டுக்குப் பிள்ளைகளும் போவது உமக்குப் பிரிதிதானே.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—அப்பன் வருவான், அவன்பின்மகன் வருவான் என்றமொழி யுமக்குத்தெரியாதா வாத்தியாராகியநான் கூத்தியார் விஷயத்தில் ஏதாவது மனஸ்தாபப்பட்டால், அவருடைய வீட்டில் சபிருக்கு மிடமாவது எனக்குக் கிடைக்காதே அந்ற்கு நான் என்னசெய்வது.

இராஜன் வசனம்.—பிள்ளைகள்மீது கூத்தியாருக்கே பிரிதிதான்போலிருக்கிறது. கிடக்கட்டும், உமக்குப் பெண்சாதி யில்லையா.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—இல்லை.

இராஜன் வசனம்.—உமக்குக் கலியாணமே ஆகவில்லையா

உபாத்தியாயர் வசனம்.—ஆச்சு

இராஜன் வசனம்.—அந்த அம்மையார் எங்கே.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—ஓர் அலுவலாக நான் துரதேசம் போய் மூன்று வருஷங்கழித்து வந்தபோது ஊரிடையே யிருந்த என் பெண்சாதி கருப்பவதியா யிருந்தாள். அவளைக்கண்டு அடித்துத் துறத்திவிட்டேன். அடிப்பட்டு ஓடிப்போனவள் உம்முடைய தகப்பனார் தகல்பாஜிமகாராஜாவிடம் அடைக்கலமானாள். பிறகு அவள் சாலமாய் விட்டாள்.

இராஜன் வசனம்.—அவள் வயிற்றிலிருந்த பிள்ளை எங்கே.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—நீர் தான்.

இராஜன் வசனம்.—திட்டின மரத்திலே கூடு பார்க்கின்றீரே காளு உமது பிள்ளை. ஏதப்பா வாத்தியார் தேவலேயே.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—அறி அறி சேவ சேவ நான் அப்படிப்பட்ட னல்லவே.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரி! நமது வாத்தியாருக்குப் பயித்தியம் பிடித்து விட்டாப்போலிருக்கிறது. பயித்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோய் விட்டு விடுமடியாகச் செய்.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—ஓ, ஓ, அரசே, நீர் பிரமாதமான அநர்த்தம் பண்ணிவிட்டாப்போலிருக்கிறது நீறு என்றால்-சாம் பல், அந்தப்பிள்ளை சாம்பலாய்விட்டான் என்றேன்.

இராஜன் வசனம்.—“கெறடி கற்றவன் இறடிவிழுந்தால் அதுவும் ஒரு வரிசைதான் என்பதுபோல நீர் பேச்சில் சமாளித்துக் கொண்டீரே, பிலேபேஷ் ஏன் அவன் சாம்பராய்விட்டான்.

உபாத்தியாயர் வசனம்.—வயசோ வல்லக்காதோ என்பதற்கிணங்க ஒருநாள் இரவு வீட்டிலிருந்த பணத்தை யெடுத்துக் கொண்டபோய் வடக்குவீதி பவனமீனாவிடம் கொடுத்து விடிந்ததும் வந்து பாயும் படுக்கையுமா யிருந்தவன், பகல் ஒருமணிக்கெல்லாம் பம்பலோசம்போனான். அவன் சரீரத்தைச் சுட்டுபார்த்தால் நீரூய்க்கிடந்தது. அதனாலேதான் நீரூய்ப்போனான் என்றேன்.

இராஜன் வசனம்.—பிலேபேஷ் நன்றாயிருக்கிறது. கூடுமான வரையில் உமக்குத் தந்த உபாத்தியாயர் என்ற பட்டம் தரும்.

மந்திரி வசனம்.—இவருக்கு உபாத்தியாயர் பட்டந்தானாகும் நமக்கு ஈகுலான இங்கிலீஷ் கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்காமலே இவருக்கு மகாமகோபாத்தியாயர் பட்டங்கொடுத்து கேம்பிரீட்ஜ் கலாசாலைக்குத் தமிழ் உபாத்திவேலைக்கு அனுப்பி விடலாம் மக ராஜ்.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரி! இவர் தள்ளாதகாலத்தில் தமிழ் டித்துக்கொண்டு கப்பலேறினால் உப்பங்காற்று கப்பென்று கால் னுலகுக்கு கொண்டுபோய்விடும். அந்தப்பாவம் நமக்கென்னத் துக்கு நம்முடைய விகடகவரன் மெண்டிலேயே பென்ஷன் கொடு த்து வைத்துக்கொண்டிருப்போம்.

பூன் வசனம்.—பென்ஷன் குடுத்தால் டன்ச்சனா கூத்தியா ரம்மா வுட்டுக்குதா பூடு.

இராஜன் வசனம்.—எப்படியாவது சுட்டிக்கொண்டழட்டும் மந்திரி! கட்டியக்காரன் அவன் அலுவலைச் சரியாய் நடத்துகின் ருனா.

மந்திரி வசனம்.—நம்முடைய அரசாட்சியிலுள்ள ஆண்பெண் அடங்கலும் உம்முடைய கட்டணையைச் சிரமேகொண்டு நடக்க இரந்தக் கட்டியக்காரன் ஒருவன்மாத்திரம் தன்னிச்சையால் நட ந்து கொள்கிறான். அவனை உடனே டிஸ்பிஸ்செய்து விட்டால் நல மாயிருக்கிறது.

இராஜன் வசனம்.—அப்படியா சரி அவன் உணக்கடங்கா விட்டால் எனக்குமாத்திரம் அவன் என்னத்திற்கு அவனை என் னெதிரிற் கூப்பிடு.

மந்திரி வசனம்.—அடா கட்டியக்காரா.

கட்டியன் வசனம்.—இதோ வந்தேனய்யா.

இராஜன் விருத்தம்.

மட்டிலாக்கீர்த்தியெற்ற மன்னவனாவெந்தன் கட்டியக்காராகேளாய்க் காதலாய்நாமெல்லோரும் சட்டமாய்விசுடனானத் தன்னையேபடித்துப்பேசி திட்டமாயிருக்கநீயென் தனித்திருக்கின் றுப்பசொல்லய்யா.

கட்டியன் விருத்தம்.

படைத்தவனொருவனுண்டு பாவபுண்ணியங்களுண்டு
மடத்தனமாகவிட்டு மதியிலாரோடுகூடி
நடத்தைகள் தாறுமாறாய் நானிலந்தனிலேசெய்தால்
சடைத்தலைபுடையாவீசன் றுளிணைகிடைக்காதய்யா.

இராஜன் விருத்தம்.

சட்டியைச்சுரண்டச்சொன்னால் சாற்றிலுப்பில்லையென்று
சுட்டங்கள் சொல்லச்சொல்லி தேடியாருணைக்கேட்டார்கள்
சட்டங்கள் படிக்கவேண்டாம் தறிதலைமகனேயுன்னை
கட்டியேயடித்துசூயஸ் கனலேபோடுவேனே.

கட்டியன் விருத்தம்.

நல்லவர்கொல்லத்தமிழந்தார் கேட்பதுண்டோ
நானிலத்திலநல்லாரைப் பொல்லாரென்று
கல்வியிழந்தறிவிழந்து மணியிழந்து
கனத்தபொருள்தானிழந்து கசடராகி
அல்லல்படும் நானையிலே தெரியுமல்லால்
அறிவூட்டும்பிரியர்களை நீகொல்லாதே
பல்லையளித்தருகிருந்து கரையும்டும்
பார்த்திருப்பார்பொருள்போனால் பறப்பார்தானே.

இராஜன் விருத்தம்.

உலகமதில்நீதிநெறி படித்தவன்போல்
உளறுகின்றானிவன்றனை கயிற்றற்கட்டி
தலைதனிலேவிளக்கேற்றி முகத்தைக்கீரி
சாணியதைகழுத்துமட்டும் போராய்க்கொட்டி
பலபலெனப்பொழுதுவிடிந் தரைநாழிக்குள்
பட்டாவால் தலைதனையே வாங்கிப்போட்டு
நிலநோக்கிவரும்நரிகள் கழுகுதின்ன
நிட்சயிப்பாயிப்பொழுதே நீதிதானே.

பயன் வசனம்:—உங்கள் சொல் வேகாது கடல்தண்ணி உப்
புதண்ணீர், கட்டியக்காரன் அந்த மாதிரி போனாக்கா ராஜா

அதற்குமுன்னையே பூடுவாங்கோ, பொம்பளே மனவைச்சா ஆவு ஆம்ளே மனசவைச்சா ஆவுமா.

மந்திரி வசனம்.—அடேப்பழன் பொம்பளே மனச வைக்கிற தென்னு ஆண்பிள்ளே மனசவைக்கிற தென்னடா, இங்கே கட்டிய க்காரனுக்கு சிபாரிசு வருகிறபெண்பிள்ளை யாரடா.

பழன் வசனம்.—இந்தம்மாதா மந்திரிங்கோ, நமக்குகடோ ஒரு கையிருந்தா சிபார்சுக்கி வருவாங்கோ, அல்லவா.

தாசி திருப்பங்குன்றம் சிட்டி வசனம்.—அரசே! ஒரு சபையில் 10-பேர் 20-பேர்கூடிபேசும்போது எல்லாரும் ஒரேமாதிரி பேசமாட்டார்கள் அவர்வளுக்குத் தேர்ந்துவைத யெல்லாம் பேசி எது நியாயமோ அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதைப்போல் நம்முடையசபையில் கட்டியன்பேசியதைக் கேவலமேன்றெண்ணி அவனை அகோசமான கொலைசெய்வதுமகாபாபம், அப்படிச் செய்யவேண்டாம் அரசே.

இராஜன் வசனம்.—அடி என் சகி, உன் சொல்லை நான் தட்டவில்ல உனக்கும் அவனுக்கும், பிரியம் ஏதேனுமுண்டோ.

தாசி திருப்பங்குன்றம் சிட்டி வசனம்.—என்னை அவ்வளவு சேவளமாய் நினைத்தீர் அல்லவா அரசே.

இராஜன் வசனம்.—இல்லைஇல்லை, அப்படி நினைக்கவில்லைஇனிமேல் நினைக்கமாட்டேன். பின்எதனாலே அவனுக்குச் சிபாரிசுக்கு வந்தாய்.

தாசி திருப்பங்குன்றம் சிட்டி வசனம்.—அவன்மிகவும் ஏழைசிவப்போதிலிருந்து எனக்கு ரொம்பவும் பழக்கம். எனக்கு அவன் அத்தை பிள்ளையும், நான் அவனுக்கு அம்மான் பெண்மாதிரியும், இது வேறொருவருக்கும் தெரியாது.

இராஜன் வசனம்.—இப்போதாவது தெரிந்ததல்லவா.

பழன் வசனம்.—தெரிந்தா என்னு மண்டை முளைச்சநாளா நீங்கதானு. இந்தக்காலத்திலே கட்டினபுருஷ னிருக்கிறபோதே அவன் தாலியைக்கழட்டி குடுத்துட்டுவேறேதாஸ்கட்டிக்கிடையாஅப்

படியும் இப்படியுமா தா யிருக்குது தேவடியா மாத்திரம் என்ன
கெட்டுபோனது.

இராஜன் வசனம்.—சண்டது கைம்மண்ணாவு மாணாலைக்
ளவு என்று நம்பகிழிவி சொல்லிவைச்சுது சரிதான். கட்டியனை
ஒனதுஞ் செய்யாது விட்டுவிடு நமது மேட்டுப்பாக்கம் ரவணய்ய
ரைப் பார்த்து வெகுநாளாகிறது. சிக்கிரம் வரவழைப்பா யப்பா.

மந்திரி வசனம்.—அப்படியே வரவழைக்கின்றேன் அரசே!
கட்டியக்காரா, நமது சேவகரை அனுப்பி ரவணப்பரை வரவழை
ப்பாயாக.

கட்டியன் வசனம்.—இதோ அய்யரும் வந்தார்.

பழன் வசனம்.—அய்யருக்கு னாறு, ஆயிரம், பத்தாயிரம்,
நாறு ஆயிரம், லட்சம் கோடி வயசு சாவவே மாட்டாங்கோ இரா
ஜா நனைச்சாங்கோ, அய்யர் வெந்தாங்கோ.

இராஜன் வசனம்.—ரவணய்யரவர்களுக்கு நமஸ்காரம் இன்
றைக்கு நல்லநாள் பார்த்துச்சொல்லும் பார்ப்போம்.

இ ர வ ண ய் ய ர்

நாள் பார்த்து

விகடபஞ்சாங்கஞ் சொல்வது.

சுவ அஸ்தி, ஸ்ரீ அஸ்தி, அமிக்கிண சகாப்தா, 0000, பிரம சகாப்தா: 2, சாலிவாகன சகாப்தா: 100000, கலிபுக சகாப்தா: 102, ஸ்ரீபாத சகாப்தா: 16, சபாசுப, அமங்கல சகாப்தா: 56, இந்த சகாப்தா: 1, கிறிஸ்து சகாப்தா: 2, கலபடா சகாப்தா: 0, மகம் மது சகாப்தா: 1, கிறிஸ்து சகாப்தா: 2, கலபட சகாப்தா: 100, சாராயக்கடை, கள்ளுக்கடை, அபின், கஞ்சாக்கடைசீட்டாக்கடை சகாப்தா: 1000000, ஆணுடிரைச்சி மாட்டிரைச்சி சகாப்தா: 91, இந்த மாதிரியாவ வருஷம் 112-க்கும் தம் தம் வருஷம் தண்ணீர் பந்தல் மாசம், 75-ஆம் தேதி அமாவாசைக்கு முன் சுக்கிலபட்சம், வெள்ளிசிழமை 106-106-மேல்: சதுர்த்தி பாட்டை நட்சத்திரம் 806-706 மேல், இன்றைதினம் 60-நாழிகைக்கு பூச்சியம், சர்வகன மரணபவந்து, சன்மம் நரகாவஸ்தைரஸ்து மங்காணி ராஜாசமூகே மூதேவிபிரசன்ன சித்திரஸ்து.

இராஜன் வசனம்.— அட்டா அப்பா! பவேபஞ்சாங்கம் இந் கம்பஞ்சாங்கமாதிரி மதுரை, மாயா, காசி, காஞ்சி, அவந்தி துவாரகை, அயோத்தி இந்தசப்தபுரியிலுள்ள பிராமணர்கள்கூட சொல்லமாட்டார்கள். நம்முடைய அய்யர் நம்முடைய நாடகஹாலையே கொளுத்திவிட்டாப்போல் பஞ்சாங்கஞ்சொன்னாரே, என்மனத்துக்கு உத்காசத்தைத் தந்த அய்யரே! நல்லபஞ்சாங்கஞ்சொன்னீர் நம்பேர்வழிக்கு ராசிச்சக்கரம்பாத்துச் சொல்லும் கேட்போம்.

ஐயர் வசனம்.— உமது நாமதேயத்திற்கு ராசி ஒப்பராசிதான் சக்கரமோ மோட்டாகார்வண்டி வேகந்தான். இதன்படியேயார்த்தால் உம்மைக் கடன்காரனாகி உண்ண உணவுக்கும், கட்டக் கந்தைக்கும், படுக்கப் பாய்க்கும், அலையச்செய்து சுடவுள் உம்மை எமலோகத்துக் கனுப்பிடுங்காலம் மெருங்கிவிட்டதுபோலிருக்கிறது.

இராஜன் வசனம்.—சபாஷ், சாபாஷ், அபத்த பஞ்சாங்கக் திக்கு அறுபது நாழிகையும் தியாச்சியம் என்பதுபோ ல்லவா இருக்கின்றது. இது சரிதான், கற்று இராசிகளின் ஸ்தானங்களைச் சொல்லும் கேட்போம்.

அய்யர் வசனம்.—அகையும் கொல்லுகிறேன். மேஷம் ஆட்டு மந்தையிலிருக்கிறது. ரிஷபம்மாட்பேந்தையிலிருக்கிறது, பிதுளம் இராப்படுக்கைக் கட்டிலின் மேலிருக்கிறது. கடகம்வளையிலிருக்கி றது. சிங்கம் இந்தியாவின் தென்மேற்கிலிருக்கிறது. கன்னி தாசிக் கள் வீட்டில் வளருகிறது. துலாம் புல்லைய செட்டி நல்லையசெட்டி கைகளிலிருக்கிறது. தனுசு அரசர்கள் கையிலிருக்கிறது. மகரம் வேகவதியாற்றிலிருக்கிறது. கும்பம் குயவர் வீட்டிலிருக்கிறது. மீனம் சமுத்திரத்திலிருக்கிறது. இவ்வாறு இந்த ராசிகள் அகதி டீட்டி விருப்பதால் உமக்கு நடக்கப்போகிறது கண்ணில் விழமா தர் கல்பாணமே. மேலும் இந்த வருஷம் ராஜன் யமதர்மராஜனா யிருக்கிறான். மந்திரியவது தலையிருக்கிறான் சேனாதிபதி தனாதிபதி சிபிபகவானாயிருக்கிறான். தான்பாதிபதி வேலூர் சித்துர் மண்டி வர்த்தகர்வளையிருக்கிறார்கள். மேகாதிபதி வாயுபகவானாயிருக்கி றான். தங்காலம் தசானுதன் கையிலிருக்கிறான். இன்னும் ஒருவரு ஷத்தில் ஓட்டாண்டியாகி பின்பு இலட்சுமிகடாட்சம்பெருவாய் சபமஸ்தி.

இராஜன் வசனம்.—சரி, சரி, பவே கேட்டி நன்றியிருக்கிறது போதும், போதும் நீர் வெகுநாளாய்க்காணாமலிருந்தீரே எவ்வி டம் போயிருந்தீர்.

அய்யர் வசனம்.—நானு அதைச் சொன்னால் வெட்கக் கேடு அபூதால் துக்கக்கேடு அப்படி யிருந்தாலும் சொல்லுகிறேன் காது கொடுத்துக்கேளும். நான் ஒரு கிருத்திகைக்குத் திருத்தணிகைத் தரிசனத்துக்குப்போக புறப்பட்டபோது அவ்வழியேவந்த ஓர் ஸ்திரீயின் ரூபலா வண்ணியத்தைக் கண்டு அவள் மீது காதல் கொண்டு மெல்ல மெல்ல வார்த்தையாடிப் பின் தொடர்ந்து சென்றேன். அவளும் என் குறிப்பையறிந்து எனக்கினங்கி என் னுடன் திருத்தணிகைக்கேவந்து அன்று இரவு என்னுடன் ஒரு

சத்திரத்திறறங்கி விடிபுழும் எனக்குக் தெரியாது என் தலை யணியின்கீழ் ஒரு சீட்டெழுதி வைத்துவிட்டுப் போனான். நான் விடிந்ததும் அருகிருந்த அவனாக்கானுது மதிமயங்கி யெழுந்த பொழுது படுக்கையிலிருந்த காகிதங் கிடைக்க அதை வாசித் துப்பாக்கையில் அதில் எழுதியிருந்த தாவது,— (நான் என் வீட்டில் சொல்லாமல் உம்முடன் வந்துவிட்டே னாகையால் அவசரமாய்ப் போகவேண்டி யிருந்ததைப் பற்றித் தங்களிடம் சொல்லிப் போகலா மென்றால் நீர் நித்திரையிலிருப்பதைப் பங்கப் பதத்தக்கூடதென்று இக் கடிதத்தை எழுதிவைத்து விட்டேன். ஆகையால் எனமீது தயவு இருக்கமல் நான் சொன்னபடி வந்தால் என் பிரியத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளலா மென்றும், நானிருக்குயிடம், வடக்கூர், தெற்குத்தெரு, பட்டா மணியம் விட்டுப் புறக்கடை பக்கம் மண் மதில் மேல் நனைத்த புடவை காயவைத்திருப்பேன். அந்தச்சமயத்தில் நான் அந்தப் புறக்கடையி லிருப்பேன். புடவை காயப்போடாத வேளையில் அங்கிருக்கமாட்டேன். அந்தக்குறிப்பறிந்து அவ்விடத்தில் என்னைக் கண்டுகொள்ளவும்) என்றெழுதியிருந்தது. நான் அந்தக் கடிதத்தி லெழுதியிருந்தடி ஊர்தேடி வாசல் தேடிப்போய் அவள்போர் தெரியமல் உள்ளிருப்பவளை எப்படியழைப்பதென்று தியங்கி தியங்கி மயங்கி மயங்கி பார்க்கும்பொழுது புறக்கடையில் புடவையைச் காயப்போட வந்தாள். அவளைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு திருத்தணிகைச் செங்கல்வராயா எங்கள்ப்பா வென்றேன். அவள் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து மெது வாய் உள்ளேவரச்சொல்லி யழைத்துப்போய் ஒருவருக்குந் தெரியாமல் ஒரு பெரிய பெட்டியிற் போட்டு மூடி கம்மென்றிரும் பிறகு வருகிறேனென்று பூட்டிக்கொண்டு போனான் அவள் போனபின் நான் பட்ட கஷ்டம் ஜெபில் புக்பாராவில் அடைத்திருக்கும் கைதிகள் கூட பட்டிருக்க மாட்டார்கள். மெதுவாக பெட்டியைத் தட்டிப்பார்த்தேன். அவள் காது கொடுக்க வில்லை. உறப்பாகக் கையில் தட்டிக் காலால் உதைத்தும் பார்த்தேன். அப்போதும் அவளைக்கேணும். ஓ கோ வென்று கூச்சலிட்டும் பார்த்தேன். எதர்க்கும் அவளும் அவ்வீட்டினர் ஒருவரும் வரக்காணும். எனக்குப் பகலென்றும் இரவென்றுந் தெரியாமல் பெருமூச்சுவிட்டுப் பசியால்பதரவித்து மலஜலமெல்

லாம் அங்கேயே கழித்து அந்த நாற்றத்திலேயே புரண்டுருண்டு பசியால் வாடி வதங்கி என் பியை நானேதின்று ஒன்றுந் கோன்ற தவனாய்,

விருத்தம்.

மண்ணி நிற்காமப்பித்தால் மயங்கியேவறிவிழந்து
பண்ணவன்படைத்தமாதர் பாசத்தாற்கட்டுண்டய்யோ
எண்ணிலார்பட்டபாட்டை யெலாம்மிந்திருந்துமிந்தப்
பெண்ணினுலிதனிற்சிக்கு பேயனுய்த்திகைக்கலாச்சே.

நாதனே தணிகைவாசா நாரியருவேவேண்டாம்
பூதகிழுலைப்பாலுண்டு கொன்றவன்மருகாபோற்றி
வேதனைப்படுமிப்போது விரைவினில்வந்துரின்று
நாதனாரித்ததேவே நாயினேனிடர்தீர்ப்பாயே.

என்றபாடல்களைச் சொல்லிக் கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது திடீரெனப் பெட்டியின்கதவுதிறக்குஞ் சத்தங்கேட்டது. அதனால் போனவிரிப்பாதி எனக்குக் கிடைத்தும், உடனே என்ன பெட்டியிற் பிநாற்றமெடுக்கிறதே தெஷ்டையென்று ஒரு புருஷனுடையத் தொனி கேட்க வந்த வயிரும்போய்விட்டது. அய்யோ நானென்னசெய்வது, இதற்குள் பலர்வந்து பெட்டியண்டை சேர்ந்து, பிசாசு பேணுவைத்துவிட்டதோ என்பவரும், அல்லது பெருச்சாளி பேணுவைத்துவிட்டதோ என்பவரும், அல்லது பெருச்சாளி எலியாவது செத்துக்கிறதோவென்று சொல்பவருமாக பெட்டகத்தைத் திறந்ததும் என்னுயிர் முழுவதுமே போய்விட்டதுபோலிருந்தது. திறந்தவர்களும் ஐயோ ஓகோ பிசாசிடா இது பாப்பாரப் பிசாசிடா நான் கிட்டபோகமாட்டேன் நீ போடா வென்று கூவி அண்டை அயலிருப்பவர்களைக்கூவி இது பிசாசுதான் அப்படியே சாகட்டும் மேலே நெருப்பைக்கொட்டிக் கொளுத்திவிடும் சாகட்டுமென்று பெட்டிமேல்எரிமுட்டைகளையடுக்கி நெருப்பையும் தயாரித்தார்கள். கொள்ளிவைக்கவேண்டியதுதான் தாயிலும். அப்போது நாம் சும்மாயிருந்தால் மோசந்தானென்று ஒரு யுத்திசெய்து திடீரென்றெழுந்து ஓ ஹா என்னெதிரில் நிற்காதீர்களென்று பெட்டியைவிட்டுப்புறப்படவே இதேது பிசாசுவெளிப்பட்டுவிட்டதென்று பயந்து மூலைக்கொருவராய் ஓடினவர்களும், அப்படியே தண்டாகாரமாய் விழுந்துவிட்டவர்களும்

என்னருகில் வரப்பயந்து விலகியிட்டார்கள். ஓ, ஹா, என்று ஒம் காரமிட்டு ஓடிவந்த எனக்கு வழிதெரியாமல் கிணற்றில் விழுந்து விடவே, சரி சரி பிசாசு கிணற்றில் விழுந்துவிட்டதென்று அக் கிணற்றின்மேல் ஒரு பெரும்பாறையைப்போட்டு மூடிவிட்டுப் போனார்கள் நானே பழயபடி கடவுளைத் தோத்திரஞ்செய்து என் தேகத்திலிருந்த மலஜலங்களை ஒருமுறைக் கிருமுறைபாக கழுவி வேஷ்டிகளையுஞ் சுத்தஞ்செய்து விடவிடவென்று சூனிரில் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருந்து சூரியன் மறைந்ததும் பாறைக்கருகில்வந்து தலையைக்கொடுத்து மெதுவாகத்தள்ளி மேலேவந்தேன் என்னைப் பெட்டியிற்போட்டடைத்த பெண் அத்தருணத்தில் என்காலில் விழுந்து பணிந்து ஸ்வாமி அடியாள்செய்த பிழையை மன்னித்தருளும் நீர்பட்ட கஷ்டநஷ்டங்களெல்லாம் எனக்குத் தெரியும், இவ்வளவு வீர தீர சூர கெம்பீர மகாபுருஷனைபே கோரி வெகுநாள் தவமிருந்து உம்மைச் சோதித்துப் பார்த்தேன் என் மனப்படி நீர் கிடைத்தீர் இன்றுமுதல் நீரே எனது பரம புருஷன் என்னை உம்முடைய அடியாளாக்கிக் காரும் என்னுடன் வாருமென் றழைத்துக்கொண்டுபோய் பண்டு பலகாராதிகளைக் கொடுத்து என்னைத்தேற்றிப் பஞ்சவர்ணக் கிளிகள் கொஞ்சம் ஒரு மஞ்சத்தின்மேல் வீற்றிருக்கச்செய்து அன்றிரவு என்னுடன் கலந்திருந்து விடிந்ததும் நீர் உமதிடத்துக்குப்போய் பத்துநாள் கழித்து வாருமென்று ஒரு மயில்தூரம் அழைத்துவந்து வழிவிட்டனர். அவளால் நான் பட்டபாட்டையெல்லாமறந்து அவளிடகாதலை மறவாமல் அவளை என்னுடன் வரும்படி ஒரு தரு பாடினேன்.

இராஜன் வசனம்.—ஒரு அல்ப ஸ்திரீயின் மோகத்திற்காக வா இவ்வளவு அவமானத்தை யடைந்தீர். இதுபோகட்டும். நீர் தருபாடினதாகக்கூறினீரே அதை இங்கேபாடும் நேட்போம்.

இதோ பாடுகிறேன்.

தரு.

(இ-ம்-அசாயேரி-தாளம்-ஆதி.)

அடி சகிநீயென்னை யனுகியேவந்திடில்
அமராபதிபோகங் கிட்டுமே

தடியிடைபுடையாளே சொக்கினேனுன்னாலே
தோஷமில்லாமானே நேசஞ்செய் என்தேனே (அடிசங்கீ)

படியிசையுன்போல பாவையருண்டோதான்
பாதவிக்குமென்னைக் காப்பதுன்கடனேதான்
கொடியோட்டுவன்பாதங் கும்பிட்டுநீற்பேணான்
கோடிகொடியாகக் கொடுக்கிறேனுனக்கேதான் (அடிசகி)

கரும்பைக்கண்டாருடனே தின்னும்விடுவாரோ
காதல்கொண்டாலதை மறந்துமிருப்பாரோ
பெரும்பாக்கியம்பெற்றும் பிரிந்துமிருப்பாரோ
பெண்குமிலிசைகேட்டும் பேசாமலிருப்பாரோ (அடிசகி)

அன்னநடைமயிலே அதரத்தேன்றுளிக்குதே
ஆசையென்னுவதன்மேல் நினைக்கும்போதினிக்குதே
மன்னும்மகாவிதட நாடகநடக்குதே
மாதேயென் னுடன்வாடி மனமிகஜொலிக்குதே (அடிசகி)

சொந்தமாதரசைத் துயரைவினைக்குது
சோரநாயகியாசைச் சுகத்தையெகொடுக்குது
விர்தைரதியுந்தன் துதல்மதியெரிக்குது
விரைவிதந்தொருமுத்தந் தாமனங்கலரிக்குது (அடிசகி)

பயுன் வசனம்:—அடே அப்பா இது பிலை வர்ணமெட் பெரி
யமெட் சின்னமெட் பெண்கள் சாலிலணியும் அணிமெட் நண்ணு
பிருக்குதுங்கோ வண்ணுன் வாகனங்கட பாடாதுங்கோ சாயி.

இராஜன் வசனம்.—நேர்த்தி நேர்த்தி வெகுநேர்த்தி தியாக
ராஜகிர்த்திக்கு மேலிருக்கிறதே இந்த ராகத்தின் பெயரென்ன.

ஐயர் வசனம்.—அசாவேரி.

இராஜன் வசனம்.—அசாவேரி அழுகிற ராகம் இதைப்போ
லவே நீர் அந்த மாதை கட்டிக்கொண்டழுதீரோ, தொட்டுக்கொ
ண்டழுதீரோ.

ஐயர் வசனம்.—உண்மையாகவே அவளைப்பிரிய மனமில்லா
மல் கண்களில் ஜலம் விட்டுக்கொண்டழுதேன்.

இராஜன் வசனம்.—அவள் பெயரென்ன.

ஐயர் வசனம்.—கோகிலாம்பாள்.

இராஜன் வசனம்.—அஃகஃஹா, அஃகஃஹா, அஃகஃஹா, பருப்பிலே நெய்யைப் பசுந்தாய்விட்டதுபோல விருக்கிறது. நல்ல பேர், நல்லபேர், நம்முடைய அகட விட மகா நாடகத்துக்கு அவளும் வேண்டியவள் தான். அழைத்தால் வருவாளா அவள் இப்போது எவ்விடத்திலிருக்கிறாள்.

ஐயர் வசனம்.—மேள தாளத்தோடு வருவான். அதனோடு கூடுகாட்டு வெட்டியான் மேளத்தோடு வருவான். ஆனால் அவள் இப்போது லாக்காசு பத்திரியிலிருக்கின்றாள், அவள் உடம்பு சொஸ்த மாகிவர பத்தாளர் பிடிக்கும்.

இராஜன் வசனம்.—அடே அப்பா லாக்காசுபத்திரிக்குப் போகும்படியான மாது எப்படிப்பட்டவளாயிருப்பாள் ஸ்திரீயி யாதி முத்திப்போனவளா யிருப்பாளல்லவா, அவ்விடத்திற்குப் போகப்பட்டவள் கைதேர்ந்த காரியக்காரி யாகத்தானிருப்பாள் நெம்பர் ஒன்றான். அவளை இங்கு வரவழையும் பார்ப்போம்.

ஐயர் வசனம்.—அப்படியே அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன் எனக்கு வேண்டிய வழிச்செலவுக்குத் தாரும்.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ, நமது அய்யருக்கு பூவராசன் பத்தாயிரமும் அரபுக்குதிரைகள் பூட்டிய இரட்டைச்சாரட்டு வண்டியும் கொடுப்பாயாக.

பபூன் வசனம்.—முனிசிபல் இரட்டைச்சாரட்டு வண்டிகள் தானிருக்கிறது.

மந்திரீ வசனம்.—நமது கஜானு தற்காலம் காலியாயிருக்கிறது பிறகு சமயம்மாய்த்தால் கொடுக்கலாம் அரசே.

இராஜன் வசனம்.—ஐயரே, இந்தச்சமயம் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கிக்கொள்ளும் அடுத்தமுறை நீர்வரும்போது ஒட்டிக்கு இரட்டியாய் கொடுத்தனுப்புகிறேன்.

ஐயர் வசனம்.—இப்போதே கொடுத்தால் செலவுக்குதவும் மகாப்பிரபு.

பபூன் வசனம்.—அய்யருக்கு ரொம்ப அவசரம் கையில் காசு வந்தா வேகமா நடப்பாங்கோ.

ஐயர் வசனம்.—அடே பயன் நான் நடப்பதா ஒருவேகம்
 சுவேகம், எரும்புவேகம், சரப்பவேகம், வியாக்கரமவேகம், மான்
 வேகம், கரிவேகம், பரிவேகம், ரரிவேகம், பட்சிவேகம், முனிசி
 பாஸிடி குப்பைவண்டிவேகம், ஒற்றைமாட்டுவண்டிவேகம், இரட்
 டைமாட்டுவண்டிவேகம், ஜட்காவேகம், கோச்வேகம், ப்ருஹாம்
 வேகம், ட்ரைலிகள் வேகம், பைசிகல்வேகம், ரயில்வேகம், அதி
 லும் மெயில்வேகம், அதிலும் த்ருமெயில்வேகம், மோட்டார்வே
 கம், தந்திவேகம், வாயுவேகம், மனுவேகம், ரதவேகம், மழை
 வேகம், வேகத்தினுடையவேகம் இத்தியாதி வேகங்களெல்லாம்
 வேகங்களென்று உலகத்தார் பெருமைபாராட்டிச் சொல்லுவார்
 கள். அதைப்பார்க்கிலும் எந்தவேகம் உயர்ந்ததென்று யோசித்
 துப்பார்த்தாலோ நம்முடைய இந்தியாதேசத்தில் இங்கிலீஷ் பா
 ஷை பயின்றுவருபவர்களுள் சில பிராமணப்பிள்ளைகள் இருக்கின்
 றார்களே அவர்கள் எ. பி. சி. டி. என்னும் நாலு எழுத்துகள் நன்
 றாய் உச்சரிக்கத்தெரியாதமுன்னமே தங்களுக்கு எல்லாம் வந்து
 விட்டதென்று நினைத்துக்கொண்டு வீட்டாருக்குப் பயந்துசெய்யும்
 (சந்தியாவந்தன வேகமல்லவோ வேகம்) இந்தச் சந்தியாவந்தன
 வேகத்தைக் காட்டிலும் நீ வீட்டுக்குப் போகும்போது நடக்கும்
 வேகமல்லவோ மகாதரிதவேகம்.

பயன் வசனம்.—ஆமாஞ்சாயி நம்போ பீபியைப் பார்க்கப்
 போரது அப்படிதாஞ்சாயி.

மந்திரி வசனம்.—சுவாமிகளே! இப்போது இராஜனிடம் செ
 ருப்பாலடித்தகாசம் கிடைக்காது. போய்வாரும் பிறகு பார்த்துக்
 கொள்ளலாம்.

ஐயர் வசனம்.—அரசே, வெட்டிக்குத் தாலியறுத்தாப்போ
 ளிருக்கே நான் வருகிறேன்.

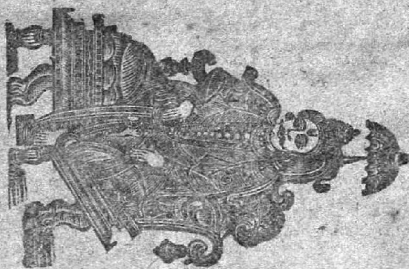
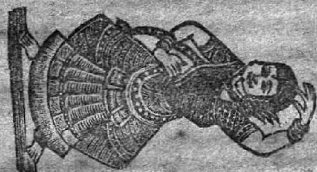
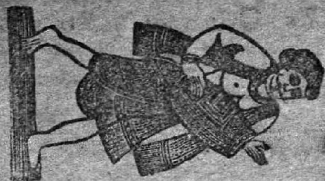
பயன் வசனம்.—நெல்லதய்யா நீங்கோ. பாப்பாரா பொறந்
 து பஞ்சாங்கம்பார்க்காமல் ஏ வந்திங்கோ, அதிலே சைபர்தாலே
 இனிமேல் வந்தா சகுனம் பார்த்துவாங்கோ ரொம்ப ஆப்பும்.

பொது விருத்தம்.

குலவயமதிக்குமாதர் கூட்டத்தில்காசிகூட்டம்
 பவமதையொழிக்கத்தேவதாசிகளாகும்ந்தத்
 தவநெறியறிந்துத்தொண்டு செய்தபின்பலரைக்கடும்
 கவனமேபடைத்ததாசி கோகிலம்வருகின்றனே.

வசனம்.—இந்தப் பிறபஞ்சத்தினிடத்திலே பெண்கள் கூட்
 டத்திலே பிறந்து தாசிகூட்டத்தில் சிறந்தவளாகிய தாசிகோகிலம்
 சபைக்கு வருகிறவீதங்காண்க.

பபூன்ஸ் ஆக்ட் என் லும்
தாசி கோகிலம் வருகிற தரு.

(இராகம்-தன்னியாசி-அடதாளம்)

தாசிகோகிலம் தையலிதே தாவந்தான்-விசுடமகாசபைக்கு
தாசிகோகிலம் தையலிதே தாவந்தான்.

நாசகாலருக்
நடனசங்கீத
பாசம்வைத்தவர்
பாதச்சிலம்பின்

கிருகன்சீமாட்டி
கைசைகைகாட்டி
மனப்பெருமாட்டி
சப்தத்தைக்கூட்டி

தம்பலங்கொடுப்பாள்-பின்
வம்பிலிழுப்பாள்

(தாசி)

உத்தம புருஷரை
ஒத்துவந்தாலோ
நற்றவரானும்
நாலவந்தாலும்

யோர்கண்ணளிப்பாள்
பணத்தையேபரிப்பாள்
தாடையிலிடிப்பாள்
ஆடையிலம்றைப்பாள்

தலைவலியென்பாள்-ஐயோ
குலைவலியென்பாள்

(தாசி)

கிழவனானும்
கிழமகனானும்
அழகிலொய்யாரி
ஆபத்துக்காலத்தில்

துரையேவாவென்பாள்
கிரயத்தைப்பெறுவாள்
யெனப்பதந்தொடுப்பாள்
தெருக்கதவடைப்பாள்

அம்மாராரென்பாள்-அடே
சும்மேபோவேன்பாள்

(தாசி)

இராஜன் விருத்தம்.

தாரத்தைமற்றதுவூரார் தாரத்தையிச்சைகொள்ளும்
பாரத்தைச்சும் துவாழும் பத்தர்கள் குருவாய்நிற்கும்
நேரத்திற் காலம்போக்கும் நிபுணரவணய்யர் சொன்ன
சாரமாவ்கோகிலத்தைச் சபைதனில்கண்டேன் மந்திரீ

வசனம்.

மந்திரீ, நமது தோழரும், குருவுமாகிய ரவணய்யர் குறிப்
பிட்டுச்சொன்ன ரூபலாவண்ணிய மாதரசியாகிய கோகிலத்தை

இன்று நமது சிங்கார சபாமண்டபத்திற் கண்குளிரக் கண்டேன்
கண்குளிரக் கண்டேன் அப்பா

மந்திரி விருத்தம்.

ஆமிவள்கோகிலந்தா னருமையாமிவளைக்காண்ப
தாமிவள்கேதகமெல்லா மரும்பொன்னின்சொலிப்பைப்பாரீ
ராமிவள்கண்கள்சேலோ வதரமோபவளத்துண்டோ
ஆமிவள்வதனாமுன்றும் பிறையெனச்சொல்லலாமே.

வசனம்.

கோகிலமென்பவள் இவள்தான். இவளழகை பென்னவென்
றெடுத்தார்ப்பது. இவள்கேனி பசும்பொனைத் தேறற்கடிக்கி
றது. கண்கள் சேற்கண்டைகளை யொத்திருக்கின்றது. உதடு பவ
ழத்துண்டுகளைவெல்லும் இப்படிப்பட்ட ரூபவதி எவ்வுலகத்திலும்
கிடைப்பது அருமையென்னலாம் அரசே.

புயன் வசனம்.—நம்ப மகாராஜா சொன்னதும், மந்திரி ஆச்
சரியப்பட்டதும் சரிதான். நானும் அந்த அம்மனை கரீம் பீரீ
கூட வைச்சுகிலாமென்னு நினைச்சி சந்தோஷப்படுறேன். ஆனா
ஒன்னு அது என்னன்னு ரண பெளஸ்திரிங்கோ அரிக்கால்
ரூபாமாதிரி ஓடும்பொல்லா ஓட்டவைச்சி இருக்குது. அதுங்கூட
ஐடோபாரம் வாசனையும் விசுது. அத்தா பயமாயிருக்குது. அப்பு
றம் மேராஜாங்கமெழுகு சாப்புடுணும்போல இருக்குதே, ஐயோ
அப்பப்பா அந்தம்மா காலுக்கே சலாம் மகாராஜ்.

இராஜன் வசனம்.—அடே ரீ சம்மா இரு. மந்திரி இவளழ
கைப்பற்றி பிறகு கவனிக்கலாம். இவளைப்பாடச்சொல். காதுக்
கினிமையாகக் கேட்போம்.

கோசீலம் வசனம்.—தங்கள் கட்டளை அடியாள் கிரகின்மேல்
இதோ பதம்பாடுகிறேன்.

(இ-ம்-சாரங்கம்-தாளம்-ரூபகம்)

பல்லவி.

சித்தஜன்களை சிறுதே

சிறியகோகில பிரியமாதனை

(சிக்க)

நித்தமுன்மொகத்தால்
முகமலரதுகுன்றி

நெசனேநாயகா-பொன்
வாடிநிற்கின்றேன்

இத்தரையிலும்மையிட-எனக்குகந்தவரீராதலால்
இதுவேனையணையவாரீர்

இன்பதுகரும்
அன்புடனையும்

சமயமிதுவே
கோகிலம்பதியே(சித்த)

இராஜன் வசனம்.—நிதுத்துநிதுத்தடிசுபிலே பச்சைப்பச்சே
லென்ற உன் தொண்டைநோகப்போகிறது. மந்திரீ இவளழகும்,
மொழியும் எப்படிப்பட்டது. என்னுற் சொல்லத்தரமல்ல. நீவர்
ணிப்பாயப்பா மந்திரீ.

மந்திரீவசனம்.—இவளுடைய அழகைக்கண்டு வர்ணிக்க என்
னல் அவ்வளவுமுடியாதென்றாலும், கூடியவரையில் சொல்லுகிறே
ன் வேந்தே.

இராஜன் வசனம்.—சொல்லிவருவாய் மந்திரீ.

மந்திரீ வசனம்.—நம்முடைய (ஒல்ட்டெஸ்ட்டிமோரியல்ஸ்)
என்கிற பூராணங்களிலே * காட்டு மனுஷர்கள் கூழியிருக்கும்
தெய்வலோகத்து அரம்பாஸ்திரீகளாகிய ரம்பை, ஊர்வசி, மேன
கை, திலோர்தமை, முதலான தேவதாசிகளும் இவளுக்கு தொண்
டுசெய்யவும் உதவமாட்டார்களென்றால், இவளழகைஇன்னம் என்
னவென்று வர்ணிக்கின்றது. இவளுடைய கூந்தலோ ஆகாயத்திலு
லாவும் நிலமேகமெனச் சொல்லலாம். நெற்றியை முகம்மதிபர்
தேடும் மூன்றும் பிறையென்ச் சொல்லலாம். கண்களை முருகக்
கடவுளுடைய கூர்மைபொருந்தியவேலாயுதத்திற்கு ஒப்பிடலாம்
அதரத்தை உதட்டை கொவ்வைக்கனித்து ஒப்பிடலாம் பல்லழ
கை முத்துச்சரத்துக்குச் சமானமென்னலாம் காதுகளைபொன்னு
சலுக்கும், மூக்கை சூழிழம்பூவுக்கும், கழுத்தை சங்குக்கும்; இடை
நூலிழைக்கும் மொழியைசெலுக்கும், நடைக்கு அன்னத்தையும்
மேனிக்கு மாந்தரிரையும், ஒப்பிடலாம். அரசே.

இராஜன் வசனம்.—பலே பலே சபாஷ் நன்றாய்க் குறிப்பி
ட்டுச் சொன்னாய் இராமானயத்தைக் சவியாய்ப்பாடிய கம்பர்
கூட ஜானகியை இவ்வளவு வர்ணிக்கவில்லை. இவளுடை நாட்டி

* இங்கே காட்டுமனுஷர்கள் என்பது காட்டில் தவஞ்செய்
பவளாகிய மகாரிஷிகளே.

யத்தைப்போல் இப்பூலோகத்திலுள்ள எந்தத் தாசிகளாவது நடிக்கக்கண்டிருக்கின்றாயா.

மந்திரி வசனம்.—திருச்செந்தூர் சித்திரமென்ன, திருப்பரங் குன்றம் கமலாட்சியென்ன, பலாப்பட்டு கோமளமென்ன, தக்கோலம் தனியாம்பாளென்ன, காஞ்சிபுரம் நீலாதாட்சியென்ன, மீஞ்சூர் பாஞ்சாலையென்ன, இந்தப்பெரிய படாபடா கைகளெல்லாம் இவளுக்கிடாவார்களா இவளும் ஜோடுதான் ஆவாளா

இராஜன் வசனம்.—நானும் உன்னைப்போலவே மதிக்கிறேன் இவளுக்குத் தக்க சம்பளங்கொடுத்து நம்முடைய நாடகசாலையில் வைத்துக்கொள்ளலாமா

மந்திரி வசனம்.—வைத்துக்கொள்ளலாம் துரையே

இராஜன் வசனம்.—ஆடி, என் விதிய பிராணநாயகியும் எக்ஸலென்ட் லேடியுமாகிய கோகிலம், என் சிலாக்கியம் இன்றுமுதல் நமது வீகட சபாமண்டபத்து லேடிகளிலே பெரிய லேடியாகவிருந்து சபையை ரயிக்கச்செய்வாயடி.

கோகிலம் வசனம்.—உமது சித்தம் எனது பாக்கியம் என்றிருதாலய ராஜாரஜேஸ்வரா

பயன் வசனம்.—இன்மேல் வீசும் ஆஸ்பத்திரி நாற்றத்தை யார் பொருத்துக்கொள்கிறது. அப்பப்பா தூக்கந்தம் எந்நேரமும் பிளாஸ்திரிபோடவே இரண்டு மூன்று பிளாஸ்திரி டாக்டர்கள் கிட்டவே இருக்கணும்போலிருக்கிறதே

கட்டியன் வசனம்.—கும்புபெருத்தால் குசுவு பெருக்குமென்பார்கள், அதைப்போல் இந்தத் தாசியையும் சேர்த்துக்கொண்டால் மகாராஜா இன்ஸால்மெண்டு கோர்ட்டைதான் பார்க்கவேண்டும்.

இராஜன் வசனம்.—என்னடா கட்டியக்காரா, நம்முடைய அரசுக்குக் கீழ்ப்பட்ட நாடென்ன நகரமென்ன காடென்ன மேடென்ன வர்த்தகமென்ன சர்த்தகமென்ன கஜானாவிலிருக்கும் இருப்பென்ன இவ்வளவிற்கு, இன்ஸால்மெண்டுக்கு ஏன் நாம் போவது ஒரு தாசியைக்காப்பாற்ற என்னை முடியாதா

கட்டியன் வசனம்.—நமக்கு எவ்வளவு ஆஸ்தி பாஸ்த்திரி இருந்து என்ன லாபம், புத்தி யிருக்கவேண்டுமே. இன்னும் குந்தி

தின்றால் குண்ணும் மாளுமென்பது பழமொழியல்லவா அப்படிக்குந்தின்பது உம்மோடுபோனால் பாப்பராகமாட்டிர், தருக்குத் தாய்களையும், வேளைக்குத்தருந்த வேஷம்போடும் சட்டிசொற்று ராமன்களையும் வைத்து விசுட மகாசபையில் வீணய்க் காலம் போக்கி வருவதால் உள்ளதெல்லாம் போகாதா அப்போது இன் லால் மெண்டுக்குத்தான் போகவேண்டும்.

இராஜன் வசனம்.—அரைகல்வி முழுமொட்டை என்பார்கள் அதைப்போல் நீகற்ற கல்லியெல்லாம் பேசுகிறும், மிகுந்த புத்தி சாலியாயிருந்தால் என்னைப்போல் மகாராஜகை இருக்கமாட்டா யா, புத்தியில்லாதவ னானபடியினாலேதான். சேவகத்தொழில்புரி கிறும். பெரியபேச்செல்லாம் உனக்கென்னத்திற்குள்சச்சலியெடு க்கச்சொன்னார்களா எத்தனைபேர் சாப்பிட்டார்களென்று அந்த இலைகளை எண்ணிப்பார்க்கச் சொன்னார்களா, வாயை மூடா.

கட்டியன் வசனம்.—அது இப்போ தெரியாது.

பயன் வசனம்—இல்லிங்கோ மகராஜ், கோகிலாம்பாளைநீங்க சேத்துகினு திருப்பரங்குன்றம் சிட்டியை விலக்கிவிடப் போரிங் கோ இண்ணு இந்தமாதிரி உங்கள்கி சொல்லுங்கோ பாத்திங்களா ஒவ்வொருத்திக்கு ஒவ்வொரு மனுஷாள் ஒத்தாசை யிருக்குறங் கோ, பாஞ்சோத் நம்பள்ளுகூட ஒருகை ஆப்பிள்ளே சிபார்சிகி

இராஜன் விருத்தம்.

சேர்பெறுமுலகமீதிற் சில்லரையுத்தேயகந்தர்
தார்பெறுமரசரான பேர்களையெதிர்த்துப்பேசி
நேர்பெறுவார்களோசொல் நீதியாபெந்தனுக்குக்
கார்பெறுகங்காளிமந்திரீ கவனமாய்த்தெரியத்தானே

வசனம்.

வாரும்பிள்ளாய் மந்திரீ, இந்தப் பூலோகத்தில் அரசரான வர்சொல்லைப் பணிவிடைக்காரர்கள் அவமதிப்பார்களா, எதிர்த்துப் பேசுவார்களா, அதை நன்றாய்க் கியாபகப்படுத்தி எந்தனுக்குச் சொல்வாயாக.

மந்திரீ விருத்தம்.

யோக்கியர்போலேபேசி யுள்ளதைச்சுரையாடும்
ஆக்கிரமித்தபேர்கள் கட்டியன்பபூனேயாகும்

தாக்கியேயவர்களைத்தம் மில்லத்திற்கனுப்பிவிட்டால்
பாக்கியம்பழுதாகாது பலதொல்லையில்லைநாதா

வசனம்.

ஒன்றுக்கு முதவாத கட்டியப்பையலையும், துலுக்கப்பையலை
பும் களுத்தரம்பட்டையில் ஒன்றுகொடுத்து விட்டுக்கனுப்பி
டால் தொல்லையில்லை. அவர்களை வைத்துக்கொண்டு பலநாள் தொ
ல்லைபடுவானேன் அரசே.

கட்டியன் விருத்தம்.

மெய்யுரைக்கும் புண்ணியரை மேதினியோர்
நம்பார்கள் மினுமினுக்கக்
கையிலொரு கட்டைக்காப் புடன்வண்ணு
னுடுப்புத்தி வாசாலக்காய்
பொய்யுரைத்துப் பணம்பரிக்கும் பேடிகளை
நம்பிதினப் பொழுதைப் போக்கி
அய்யாதரு நமனாட்டுகளாவா ரய்யய்யோ
வறியா மாந்தர்.

வசனம்.

இந்தப் பூமியில் நல்லார் பொல்லாரென்று பகுத்தறியாமல்
ஜாண் வயிற்றுக்காக வேஷமிட்டுக் கலகத்தை யுற்பத்திபண்ணி
நல்லவர்களை நாடவொட்டாமல் அவர்கள்மேல் தோஷத்தைக்கற்
பித்து பிரித்துவிடும் நாடோடிகளின் பேச்சைக்கேட்கும்மூதேவி
ராஜாக்களைக் கடவுளானவர் யமலோகத்துக் கனுப்பிவைப்பார்.

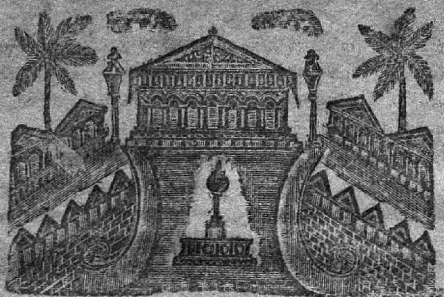

போது வசனம்.

அந்தப்புறத்துக்குப்போன கொகிலத்தைக்கண்டதிருப்பரங்
குன்றம் சிட்டியும், திருமுல்லைவாயில் பட்டியும், அவளமீது பொ
ருமைகொண்டு சண்டைக்கிழுத்தபோது கூச்சல் கிளம்புகிறவிதங்
காண்க.

அந்தப்புறத்துக் கூச்சல்.

நீதாண்டி சக்காளத்தி, நாளுடி சக்காளத்திநீதாண்டி பட்டிக்
காட்டில் எருமைச்சாணிதட்டினவோ நாளுடி சாணி தட்டினவோ

நீதாண்டி கோவணந்திருடி, நீதாண்டி என்மாப்பிள்ளையைத்திருடி
நீதாண்டி கஜானாதிருடி, நார்தாண்டி கட்டியக்காரணத்திருடி நீதா
ண்டி மந்திரியைத்திருடி, தாடையிலே யிடிப்பேன், அந்த மாபடி
வரட்டுண்டி உன்கொண்டை யறுத்துக்கொடிபிற்கட்டி மேளதாள
த்துடன் ஊர்கோலம் வரச்செய்கிறேன்.

இராஜன் வசனம்.—அடே கட்டியக்காரா, உன் பூரணத்தை
யெல்லாம் கட்டிப்போட்டுவைத்து அந்தப்புறத்தில் ஏதோ கட்ச்ச
ல்கிளம்புகிறது. ஓடிப்போய் பார்த்துக்கொண்டுவா.

கட்டியன் வசனம்.—அரசே, அது பெண்டுகள் சண்டை.

இராஜன் வசனம்.—பெண்டுகளுக்குள் என்னசண்டை அவர்
களை அம்பலத்துக் கழைத்துவா விசாரிப்போம்

கட்டியன் வசனம்.—இதோ வந்தார்கள்.

இராஜன் தெம்மாங்கு.

கட்டழகிகோகிலமே கண்மணியே சேதியென்ன
திட்டமாய்சொல்லிவிடு தெரியவேண்டுமெந்தனுக்கு

கோகிலம் தெம்மாங்கு.

அந்தப்புறம்போனவென்னை அரிகிருந்தகுடிசெட்டுகள்
தந்திரமாய்சண்டையிட்டு மயிர்பிடித்து அடித்தார்மன்னு

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ இதென்ன விபீத கலகமாயிருக்
கிறதே பெண்டுகளிருந்திடிற் பெரியசண்டையே பென்பது மெய்
தான்போலும்.

கட்டியன் வசனம்.—உரலுக்கு ஒருபக்கம் இடி, மத்தளத்து
க்கு இரண்டுபக்கம் இடி, உங்களுக்கு இரண்டுபக்கமும் இடி, ஒரு
கத்தியார் என்றால் உலகுக்கடுக்கும், இரண்டு மூன்றுக்குமேல்
யாருக்கடுக்கும். ஒரேகாலத்தில் இக்களை கூத்தியாரா (பட்டால்
தெரியும் பறையனுக்குகெட்டால் தெரியும் குடியினுக்கு) ஒன்பது
மெய்தான். இப்போதாவது உமக்குத் தெரியுதா

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ, இவர்கள் சண்டையின் விவரத்தை
விசாரணை செய்கேப்போம்.

மந்திரி வசனம்.—தாங்களே விசாரியுங்கள் அரசே

இராஜன் வசனம்.—அடி நங்காய் கோகிலம் சண்டை எதன்
பொருட்டாலுண்டாயிற்று கூறடி

கோகிலம் அகவல்

நாதனேகேளீர் நவில்கிறேன்சபையில்
பாதகரான பட்டியும்சிட்டியும்
நூதனமாக வந்தவளென்று
வேதனைசெய்தன ரெந்தனையையா
அவர்களிலொருத்தி யானுமென்றிடித்து
உவமையோடுரைத்தே வதைத்தாரிடித்தார்
மயிரைப்பிடித்து மாரிலத்திடித்துத்
தயிர்போற்கடைந்தார் தலையும்வீங்கியது
இன்னுமோர்சேதி யியம்பிடிவென்னை
மன்னவசபையி லுள்ளவரெல்லாம்
தீயவவென்று துறத்துவாராதலால்
நேயனெவெனக்குத் தீரங்கொடுத்தால்
உள்ளதைச்சொல்வே னுமக்கு
கள்ளரைப்பிடித்துக் காவல்வைப்பிரே

இராஜன் வசனம்.—கண்ணே, நீயெதற்கும் பயப்படாமற்படி
ச்சுத் தீரமாகச் சொல்லாயடி.

உத்தமமன்னு வரைங்கிறேன்கேளும்
பத்தினியானும் பகடையாதெற்கு
அந்தப்புறத்தில் பட்டியையழைத்து
தொந்தமாயாடையில் சிட்டியுஞ்சேர்ந்து
பேசிக்கொண்டதி லிருவரிலொருத்தி
நேசஞ்செய்பவள் மந்திரியென்றும்
கட்டியனொருத்திக் கர்ப்பணமென்றும்
தட்டியேமாதர்கள் கஜானைக்கொள்ளை
யடிப்பவரென்றுந் தெரிந்துயானவர்களை
படிப்படியாக நமக்குமோர்மாப்பிளை
கிடைப்பானுவெனக் கேட்டனனதற்கு
துடைப்பக்கட்டையா லடித்தனர்மயிரைப்

பிடித்துப் பிடித்துச்சிம்மி
கடித்தனர்காதை பாரீர்வேந்தே

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ, இதைன்ன நமது கஜானாவிற் கொள்ளைபோனதாம். அவைகள் நம்முடைய தாசிகளுக்குக்கிடைக்கின்றதாம். அந்தத் தாசிகளுக்கு மாப்பிள்ளைகள் நம்முடைய மகா நாடகசாலையில் இருக்கின்றார்களாம். இவ்விஷயங்களில்காது கொடுத்துக்கேட்டகண்மணியாகிய கோகிலத்தையடித்தார்களாம் அவள் கூந்தலில்மண்படிந்து தேகமெங்கும் அலங்கோலமாயிருப்பதைப்பார் மந்திரீ.

மந்திரீ வசனம்.—பெண்டுகள் சண்டைக்கு நாம் போகக்கூடாது. அவர்கள் இப்படியும் அப்படியும் என்றைக்கும் காச்சுமுச்சென்றுதானிருப்பார்கள்.

கோகிலம் வசனம்.—மந்திரீ மறைக்கின்றார். இதை விசாரித்தால் அவரும் அகப்பட்டுக்கொள்வார் பிரபு.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ உன்னிடத்திலும் ஏதோ மோசமிருக்கிறது. அடே கட்டியக்காரா நீயும் பழன் ஷேக்ம்தாரும்நமது சபையிலுள்ள ஒருவரையும் வெளியே விடாதேயுங்கள்

பழன் வசனம்.—அப்படியே துரையே யாரையா இங்கேகோஜா பேட்டிக்கு காத்துகின் இருக்கிறது நம்மள் ராஜா வெளியில் போனான்கோ நம்பளை இங்கே இருக்கச்சொல்லி போனான்கோ. பத்ரம் ஆஜர் நம்பள்கு தெரியாதே போப்போரிங்கோ

மந்திரீ வசனம்.—ஐயா கணக்கப்பிள்ளை, ஏது நமதரசன் நம்மில் ஒருவரையும் வெளியே போக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டாரே, இதுவிஷயத்தில் எனக்கென்னமோ சந்தேகமாகத்தானிருக்கிறது கணக்குவழக்குகளை ஒருசமயம் பரிசோதிக்கப்போகிறாரே ஒன்றுந் தெரியவில்லையே.

கணக்கப்பிள்ளை வசனம்.—என்னமோ இருந்தாலு மிருக்கலாம். நீர் ஏன் பயப்படுகிறீர். நாமெழுதுங்கணக்கில் இத்தனைநாள் (0) ஒருசன்னம் வைத்ததைப்போல் நேற்றுக்கணக்கிலும் (00000) ஐந்துசன்னம் ஒரேகணக்கில் வைத்துவிட்டால்நம்மை என்னதான் செய்யப்போகிறார்.

மந்திரீ வசனம்.—இன்னும் பதியவில்லையோ.

கணக்கப்பிள்ளை வசனம்.—இன்னும் பத்யவில்லை.

மந்திரி வசனம்.—ஆனால் இன்னுமொரு சைபர் (0) டங்டிங் ராமணிமேலும் கிருதா ஆதிலட்சமுமேலும் செல்லு வைத்து விடும். பிறகு பார்த்துக்கொள்வோம்.

கணக்கப்பிள்ளை வசனம்.—சரி, சரி, இன்னமிரண்டு வைத்து விட்டேன்.

மந்திரி வசனம்.—பணத்தை இங்கு வைக்காதே நம்முடைய வீட்டுக்கனுப்பிவிடு.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரி, நமது கணக்கப்பிள்ளை யிடஞ் சொல்லிச் சென்ற மூன்று வருஷகால கணக்கைக் கொண்டுவந்து காட்டச்சொல்.

மந்திரி வசனம்.—இதோ தெரிவிக்கிறேன் துரையே.

இராஜன் வசனம்.—சிக்கிரம் கொண்டுவரச்சொல்.

மந்திரி வசனம்.—(ஏன் ராஜன் வெகு கோபத்துடனிருக்கிறார். நாம் நினைத்தது சரியாச்சே. கணக்கு வழக்குகளின் மீதங்கள் எப்படியோ தெரிந்துகொண்டார்போலிருக்கிறதே) என்று நினைத்து, கணக்கப்பிள்ளையை யழைத்துக் கணக்கைக் கொண்டுவர அரசன் பார்க்கவேண்டுமென்றான்.

இராஜன் வசனம்.—கணக்கப்பிள்ளை உன் கணக்கில் ஏதேனும் தவறுதலிருக்குமோ, இருந்தால் இப்போதே சொல்லிவிடு தப்பித்துக்கொள்வாய்.

கணக்கப்பிள்ளை வசனம்.—ஒரு தவறுமிருக்காது பிரபோ.

இராஜன் வசனம்.—சரி சரி, போன வருஷ கசடாகிராமத் திய வரவு ரூபா 7,00,050-க்குச் செலவு எவ்வளவு, அதைமாத் தி ரஞ்சொல்லு கேட்போம்.

கணக்கப்பிள்ளை வசனம்.—அந்த ரூபாக்களுக்கும் செலவுக்கும் சரியாகத்தானிருக்கிறது. இதோ மொத்தமும் முடிவு கட்டியிருக்கிறேன். பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் யாதொரு தவறுதலுமிருக்காது துரையே.

இராஜன் வசனம்.—சபாஷ், கணக்கப்பிள்ளை, நான் ஒரு சந்தேகத்தால் கணக்கைச் சோதித்தேன். கணக்கைப் பார்த்து

இப்போது அந்தச் சந்தேகம் தெளிந்தது. நான் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன்.

கணக்கப்பிள்ளை வசனம்:—அதென்ன சந்தேகம் துரையே, அதை எனக்கு விளங்கச் சொல்லக்கூடாது.

இராஜன் வசனம்.—அதற்கென்ன, நமது சிப்பந்திகளுக்குச் சொல்லாமல் இனி யாருக்குச் சொல்லப்போகிறேன் வேறொன்று மில்லை. நீங்கள் கணக்கில் கைவைக்கிறதாக கோகிலம் சொன்னால்

கணக்கப்பிள்ளை வசனம் —இப்படியும் “உண்ணும் வீட்டுக்கு இரண்டகற்கொள்வோமா,, நிரபு,இதுவரையிலும் இப்படிப்பட்ட விவகாரங்கள் நடந்திருக்குமா, தாங்கள் யோசிக்கவேண்டாமா, இனி குண்டுணிகள் பேச்சைக் கேட்காதீர்.

இராஜன் வசனம்.—இதற்கேன் வருத்தப்படுகிறாய்போனதை மறந்துவிடு.

பயன் வசனம் —அரே தலீந்தர், நம்பன் இராஜாவுக்குப் புத்திஎங்கே இருக்குது, கணக்குப்பார்த்தா சீரா பார்க்கணு இல்லாப்போலு பாஞ்சோத் சம்மா இருக்கணு பெரிய சவுக்காரிமாதிரி யா கணக்கு கேட்டாங்கோ

கணக்கன் வசனம்.—என்னடா ஷேக் மதார், கண்டபடியே உளறுகிறாய்.

பயன் வசனம்.—அரே நம்பள்கி என்னுங்கோ சாமி. “நாய் சூத்து நாய் நக்கிகினு போகுது,, தும்பள்கி சங்கதி நம்பன்சொல்லிவிட்கோ (0) சைபர் சங்கதி அல்லாங்கோ ஐயா

இராஜன் வசனம்.—என்ன மந்திரீ, சேவகன் ! என்னமோ சொல்லுகின்றானே.

மந்திரி வசனம்.—அவன் ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை, தேவரீர் சீக்கிரம் அந்தப்புறத்துக்கு போய்விட்டால் கொஞ்சநேரம் தூங்குவேனென்று சொல்லுகிறான்.

இராஜன் வசனம்:—இதென்ன ஆச்சரியமா யிருக்கின்றதே, இவன் தூங்குவதற்காகவோ நான் அந்தப்புறம் போகவேண்டும்

மந்திரீ, இப்படிப்பட்ட சோம்பேறிப் பையனைட்டுக்கனுப்பிவே ரோராளை அவன் வேலைக்கு வைத்துவிடு

பயன் வசனம்.—பேஷ் பேஷ் நல்லது ராஜாங்கோ சாமி, நீங்கள் படிச்ச படிப்பு இத்தானுங்களோ, நம்பன் சங்கதி “இருந்தா பாகூர் சாலேப் இல்லாப்போனா பக்கீர் சாலேபுங்கோ,, ஐயா நம்பன் ஒண்ணுசொன்னா நம்பன் மந்திரீ ஒண்ணுசொல்லுங்கோ, நீங்கள் தள்ளிப்பிடீர் சொல்லிங்கோ நம்பன் நம்பள்கி நல்லதுதா சொன்னுங்கோ ஆஞ்சி ஒஞ்சி பாருங்கோ சாமி

கட்டியன வசனம்.—அடே ஷேக்மதார், ரீயேண்டா வரட்டுத் தவளையைப்போல் கத்துகறாய்

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ ஏன் இன்னம் அந்தச் சேவகப் பயல் வாயாடுகிறன்.

மந்திரீ வசனம்.—அவனுக்குப் பென்ஷன் கேட்கிறான

இராஜன் வசனம்.—பென்ஷனா கேட்கிறான் அன்னை என்னரு கிற்கொண்டோ.

பயன் வசனம்.—மந்திரீ என்னு கூப்பட்ரது, நானே ராஜா கிட்ட வரய்யா.

இராஜன் வசனம்.—என்னடா தலைகொழுத்தாடுகிறாய் நீ இங்கே வேண்டாமென்றால் போயேண்டா.

பயன் வசனம்.—நம்கி தப்பு என்னுசெய்தாங்கோ மஹராஜ் ராஜா தட்டு அவங்கள் எடுத்துகினி நாமம் போட்டாங்கோ சொன்னேன் அக்கதை மறைச்சிபோட்டு உங்கள்கி நான் தூங்கே சொல்லாங்கோ பென்ஷன் கேட்கிறு சொல்லுங்கோ, நீங்கோ இல்லா தநீதியெல்லாத துரைத்தனம் பண்ணுங்கோ மஹராஜ் அவங்கள் இது 0 பண்ணுங்கோ மஹராஜ்,

இராஜன் வசனம்.—இது பண்ணுகிறது என்னடா

பயன் வசனம்.—0 சைபர் மஹராஜ்

இராஜன் வசனம்.—அது எதனிடத்தே செய்கிறீர்களடா.

பயன் வசனம்.—கணக்குப்புள்ளே கணக்குப் பண்ணுங்களை அதிலே சைபர் பண்ணிரதும் புணத்தை ஊட்டுக்குக் கொண்டு கிது பூட்டறதும். யோசனை பண்ணுங்கோ சாயி.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரி இவன் சொல்வதற்கும் முன்பு கோகிலஞ் சொன்னதற்கும் ஒரு மயிரிழையேனும் பிறழவில்லை. ஆதலினாலே கணக்கைச் சீராய்ப் பரிசோதிக்கவேண்டும்.

மந்திரி வசனம்.—இதேதா கணக்கப்பிள்ளை கொண்டுவந்திருக்கிறார் பரிசோதியுங்கள்.

**மங்காணி மகாராஜன்
கணக்கைப் பரிசோதித்தல்.**

இராஜன் வசனம்.—கணக்கப்பிள்ளை போன கணக்கெல்லாம் போகட்டும் இந்த வருஷத்துக் கணக்கைமாத்திரம் எடுத்துச்சொல்லிக்கொண்டுவா கேட்போம்.

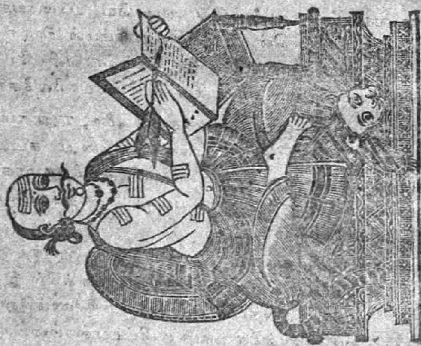
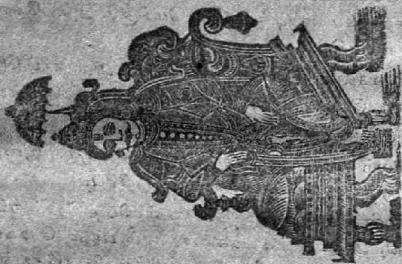
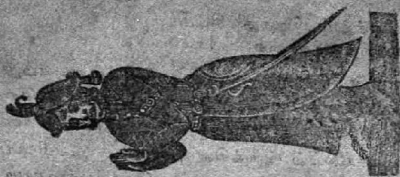
கணக்கப்பிள்ளை வசனம்.—சித்திரைமாதம் 30-ந்தேதி முதற் கொண்டு கவுண்டன் பாளையம் மூர்த்திசெட்டிக்கு கடன்கொடுத்த பாபத்தா 2700-ரூபாய், கல்கத்தா மவுல் அவுக்கர்நாத் பண்டிதருக்கு இளம் 3200, மதிரூஸ் டவுன்ஹால் கட்டுவதற்காக தர்மம் 137—4—3, தங்கள் தாயார் நிவசத்துக்குப் பாப்பார்களுக்குப் பூரிகொடுத்தது 5000, கோட்டயம் தாசி குமார்கண்ணனுக்குப் பதக்கம்வாங்கி இளமணித்தது 12,100 ரூபாய், அரண்மனைசிப்பந்தி, சில்லரை இந்தச்செலவுகள் 90,000 ரூபாய், தாசி டாண்டிங் ரவாமணி மகள் கிருதா ஆதிலட்சுமுக்கு 1,00,000 ரூபாய்.

இராஜன் வசனம்.—இந்த லட்சுரூபாய் தாசி ஆதிலட்சுமுக்கு எப்போது யார்கொடுத்தது. இது நான்கொடுத்ததல்லவா அதை இந்தக்கணக்கில் வைப்பானேன்.

கணக்கப்பிள்ளை வசனம்.—மறதியாய் இந்தக்கணக்கில் வைத்துவிட்டேன்.

இராஜன் வசனம்.—சரி, கணக்கில்தான் தப்பி எழுதிவிட்டாய் பணமாகிலும் கஜானாவிலிருக்கிறதா.

மந்திரி வசனம்.—அரசே, தாசி ஆதிலட்சுமுயின் செலவில் வைத்த இலட்ச ரூபா கஜானாவிலிருந்து களவுபோய்விட்டது அதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கப் பண்பட்டுத் தாசியின் கணக்

கில் வைத்துவிட்டான், ஆதலால் மன்னிக்கவேண்டியது என்று அரசனுடைய இரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டான்.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ, நீ காலைப்பிடித்துக்கொண்டதை பார்த்தால் “எட்டினுல்லிகையைப் பிடிக்கிறதும் எட்டாவிட்டால் காலைப்பிடிக்கிறதுமான கதையைப்போலிருக்கிறது சொல்வதை ஒருக்காலும் நம்பமாட்டேன்.

பயன் வசனம்.—மகாப்பிரபு, ஆப்கென அமுக்கண்ணு பத்தன். தலீந்தர் பொட்டே மந்திரி பேச்சே நம்பாதிங்கோ பணம் ருக்கிற ஜாகாவை நான்சொல்றேன். பணம் மந்திரி வுட்டே இருக்குது. நீங்கள் நம்மன் கூடே வாங்கோ காட்டே.

இராஜன் வசனம்.—மந்திரீ என்ன சொல்லுகிறாய்

மந்திரி வசனம்.—அரசே இது எங்கள் தப்பிதந்தான் பழய வழக்கத்தில் வந்துவிட்டது. புதிய வழக்கம் நீர் ஏற்படுத்தினால் அதன்படியேசெய்ய சித்தமாயிருக்கிறோம் இப்போது மன்னியும்

இராஜன் தீர்ப்பு.

மந்திரீ, நீயுங் கணக்கப்பிள்ளையும் இவ்விதம் திருடுவீர்களென்று எனக்கு முன்னே தெரியாமற்போய்விட்டது. நீங்கள்செய்த இந்த தப்பிதத்திற்கு இங்கிலீஷ் கவர்ண்மெண்டாயிருந்தால் வெய்லுக்கனுப்பிவிடுவார்கள் உலகத்தில் தேனைவழித்தவன் கையை நக்குவான் என்னும் பழமொழியொன்றிருக்கிறபடியாலும், நம் முடைய கவர்ண்மெண்டோ விகடகவர்ண்மெண்டும் அகட விகட மகா நாடகசாலையாயிருப்பதாலும், அரசாட்சிக்குத் தகுந்தபடி தீர்ப்புகொடுக்கிறேன் அதென்னவென்றால், நீயும் கணக்கப்பிள்ளையும் கட்டியக்காரனுமாகச்சேர்ந்து அந்தப்பிறத்தில் எந்த நேரமும் சண்டை சச்சரவுகள் செய்துகொண்டிருக்கிற பட்டமஸ்திரீ களாகிய பட்டியையும் சிட்டியையும், கோகிலத்தையும், நீலகிரிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆறுமாதகாலம்வரையில் வைத்துக் கொண்டிருந்து பிறகு திரும்பிவந்து சேருங்களப்பா இதுதான் என்னுடைய முடிவான கடின தீர்ப்பு.

கட்டியன் வசனம்.—இவ்வளவு கடினமான தீர்ப்பைநாங்கள் எப்படி தொலைப்போம் அதற்குச் செலவுக்கும் வேண்டுமே

இராஜன் வசனம்.—வெள்ளைக்காரர் சஜானு யிருக்கிறது ஒரு கை பார்த்துக்கொள்ளும்

பயன் வசனம்.—அஞ்சேமுடியாது நம்ம அம்மா மார்சும்பாரிப் பாக்கோ.

மந்திரி வசனம்.—நாங்கள் டாபராடா

பயன் வசனம்.—துங்களை மாத்திரம் யார் சொன்னாங்கோ இராஜாவைகூடேசேர்த்து சொன்னாங்கோ.

இராஜன் வசனம்.—என்னடா பயன் ஷேக்மதார் உன்சுச்சல் பெரிசாயிருக்கிறது பத்திரம் உனக்கொருதிர்ப்பு கொடுத்து விடுவேன்.

பயன் வசனம்.—எனக்கென்ன திர்ப்பு கொடுக்கப்போறீங்கோ எனக்கொரு சின்னல்பொம்ளே குடுத்துகொடைக்கானலுக்கு அனுப்பிட போறீங்கோ எனக்கு நல்லதுதானே மகராஜ் அப்படியே செய்யுங்கொ ரொம்ப புண்ணியம் உங்கள்கி

பொது விருத்தம்.

மோசம்செய்திட்டமூன்று பேருடன்மூன்றுஸ்திரீகள் நாசஞ்செய்மங்காணிசொல்போல நடந்தனர்புதிதாய்த் தேடி நேசஞ்செய்திவதற்கு வருகின்றகுடியனென்னும் தாசனைக்காணுமையா சபையினிலுள்ளபேரே

வசனம்.

இந்தச் சபையிலுள்ள பேர்களை நாசகாலருக்கு ராஜாவாகி ரோஷகாலன் சொன்ன விகட திர்ப்பின்படி மூன்றுபேரும் மூன்று ஸ்திரீகளுடன் குளிர்ச்சியாய்காலங்கழிப்பதற்கு நீலகிரிக்குப் போன பிறகு மேல்படிசபைக்கு குடியன் வருகிறவிதங்காண்க

குடியன் வருகிற தரு.

(இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம் சாப்பு)

குடியன் வந்தானே—ஓயாக்

குடியன் வந்தானே

அடிபட்டுஉதைபட்டு	தலையில் காயம்பட்டு
இடிபட்டுஉடல்தேய்ந்தும்	எங்கேகள் என்கின்ற (குடியன்)
பாட்டாக்கள் ஒருமொந்தை	பலபட்டரை அரைதமிழ்
பல்துலக்கா துண்ணும்	பழங்குடியனென்னும்
நீட்டாத நீட்டெல்லா	நீட்டிபுராணஞ்சொல்லி
நேசரைக்கள்ளுக்குத்	துட்டுதாவெனச் சொல்லும் (குடியன்)
அல்லும்பசலும்பிள்ளை	பெண்டாட்டிவயிற்றுக்கு
அன்னமில்லையென்றால்	ஆக்குஞ்சட்டியுடைத்து
மெல்லத்தாலியறுத்து	புருக்கிவிற்றுக்கள்ளை
மிச்சமங்குடிக்கின்ற	லச்சைகெட்டவனாகும் (குடியன்)
உத்தமனென்றபேர்	படைத்துங்களுக்காக
ஒப்பும்பொய்பலசொல்லி	தன்மானமதுகுன்றி
பித்தந்தலைக்கேறும்	படியாகமார்தியே
பேயனுயலைகின்ற	குடிக்கேடனுென்று (குடியன்)
வட்டிக்குவாங்கியும்	வஸ்திரத்தைவிற்றும்
வண்டல்கள் ளுக்காகக்	கடையைக்காத்திருந்தும்
சொட்டுக்கள்வார்க்கின்ற	நாடான்ஸ்வாயியென்றும்
சொல்லித்திரிகின்ற	குடிக்குருநானென்றும் (குடியன்)

பபூன் வசனம்.—யார் ஐயா நீங்கோ தடி பிடிச்ச தள்ளாக
கிழவனாட்டம்தள்ளாடிகினு கிள்ளாடிகினு பாரிசவாய்புகாரன்மா
திரி வாய்குளரி பேசுகிறது.

குடியன் வசனம்.—நான் குடியன் எனக்கெப்போ வாய்குள
ரினைதப் பார்த்தாய்,

பபூன் வசனம்.—குடியனே தடியனே. வாய் குளறுகிற
துடன் ஜொள்ளும் ஒழுகிறது, அப்பா உன்வாய் புளிச்சகாடி
மணமும் வீசுகிறது நீ எங்கே வந்தாய்

குடியன் வசனம்.—மகாராஜாவைத் தரிசிக்கவந்தேன்

பபூன் வசனம்.—சரி. மகாராஜா ஏழப்பட்ட ராஜாவாய் ஏழ
வெடுத்தப் போனாங்கோ, இங்கேதானிரு

குடியன் வசனம்.—என்னப்பா எடுக்கும் போதே இழவு
வாக்கு கொடுக்கிறாய் தென்னாட்டுச்செட்டிகள் எடுத்ததற்கெல்

லாம் இழவு இழவு என்று சேர்த்துச் சொல்லாமலிருப்பதில்லை. அது அவர்களுக்குள் ஜாதி வழக்கம்போலாய்விட்டது என்னடா இழவு கறுப்பண்ணஞ்செட்டி அந்தப் பண இழவு போகட்டும். வட்டி இழவையாவது கொடுத்தானு, இந்த காலத்திலே யாரையும் இழவு நம்பவேகூடாது. இழவு மனிதன்வாங்கும்போது இவ்வளவு இழவு நியாயமாய்ப் பேசுகினென்று இப்படி வார்த்தைக்கொரு இழவுகொடுத்தே பேசுவார்கள், இந்த இழவு அந்த இழவு, அந்த ஜாதிக்கு அகெரவமாகவேயிருந்தது. செட்டிகளெல்லாம் ஒரு இழவு நகரங்கூடி இனி இழவென்று பேசவே கூடாது தவறிப்பேசினால் பேசினவன் ஐஞ்ஞாறு ரூபா அபராதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள், இந்த இழவைப்பற்றிப்பேசத்தொடங்கினென்மெணி நேரமாயிற்று இதற்குள் ஒருவன் எழுந்து இந்த இழவுக்கு இவ்வளவு நேரமா போதுமிண்டா இழவுநிறுத்துங்கடா இழவு இனிமேல் பார்த்துக்கலாமிண்டா அந்த இழவை என்றான் இன்னொருவன் இதென்னபேரிழவு இந்த மனிதனுக்கு அதற்குள் னே ஆத்திரம் வந்துவிட்டதே பின்னொருவன் இழவெடுத்த இழவிலே பேசாமலிருங்களேனப்பா நல்ல இழவுகொண்டாடுகிறீர்களே போதும் போதும் இழவுஇழவென்று சொல்பவர்களே என்றான். பார்த்தார்கள் நகரத்தார் இழவும்போதும் எட்டும்போதும் ஒரு கிழவுவேண்டாம் விடுபோய்ச் சேருவோமென்று போனார்கள். அவர்களைப்போல் இழவு கொண்டாடுகிறவனு யிருக்கிறாய்.

பழன் வசனம்.—மொட்டைச்சிகளூரிலே சகுனம்பார்த்தால் முடியாதய்யா, இது விகடசாலை தானே மகராஜா உங்களைப்பார்க்க மொந்தாழ்வார் வந்திருக்கிறாங்கோ மகராஜா

இராஜன் வசனம்.—இதென்னடா ஆழ்வாரிலே மொந்தையாழ்வாரென்றபேர்கூடவா இருக்கிறது.

பழன் வசனம் —நம்போ விகட அகராதியை விரித்துபார்த்தால் தெரியும்.

இராஜன் வசனம்.—ஈ பார்த்திருக்கின்றாயா

பழன் வசனம்.—பார்த்துப் பாடம்பண்ணி யிருக்கிறேன் நிகண்டிலே கூடஇருக்குது.

இராஜன் வசனம்.—சொல் கேட்போம்.

பயுன் சொல் திகண்டு.

துத்தாவேபாட்டாமொந்தை சொட்டுடன்வெறிதித்தீப்பு
சத்தியேகுடிமல்புத்தம் ஜாடியேசக்கள்தேசம்
பத்தியம்மொச்சைமாங்காய் தாளித்தகடலைப்பூந்தி
சத்தியம்காடிபின்னும் பலபெயர்குடியுர்க்காமே.

வசனம்.

துத்தா, பாட்டா, மொந்தையாழ்வார், சொட்டுக்கள், வெறி
பன், சத்தியுஜை செய்பவன், கட்டுடியன், மல்லுக்கிழுப்பவன்,
ஜாடி, சக்கள் வாசஞ்செய்வதற்கு அரண்மனைபோன்ற வாயையு
டையவன், (இதைக் கள்குடித்தவன் குரக்கைவிட்டுத்தூங்கும்பொ
ழுது பார்க்கலாம்) பத்தியம் - மொச்சைகொட்டை, மாங்காய்,
கடலை இவைகளைத் தேடுபவன், காடிகுடிப்பவன் என்றபேர்கள்
பின்னும் பலவிருக்கின்றது. குடியனுக்கென்று கிகடரிகண்டு சொ
ல்கிறது.

இராஜன் வசனம்.—சரி, சரி, அப்படிப்பட்ட பட்டம்பெற்ற
குடியனை உள்ளேவிடு.

பயுன் வசனம்.—ஏ! குடிக்கார் உள்ளேவாங்கோ.

இராஜன் வசனம்.—நீ யாரப்பா.

குடியன்வசனம்.—நான் வேலையில்லாமல் வெருநாள் கஷ்டப்
பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். தங்கள் சமூகத்தில் ஏதாகிலும்தொழி
லிருந்து கொடுத்தால் பிழைத்துப்போவேன். ராஜாரஜேஸ்வரா.

இராஜன் வசனம்.—என்னிடம் மந்திரிவேலை காலியாமிருக்கி
றது. நீ அதைச் செய்யத் தகைதவணைப்போல் காண்கிறதே.

குடியன் வசனம்.—நானென்ன ஆண்பிள்ளை யல்லவா.

இராஜன்வசனம்.—நீ ஆண்பிள்ளையோ வீண்பிள்ளையோ அதி
ருக்கட்டும். உன்குடி நிதானம் உனக்கே தெரியவில்லையே.

குடியன் வசனம்.—நான் குடிக்கவில்லை உங்கள் குடியைக்கெ
டுக்கவில்லை, எனக்குச்சரம்.

இராஜன் வசனம்.—சுரமா கன்சுரந்தானிருக்கும் இப்போது
மணியெத்தனை அந்தக் கடியாரத்தைப் பார்த்துச்சொல் பார்க்
கலாம்.

குடியன் வசனம்.—(நாலுமணி)

இராஜன் வசனம்.—சரி சரி பத்துமணி நாலுமணியாய்க்கா னுதே. கள் மயக்கம் கண்ணை மறைத்திருக்கிறதுபோலும் கெடியாத்தைப் பார்க்கிறதற்குள்கண் இரண்டும்போலால் மத்திரிதொழில்புரிய மண்டைமுனையும் மறைந்துபோகுமே. உன்பண்டவாள மிப்படியிருக்க உத்தியோகமெப்படி தேடவந்தாய்.

குடியன் வசனம்.—கள்ளுக்குக் காச அகப்படாத வேளையில் உத்தியோகஞ்செய்ய.

இராஜன்வசனம்.—காச அகப்படும் வேளையில் கள்ளுக்கடை உத்தியோகத்திலே தானிருப்பையோ.

குடியன் வசனம்.—ஆமாம், ஆமாம்.

இராஜன் வசனம்.—நல்லவேடிக்கை, நல்லவேடிக்கை, உனக்குது வாடிக்கையாய்ப்போயிற்று. சென்மத்திலேபிறந்தது செருப் பாஸடித்தாலும்போகாது. கள்ளுப்பாட்டில் உனக்கேதாவது தெரிந்துதிருந்தால் பாடு பார்ப்போம்.

குடியன் சொல் - ஆனந்தக்களிப்பு.

ராஜனே ராஜனே ராஜா-மகா

ராஜனே ராஜனே ராஜனே ராஜா.

கள்ளின் குணத்தைக் கேளும்-நாற்றக்

கருவாட்டை யதற்குநற்றுணையாகத் தேடும் (ராஜ)

தித்திப்போ கழிச்சலுண்டாக்கும்-நல்ல

கிறமான பாட்டாவோ போதைபுண்டாக்கும் (ராஜ)

இருப்புக்கள் தலைநர புண்டாகும்-அதை

இனமாகக் கலந்தாலோ தேகத்தைக் காக்கும் (ராஜ)

காலைக்கள் சாயங்காலம் குடித்தால்-சித்தம்

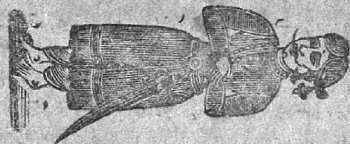
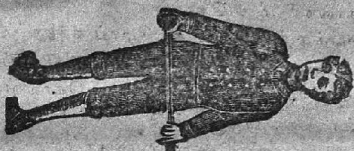
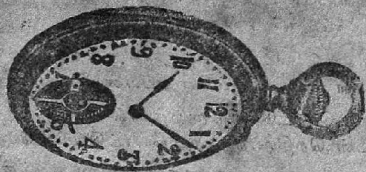
கலங்கூறு தேகத்தில் நோயனு காது (ராஜ)

இராக்கள்ளை விடிய குடித்தால்-அன்று

இராவைரைக் குடிக்கத்தான் செய்யுமே-சள்ளை (ராஜ)

புட்டிக்கள் செய்வதைக் கேளும்-நாக்கில்

தட்டாமல் சிரசுக்கு சுருக்கென்றும் ஏறும் (ராஜ)

குடுவைக்கள் ஒருமூச்சிழுத்தால்-தீரல்
கோபம் வீரம்வரும் சண்டைக்கிழுத்தால் (ராஜ)

டம்ளரில் மட்டையில் குடித்தால் - சுத்த
சாதுக்கள் குணம்வரும் வாதுப்பின் நேரும் (ராஜ)

தம்பாக்கள் சொட்டுக்கள் குடித்தால்-சரி
பொட்டுடன் நெதிர்த்தாறைப் போட்டுப்பின்பேசும் (ராஜ)

பச்சைமுளகாய் மொச்சைக் கொட்டை-அத்திப்
பிஞ்சு மாங்காயிஞ்சி தேடுமே தெஷ்டை. (ராஜ)

தலைக்கறி கால்கறி மீனு-தோசை
தன்னில் வைத்துத் தின்றால் தலைமூய் காணும் (ராஜ)

பெண்டாண்டி பிள்ளையென் நெண்ணும்-கோபம்
பிறந்தாலோ வவர்களைக் கைநோகக் கொல்லும் (ராஜ)

மச்சாணை மாமனைக் காக்கும்-மதி
கெட்டாலோ வவர்களைத் தடிசளால் தாக்கும் (ராஜ)

கொண்டாட்ட மெத்த வுண்டாக்கும் - அதைக்
குடித்தவர் மானத்தைத் தெருவினில் போக்கும் (ராஜ)

இராஜாதி ராஜ இனாலும் - முன்னம்
எதிர்ப்பட்டால் அவன்மேலே கைபோடப் பாக்கும் (ராஜ)

கொட்டடி வித்தைகள் காட்டும் - உதை
பட்டாலும் மீசைமேல் மண்காட்டு என்னும் (ராஜ)

காடிக்கள் குடித்தபேர் தம்மை - என்றும்
வாடிக்கை யாகக் குடிக்கவே செய்யும் (ராஜ)

ஐயையோ நானென்ன சொல்வேன் - கள்ளு
அவனியில் குடித்தாரை பலமானம் பண்ணும் (ராஜ)

இராஜன் வசனம்.—கள்ளுப்பாட்டோ கண்ணாவிப்பாட்டுஇது
இருக்கட்டும், உனக்குச் சம்சாரமிருக்கிறதா.

குடியன் வசனம்.—இருக்கிறது. தாய்விட்டுக்கணுப்பி பத்து
வருஷமாகிறது, நான் அவளை அதன்பின்பு பார்த்ததில்லை, நேற்று
கிருஷ்ணாஜயிந்திசு கு ஸ்ரீரங்கதரிசனத்திற்கு வந்திருந்தாள். அவள்
கையில் ஆறுமாகத்துக் குழந்தையொன்றிருந்தது. அந்தக் குழந்
தை உனக்கேதென்று அவளைக் கேட்டதற்கு உனக்குப் பிறந்த

நீ தேல்லவேயன் கேட்கிறுபென்றான், நான் பேசாமல் திரும்பி விட்டேன்.

இராஜன் வசனம்.—வெரிசூட், நீ நம்முடைய சகோதரன் தான், நானும் உன்னைப்போலவேதான். கல்யாண மனையில் அவள் முகத்தைப்பார்த்த கொடுமைதான். பிறகு அவள் எந்த இடத்தி லிருக்கிறாளென்பதும் எனக்குத்தெரியாது, இப்போது அவள் மூன்று ஆண்டினளாயும் இரண்டு பெண் பிள்ளையும் பெற்று வைத்திருக்கிறாளாம். நம்முடைய அதிர்ஷ்டமே அதிர்ஷ்டம் பிரதர்.

பயுள் வசனம்.—அரே தலீந்தர் என்ன பேமானிங்கடா இவ் வுக்கோ.

இராஜன் வசனம்.—தம்பி சுட்குடியா நீஇன்றுமுதல் நம்மிடத்தி லிருந்து மக்திரித்தொழில் புரிவாய்ப்பா. ஆனாலொன்று புளித்த கள்ளைக் குடித்துவிட்டு என்பேரில் வாந்தி யெடுக்கப்போகிறாய் பத்திரம்.

குடியன் வசனம்.—இல்லை மகாராஜா.

பயுள் வசனம்.—அதுவும் ஒரு வேடிக்கைதானே.

பொது வசனம்.

தொண்டுசெய்தாதிரோலுஞ் சந்தரமனைவிபோலும் பண்டைநாள்பழகிவந்த பட்சமாம்வேசைபோலும் கண்டதுமுறவுகொண்டு கையிலுள்ளதைப்பரிக்கும் ஜண்டிகள்வீட்டைக்காக்கும் தாழ்க்கிழவியும்வந்தாளே.

வசனம்.

பிரபுக்களாயுள்ள பேர்களின் திரவியத்தைக் கவரும் பலவித நந்திரத்தைச்செய்யும் வேசியரின் வீட்டைக்காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற தாய்க்கிழவி யம்மையார் வருகின்ற விதங்காண்க.

தாய்க்கிழவி வருகிற தரு.

(இராகம்—நாதநாமக்கிரியை அடதாளம் சாப்பு.)

கிழவி வந்தாளே—தாய்க்—கிழவி வந்தேனே

பழகும்பிரபுக்கள்

பாப்பரானபின்பு

இழவுகொடுத்தோட்டி.

யீனவார்த்தைகள்பேசும் கிழவி

முந்திவந்தவனைச்

சந்தினிலிருவென்றும்

பிந்திவந்தவனுக்குச்

சமயல்வீடிடமென்றும்

மந்தனுபிருந்தாளே

மார்தோய்நீபோவென்றும்

மற்றவர்களையெல்லாம்

கந்தையால்மறையென்றும்

மகளுக்குரைக்கும் அக்கிரமம்தொடுக்கும்

கிழவி

காசைக்கொடுக்காரின்

நேசம்பாராட்டாதே

கையில்பணம்வந்தால்

மெய்நோயென்றெண்ணுதே

வேசையர்மந்ததை

வெளியினில்விளம்பாதே

விருதாவில்பலபேரின்

வில்லாசத்தைக்கொள்ளாதே

என்றசொல்படிக்கும் கேட்காவிடின் தாடையிலிடிக்கும் கிழவி

புழன் வசனம்.—யாரம்மா வந்தவங்கோ எங்க ஏழாம்பாட்டி மாதிரி இருக்கிறீங்கோ.

தாய்க்கிழவி வசனம்.—ஏழாம்பாட்டி யென்றுஞ் சொல்ல லாம். எட்டாம்பாட்டி யென்றும் சொல்லலாம் எனக்கு ஆற் காட்டுக்கோட்டையை லார்ட் கிளைவு பிடித்தது கியாபக மிருக கிறதே.

புழன் வசனம்.—எங்கே வந்தீங்கோ உங்கபேர் சொல் லுங்கோ.

தாய்க்கிழவி வசனம்.—நான் மகா ராஜாலைப் பார்க்கவந் தேன் என்பேர் தாய்க்கிழவி.

புழன் வசனம்.—தாய்க்கிழவியா, ராஜா காலியாதானிருக் கிறாங்கோ. அசரத் உங்கள் பேட்டிக்கு தாய்க்கிவி வந்திருக் கிறாங்கோ மகராஜ்

இராஜன் வசனம்.—(வெல்) பாட்டி நீ கிழவியா அருமைமாமி குமரியா.

தாய்க்கீழலி வசனம்.—யார் மகாராஜாவா ஆமாம் என் ஆசை மருமகப் பிள்ளையே, எனக்குக் கண் தெரியவில்லையே.

இராஜன் வசனம்—ஒரு கண் தெரியவில்லையா இரண்டு கண்ணும் தெரியவில்லையா.

தாய்க்கீழலி வசனம்.—முதல் முதல் ஒரு கண் தெரியாமலிருந்தது. அப்போது எனக்கு வயது 140 பிறகு இரண்டு கண்ணும் தெரியாமல் போய்விட்டது இப்போது வயது 215

இராஜன் வசனம்.— 40-வது வயதில் சக்கிராசாரியாகவும், 215-வது வயதில் திரிதராஷ்டிரனாகவும் போய்விட்டாப்போலிருக்கிறது நீ அவர்களைப்போல ஆணையில்லாமல் பெண்ணையிருக்கிறபடியால் அவர்களிருவரும் ஒருருவெடுத்து வந்ததாக நினைக்கிறேன், எப்படியென்றால், வயதைக்கண்டு.

தாய்க்கீழலி வசனம்.—வயது கிடைத்ததற்காகவா, சும்மா கிடைக்குமா சோனேசன் பாதம், நான் என் வயதில் அதி ரூபவதியா யிருந்ததை முன்னிட்டு என்னைச்சேர இச்சை கொண்ட ரோமரிஷ்யானவர் என் கணவிறேன்று என்னை யணைந்தார். அப்போது நான் அவரை ஓர் வரம் கேட்டுக்கொண்டேன். அதுவது, இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் 500-வயது வரையில் நானிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு, அவர் 250-வயது போதும் அதற்குமேல் எனக்கு கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லிப்போய்விட்டார், அது முதல் யமபயமில்லாமல் இத்தரணியில் உம்மைப்போலொத்த பிரபுக்களுக்கு வேண்டிய சகாயஞ்செய்து வருகிறேன்.

இராஜன் வசனம்.—அது நீ செய்த பாக்கியம். இப்போது உன் சிபாரிசில் கிளிகள் சூயில்கள் அண்ணங்கள் மயில்கள் ஏதாவது மிச்சமாயிருக்கின்றதா

தாய்க்கீழலி வசனம்.—ஹா என்னுசை மருமகப்பிள்ளை கிடக்கிறது ஒரு குட்டி. கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ அது ஒரு பெருத்த இடத்திலிருக்கிறது. வெகு கஷ்டம், நீர் மூகூர்த்த நான் குறித்துவையும். நான் எப்படியாவது முடித்துவிடுகிறேன் கொஞ்சம் ரூபா 50,000 வழிச்சிலவுக்கு கொடும்.

இராஜன் வசனம்.—(ரெவர் மபிண்ட்) இதோ எடுத்துக்கொண்டுபோய் சீக்கிரத்தில் வா.

தாய்க்கிழவி வசனம்.—வருகிறேன் மருமகப்பிள்ளை என்னை மறந்துவிடப்போகிறீர்.

இராஜன் வசனம்.—மறப்பேனாபொன்மாயி மந்திரீ நம்மிடத்திற்கு வந்துபோன ஓல்ட் லுமன் வெறிகிளாட், சாயாதகாரியத்தை யுளு சாயவைப்பாள்.

மந்திரீ வசனம்.—அது எதுவரைக்குமெய்யோ, ரீர் அதைக் கண்டீரா அவன் சென்று ஒரு நிமிஷமாகிறது இன்னும் வரக்கா காணோமே.

பபூன் வசனம்.—இதோ நாய்க்கிழவி வந்தாங்கோ மகாராஜ் இராஜன் வசனம்.—வாரும் வாரும் மாமி

தாய்க்கிழவி வசனம்.—இதோ வந்தேன் வந்தேன் மன்மதப்பிள்ளை. நான் போன இடத்தில் உமது அதிர்ஷ்டம் அந்தப்பெண்புஷ்பவதியாய் விட்டாள். உங்களுடைய பாக்கியமே பாக்கியம் உம்முடைய தவத்தின் சிலாக்கியமே சிலாக்கியம்.

இராஜன் விருத்தம்.

காணுதற்கரியமாயி கமலத்தோனெனக்கென்றந்த
பாணினிதன்னைப்பர்வப் பெண்ணெனச்சிருட்டித்தானே
கோணுமுன்முதுகிலந்தக் கொடிபினையேந்திவந்து
பேணுமென்னெதிரில்விட்டால் பேருனக்கதிசமுண்டே

வசனம்

பார்ப்பதற்கு அருமையான என்னுடைய மாமியே! நான்
கோரினதும் அந்தப்பெண் பிறவிடையானதும் என்னுடையநல்ல
காலமே. நீ அந்தப்பெண்ணை உன்குன்முதுகில்வன் சமந்துவராமல்
தனியேவந்தாய்

தாய்க்கிழவி விருத்தம்.

தடையிலையும்மையந்தத் தையலுங்கேட்டாளன்ன
நடையிலிளங்கொம்பன்னு ளதரத்தேன் றுளிக்கக்கண்டேன்
விடையெனக்களிப்பிரானுல் விரைவினில்சாந்திசெய்து
குடைநிழலமர்ந்தகோவே கொண்டுகேமவருகின்றேனே

வசனம்.

நான் கொண்டுவருதற்குத் தடையிலிலை அவருக்குண்டான
சாந்திசெய்து அழைத்து வரவேண்டியதா யிருக்கிறது அதற்குத்
தகுந்த விடை தருவீரானுல் காரியத்தை முடித்து உமது சொந்த
மாக்கி வைக்கின்றேன்.

இராஜன் வசனம்.—விடைதந்தேன். போய் சீக்கிரம்முடித்து
வா.

தாய்க்கிழவி வசனம்.—விடை தந்தால் என்ன பிரயோஜ
னம் சாந்திகழிப்பதென்றால் சிவ்வெல்லாம் உம்முடைய ரொக்கந்
தானே.

இராஜன் வசனம்.—முன்னே கொடுத்தனே அதுபோதாதா

தாய்க்கிழவி வசனம்.—அது எவ்வளவு என்னுடைய தாம்பூல
சிலவுக்காகாதே இப்போதைய காரியத்துக்கு 120000 இவ்வளவு
பிடிக்குமே. கொடுத்தால் ஒருநாழிகைப் பொழுதுக்குள் வந்து
பதில் சொல்கிறேன்.

பூன் வசனம்.—மதறஸ் பாங்கிரம்ப சொந்தமாதிரி பேசரா
ங்கோ கையிலே ஒரு செல்லாக்காசேது.

விருத்தம்.

மந்திரியிந்த டான்சிங் மகிமைதாய்க்கிழவிகேட்ட
பந்தமார்பணத்தைத்தந்து பல்லக்கிலனுப்பிவைப்பாய்
சிந்தனைசெய்யவேண்டாம் தொலையுதுகாசுதொல்லே
சந்ததம்வேசையோடு தரணியில்வாழலாமே

வசனம்.

மந்திரி இந்தக்கிழவி கேட்டதைப் பல்லக்கிலேற்றி யனுப்பி
வாயாக பணம்போகிறதென்று பயப்படவேண்டாம். வப்போ
தும் வேசையுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

மந்திரி வசனம்.—தம்மிஷ்டம் போலவே கொடுத்தனுப்
பேன்.

இராஜன் வசனம்.—நமது சமஸ்தானத்துக்குப் புதிய சிமா
ட்டிவருகிறபடியால் அவள்வந்தபின் ஒருபாடற்கச்சேரி வைக்க
எனக்கிஷ்டமிருக்கிறது. நல்லபாடசராய் உனக்குத் தெரிந்தவ
ராய் ஒருவரை வரவழைக்க முடியுமா.

மந்திரி வசனம்.—எனக்குத்தெரியும் மகாப்பிரபு ஒருவரிரு
க்கிறார். அவர் முன்பு சென்னப்பட்டணத்திலே ஆடிக்கொண்டிரு
ந்த மார்க்கண்டநாடகம் 17-செட்டிலே அக்கம்மா பேட்டை
வெங்கு நாடகசாலையில் பங்கா இழுத்துக்கொண்டிருந்தவர் நன்
றாய்ப்பாடுவார்.

இராஜன் வசனம்.—ஒரு செட்டில் பங்காயிருக்கிறவனுக்கு
அந்தச்செட்டில் பாடுகிறபாட்டெல்லாம் இராகமெல்லாம் நன்
றாய்த் தெரியுமல்லவா அவர் எங்கேயிருக்கிறார் வருவாரா.

மந்திரி வசனம்.—வருவார் வருவார் ஒ. வி. ஜி. ஒரு பாட்
டல் வேண்டும் வாங்கித்தந்தால் வந்து விடுவார்.

இராஜன்வசனம்.—ஒ. வி. ஜி. என்றால் என்ன

மந்திரி வசனம்.—சீர்மைச் சாராயம்.

இராஜன் வசனம்.—ஒழிந்தது வாங்கிக்கொடுத்து அழை
த்து வாப்போ. அடே பயன் ஷேக்மதார். ஒரு நாழிகையில்
வருகிறே னென்று சொல்லிப்போன பொன் மாமிசைக் கா
டுறோமே.

பயன் வசனம்.—தாய்க்கிழவியிடத்திலிருந்து தபால்வந்திருக்கிறதுக்கோ.

இராஜன் வசனம்.—எதோ கொடுபார்ப்போம்.

தாய்க்கிழவி எழுதி அனுப்பிய கடிதத்தை

இராஜன் வாசித்தல்.

(ம-ரா-புரிமகாப்பிரபுத்தன்மைபொருந்தியஇந்திரபோகத்தை அதுபவிக்கின்ற என் அருமை மருமகப்பிள்ளைக்கு ஆசீர்வாதஞ் செய்து எழுதுகிறதாவது உம்மைக் கடைதேற்றி வைப்பதற்காக வாக்களித்து வந்தவிடத்தில் அந்தப்பெண்ணுக்குரியவர்கள் பணத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு குடும்பத்துடன் வெளியூருக்குப்போய் விட்டார்கள், அவர்கள் போனவூர் எந்த ஊரென்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு புதுவைக்குவந்தேன் ரயில்சார்ஜ் அனுப்பினால் அங்கு வந்து உம்மனதுக்குகந்த ஒரு டெஜன் கண்ணாடிகளைச் சம்பாதித்துத் தருகிறேன், ஆனால் தற்காலம் என்னுடம்பு அசவுக்கியமாயிருப்பதால் நானும் மிடம் வர ஒருவருஷம் பிடிக்கும் அதுவரைவில் மனம்பொருத்திரும் ஆசீர்வாதம்.)

இப்படிக்கு

அருமை மாமி

தாய்க்கிழவி சம்பத்தம்மாள்.

இராஜன் சொல் விருத்தம்.

தாசிகள் கூத்தோதந்தரம் தரணிதாய்க்கிழமிமந்தரம் ஊசிகள் போலவெந்த னுடம்பெலாங்குத்துதப்பா காசினைக் கழட்டுமட்டுங் கலந்துசொன்னாவவார்த்தை மோசமென் லெண்ணுதவீணாய் முழிக்ரேன்பபூனவாராய்.

வசனம்.

அட்டா பயன் ஷேக்மதார் பார்த்தாயா தாய்க்கிழவியின் மோசத்தை நான் எவ்வளவுக்கு நம்பினேன். பொடிபேரட்டுப் பணத்தைப் பரித்துக்கொண்டுபோய் புதுச்சேரியில் உட்கார்ந்து கொண்டு தான் தப்பித்துக்கொள்ளும்படியான கடிதம் எழுதி

விட்டாள். நம்முடைய இலாகாவிலிருந்தால் எதேனும் தொந்தரவு செய்யப்போகிறார்களென்று பயந்து பிரஞ்சு இலாவில் குடியேறி விட்டாள். பார்த்தாயா அவள் தந்திரத்தை. இனி தாசிகள் உரவு வேண்டாம்பாடகளை அழைத்துவரப்போன மந்திரியைக் கீக்கிரம் அழைத்து வருவாய்.

புயன் வசனம்.—தாய்க்கிழவியோ நாய்க்கிழவியோ பேய்க்கிழவியோ மந்திரியை எங்கேபோய் தேடாது

பொது விருத்தம்.

கவைக்குதவாததாசி தாயவன் சொல்லிக்கேட்டு
அவையிலுட்காரந்து கண்ணீரரும்பவேயமுமங்காணி
பவக்கொழுந் திணைக்கண்டேய்க்கப் பாடகன் வருகின்றனத்
தவக்கனவாணைக்கண்டு சந்தேகாஷங்கொள்வீரய்யா

வசனம்

சபையிலுண்டான பேர்களாகிய சந்தேகாஷ சித்தர்களை
நாய்க்கிழவியின் மோசத்தைக் குறித்துக் கண்களில் தண்ணீர்விடு
கின்ற மங்காணிமகாராஜனைக் காண்பதற்காகப் பாடகன் வருகின்
றளிதங்காண்க

பாடகன் வருகிற தரு.

(இராகம்-ஆனந்தபரவி தாளம் ஆதி.)

பாடகன் வந்தானே சங்கீதப் பாடகன் வந்தானே

நாடகக் கூட்டத்தில் சங்கீதம்பாடி.

நாடி வந்தனன் ராஜாவைத்தேடி.

(பாடகன்)

காடைக்கவுதாரி குரலைப்போல் பேசி

கண்டவர்களை களிக்கச்செய்நேசி

தாடிமீசையில் ஐவ்வாழைப்பூசி

ஜம்பர்வீட்டி லேயேவிஸ்வாசி

(பாடகன்)

தம்பர் பிட்டிலுமில்லாமல் பாடும்

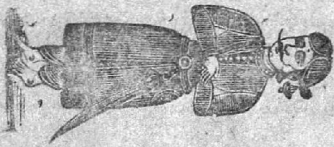
சமயத்தில் பாட்டலைப் பக்கத்தில் தேடும்

கையிற்காசு வந்தால் சொல்லாமலேயும்

காசித்துப்பட்டாவைச் சிரசினிற் குடும்

(பாடகன்)

தலைதனையாட்டித் தனக்குள்ளே கவிப்பான்
சரசுவர்த்தைகள் பலசொல்லி நொடிப்பான்
கலைவல்லோர்தங்கள் சரித்திரம்படிப்பான்
கஞ்சிகாமாட்சியை நிதந்தரிசிப்பான் (பாடகன்)

பயன் வசனம்.—நீ ஆரய்யா,

பாடகன் வசனம்.—நான் பாடகன், இராஜாவைக் காணவந்தேன், உன்னைப்பார்த்தால் ஐதர் ஆலையைப்போல் கரிமூஞ்சிகாய்பா இருக்கிறதே.

பயன் வசனம்.—என்னுங்கோ ஏகதாளம் பன்றிற்கோ.

பாடகன் வசனம்.—ஏகதாளம்போடவில்லை. ஆதிதாளம்போடவில்லை. நான் வந்திருப்பதாக இராஜனிடஞ் சொல்லப்பா.

பயன் வசனம்.—மகராஜ் நீங்கள் தேடின பாடகன் வந்திருக்கிறாங்கோ.

இராஜன் வசனம்.—ஐயா பாடகரே, உம்மை அழைத்துவந்த மந்திரி எங்கே, உம்மைவந்தழைத்தாரா.

பாடகன் வசனம்.—என்னை வந்தழைத்தவர் பிறகு கூடலூர் சண்முககிராமணி கள்ளுக்கடையில் வீழ்ந்து காலொடிந்து ஜெனரலாஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோனதும் பரலோகம்போனார்.

இராஜன் வசனம்.—தொலைந்தது சனியன். என்னுடைய விசடகூட்டமெல்லாம் என்னைப்பிரிந்து பரலோகமே போய்விட்டாலும் எனக்கு அங்கும் நல்ல கீர்த்திதான் கிடைக்கும், நீர் சங்கீதம்பாடுவீரா, (பாடுவேன்) பாடும் கேட்போம்.

பயன் வசனம்.—அவர் படையிலே நல்லா இருப்பாங்கோ மகராஜ். அடே சுத்திகார், பிட்டில்கார், யிருதங்கார், சரியாபண்ணாங்கோ. இல்லாப்போனாக்கா சம்பளம் மண்பண்ணிவொங்கோ

பாடகன் வசனம்.—அடே என்னடா தாளம் மேளம் தப்பு பண்ணுகிறது அது கெட்டுப்போனால் நாமென்ன இங்கே பாடுகிறது.

பயன் வசனம்.—நீங்கோ தனியா பாடின வண்ணாஜட்டுவா கணம் பாடற மாதிரிதான் இருக்கும்

இராஜன் வசனம்.—சுருக்காய்ப்பாடும்

பாடகன் பாடுகிற கீதாமிர்தம்

(இராகம்-தேடி-தாளம் ஆதி.)

ஆதிசரவண பவகுகனேனும்

ஹரஹரசிவசிவ ஆதி

சோதமறையின் மீதிடைனமிடுந்

தூயபரமசுக நேயமுனிவர்புகல்

பந்துஜெனனமர ணந்தனில்வீழும்

பாசமொழிந்துனது பதமலர்நாளுஞ்

சிந்தைபுதலியருள் செய்வயல்குழந்

திருமருவியசிவகிரி மிசைவாழும்

(ஆதி)

மதபொருவீனபுரி விதமிகமீறும்

மயல்விளகிடவரு முபர்கதிதேறும்

அதிமதியதாதந் தான்விடையேறும்

அரணதுசெவிதனி லொருபொருள்கூறும்

(ஆதி)

வந்தனுதினந்தொழு மதரப்பிரபந்த

மாம்பழந்தமிழின் மகிழவுமிகுந்த

கந்தரஞான சொரூபகந்த

துங்கககன்வனசப மங்கலைய்யந்த

(ஆதி)

பபுன் வசனம்.—ஏ! இது மூணு கண்ணு சாமி புள்ளே பாட்டுநம்பன் ராஜாவுக்கு இது வாணு டிராமா வர்ணமெட்டு கியால் மெட்டு பாடுங்கோ.

பாடகன் பாடுகிற டிராமா மெட்டு.

இராகம்-கல்யாணி-தாளம் ரூபகம்

எதைக்கண்டுநான் ஆசைக்கொள்ளுவேன்

என்னடி பெண்ணே கண்ணே

எதற்கேநான் ஆசைக்கொள்ளுவேன்.

மதிக்கு ரிகராய் இருக்கும் வதன

மாதர்கள்வச் சிரோன்மணியே

மங்கையேரதி நங்கையே அடி

தங்கமே உன் அங்கமீதினில்

(எதைக்)

தொங்கல் சுட்டியும் சுந்தரய்ப்பொட்டும்
 துலங்கும் நெத்திக்கோ
 நல்ல சங்கீதத்துடனே பாடலைப்பாடிடும்
 சம்பிரதாய புத்திக்கோ

கங்குல் நிகராய் இருக்கும் வதன
 காமராஜன் திருமூக்குத்திக்கோ
 பல்லுக்கோ புருவவில்லுக்கோ
 உந்தன் சொல்லுக்கோ அடி

(எதைக்)

பாடகந்தண்டை காலிலணிந்த
 பாதசரங்களுக்கோ
 நல்ல வேடிக்கையாகவே பீலிமெட்டு
 விரல்மோதிரத்துக்கோ

நாடகமேலிந்த ஜீவமாலினி
 நளினக்காரி நீயொருத்தி
 நடைக்கோ பின்னல் ஜடைக்கோ
 பிடியிடைக்கோ வாழைத்தொடைக்கோ அடி

(எதைக்)

இராஜன் வசனம்—பாடகரே, இது என் மனங்குளிர்ந்த பா
 டு. முன்னம் நீர் வெங்குசெட்டில் பங்காயிழுத்தீரே அப்போது
 வெங்கு பாடக்கேட்ட பச்சைப்புற பாட்டைச்சொல்லும்.

பாடகன் வசனம்.—நாடகத்திலே பங்காயிருக்கிற கம்பெனியு
 முண்டா! அடே அப்பா, கிடையாது. என் கண்மணியாகிய
 வெங்கு பாடி அலுத்து சேர்ந்துவிடுவாளானால் என் மனந்தாளா
 மல் மயில் விகிரி கொண்டு அவளது இளப்பை நான் ஆற்றுகிற
 துண்டு. நீர் சொன்ன பங்கா எந்த கம்பெனியிலுங்காணும் பச்
 சைப்புற பாட்டைப் பாடுகிறேன் காதாறக்கேளும்

பச்சைப்புற வர்ணமெட்டு.

பட்டுக்கோட்டை சந்தைகிலே ஏ ஏ ஆ ஆ தில்லாலே
 சிறப்பான போட்பாய் சிறப்பான
 போட்டி சிறப்பான போட்டகதிக சிறப்பான
 போட்டத்தி சிறப்பான போட்டதிங்கிண சிறப்பான
 போட்டணை சிறப்பான பச்சைப்புற.

கிரித்துக்குலங்குகடி ஏ ஏ ஆ ஆ தில்லாலே
 சேர்ந்துவந்த போட்பாய் சேர்ந்துவந்த
 போட்டி சேர்ந்துவந்த போட்டகதி சேர்ந்துவந்த

போட்தத்திமி சேர்ந்துவந்த போட்ததிங்கண சேர்ந்துவந்த
போட்டை சேர்ந்துவந்த பச்சைப்புற

ஆனைக்கண்டு கூவுதடி ஏ ஏ ஆஆ தில்லாலே
அழகான போட்பாய் அழகான
போட்டி அழகான போட்தகதிக அழகான
போட்தத்திமி அழகான போட் ததிங்கண அழகான
போட்டை அழகான பச்சைப்புற

பயன் வசனம்.—இப்போ நாடகக்கார்பாடுற வர்ணமெட்ளே
ஒண்ணு சொல்லுங்கோ

புதிய டிராமா வர்ணமெட்டு.

அள்ளி அள்ளி குடிக்கும் பள்ள நீ ரோடையாம்
அற்புதமான மேடையாம்—நீ ரோடையாம்
அற்புதமான மேடையாம்—அடி
ஆசைநிலைக்கும் மோகனமானே
நேசமாயிதைப் பாரடிதேனே (அள்ளி)

காட்டுப்புற வினங்கள் கூட்டஞ் சிங்காரமே
காணத்தகுந்த சாரமே—உபசாரமே
காணத்தகுந்த சாரமே—அடி
வேடிக்கையாக நாடிக்கண்கொண்டு
நடிக்குமிதைப் பாரடிதேனே (அள்ளி)

வேரில்வெடித்தபிலா வீசிடும்வாசமே
விண்டமந்திகள் நேசமே—அங்குலாசமே
விண்டமந்திகள் நேசமே—அடி
கச்சணிமானே பட்சமுடனே
இலச்சைநீவிட்டுப் பாரடிதேனே (அள்ளி)

இராஜன் வசனம்.—நீர் பாடின பாட்டும் அதற்கிசைந்த கீத
மும் இதுவரையில் நான் கேட்டதில்லை மகா சந்தோஷம் நீர் வந்
து நெடுநேரமாய்விட்டது, ஒ. வி. ஜி. சாராயம் ஒரு புட்டியின்
விலை எவ்வளவு.

பாடகன் வசனம்.—பாட்டலைக்கொடுத்து லோட்டம்போடச்
செய்து விட்டுக்கனுப்பப் பார்க்கின்றீரா. நாளை ஏழை. பிசுபு

வின் சன்மான யிகுதியாய்க் கிடைத்தால் என் மானந்தக்கும் இல் லாவிட்டால் நான் இப்படியே தேசாந்திரம் போகவேண்டியவன் தான்.

இராஜன் வசனம்.—உம்முடைய தோம்தரனு பாடலுக்கு ஒரு போத்தல் சாராயங்கொடுத்தால் போதுமென்று கேள்விப் பட்டேனே.

புழன் வசனம்.—ஐயா அவர் அபிஷேகத்துக்குப்பூட்டி, அவர் புள்ளே குட்டி பெண்டாட்டி சம்காரத்துக்கு என்னை செய்வாங்கோ மகராஜ்.

இராஜன் வசனம்.—சரி, பழன், கஜானாவைத்திறந்து ஒரு நூறுவராகன் கொடுத்தனுப்பு.

பாகடன் வசனம்.—இந்த நூறு வராகன் என் வாயிற் போட்டடைக்கும் கட்டைக்காம்புக்கு முதலுமா.

இராஜன் வசனம்.—வெரும்வாய் மெல்லுகிறவனுக்கு ஒரு வாய் அவல் ஒப்பந்தம்பண்ணால் போதாதா, நீர் எடுத்துக்கொண்டு நடவும்.

பாடன் வசனம்.—இதை என் பெண்சாதி யெடுத்த கைவிசி யெரியும், கருத்த முகம்முருகும், உமக்கும், அவள் பஜாரிப் பாட்டு பாடுவாள் என்செய்வேன்.

இராஜன் வசனம்.—அப்படிப்பட்ட ஆசாமியா உம்மனை.

பாடகன் வசனம்.—என் தலைவிதி என்னசெய்கிறது அவனை எங்கேயடி சாப்பாடென்றால், பங்கநாமம் பரக்கப்போட்டுக்கொண்டு பட்டணந்திரிந்து வந்திரானால் இராப்பாடாகிலும் கிடைக்குமென்பாள். நான் விதியை நொந்து அவன் சொற்படி வெளியேயோய் ஏதாகிலும் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் அவன் மாத்திரம் உண்டு க்குத்திப்படுத்துக்கொள்வாள். ஏன்னடி சாப்பாடென்றால் ஓரிரவிலே உயிர்போய்விடுமா, எனக்கு உடம்பு கிடக்கிறது உமக்குத் தெரியுமா, பரவாயில்லை விடிந்ததும் சமைக்கிறேன் என்பாள். விடிந்ததும் என்னடி நேற்றெல்லாம் பட்டினிகிடந்தவனுக்கு அவ்வளவு கவாளம் சமைத்துப் போடக்கூடாதா என்று கோபமாய்ப்பேசினால் அடா பாவி. உன்னிழவு எடுத்துப்பூடாதா (எருது புண்ணு காக்கைக்குத் தெரியுமா) இதோ உன் சட்டியும் பாணியுமென்று அவை களையெடுத்து என் தலைமேல் போட்டுவிட்டுவேகமாய் எதிர்விட்டுக்

குப்போய் உட்கார்ந்து தாம்பூலர் தரித்துக்கொண்டிருப்பார் அப்படிப்பட்டவளை நான் வைத்துக்கொண்டு அழுதுகிறேன்

இராஜன் வசனம்.—அயளை ஒழித்துவிட்டு வேறொரு கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ளக்கூடாநா.

பாடகன் வசனம்.—வேறு கலியாணம் பண்ணலா மென்றால் என்னைச் சாதியார் சேர்க்கிறதில்லையே.

இராஜன்வசனம்.—அதென்

பாடகன் வசனம்.—நான் செய்த கர்மம். நான் ஒரு சமயம் செய்யுருக்குப் போயிருந்தபோது வழியிலுள்ள ஒருசத்திரத்தில் தங்கியிருந்தேன். அந்தச்சத்திரத்தைக்காக்கும் ஒரு புலையனுடைய பெண்டாட்டி அவனைக் தேடித்துக்கொண்டு வந்தாள். அவனைக் காணேன். அதற்குள் காற்றும் மழையும் கலந்து வந்தது நான் உள்ளே போனேன். நித்திரை வந்தது படுத்துக்கொண்டேன். அவளும் ஒரு புறமாகப் படுத்துக்கொண்டாளோ என்னமோ எனக்குத்தெரியாது பொழுது விடிவதற்குள் எமகிங்கிலியர் மாதிரி சுமார் ஐம்பதுபேர் வரையில் தடியும் தாம்பும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து என்னைப்பிடித்து அவளுடைய சேலையைபுரிந்து என் தலையில்கட்டி, மாட்டொலும்புகளைக் கோர்த்து மாலையாகப்போட்டு, மாமிசத்துண்டொன்றை வாயிற்கடித்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி நன்றாய்ப்புடைத்து, அவளுக்கு என்னுடைய வஸ்திரத்தைக்கொடுத்து உடுத்துக்கொள்ளச்சொல்லி எங்களிருவரையும் நாட்டுமேளத்துடன் ஊர்கோலஞ்செய்துவைத்து அந்தப் புலச்சிபைக்கொண்டே சாப்பாடு செய்து அவர்கள் ஜாதிவழக்கப்படி அவர்களுக்கும் கப்பரை என்னும் மண்கிண்ணத்தில் என்னைச்சாப்பிடவைத்து ஒரு மாதம் வரையில் அவளுடன் வாழவும் செய்தார்கள் பிறகு நான் அவளுக்கு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லி அழைத்து வந்து ஒரு பட்டாருக்கு ஒழித்துவிட்டு என்னில்லிட்டுசேர்ந்தேன் இந்த நச்சங்கதி என் இனத்தாருக்குத் தெரிந்து என்னைச் சாதியில்லீக்கி விட்டார்கள். அதன் பிறகு நான் நாகக்கை மூக்கைச் சுட்டுக்கொண்டு பரிசுத்தமா யிருக்கின்றேன்.

இராஜன் வசனம்.—உம்முடைய சரித்திரமே இவ்வளவுசுத்தமாயிருந்தால், உம்முடைய சொந்த பெண்ஜாதியின் சரித்திரமோ

அபரிசுத்தமாக்கத்தானிருக்கும். தோஷமில்லை, நான்கொடுத்தது வராகளை எடுத்துக்கொண்டுபோய் உமது சம்சாரத்தினிடத்தில் கொடும். இன்னம் ஒரு சமயத்தில் ஆயிரம் வராகள் கொடுக்கின்றேன்.

பாடகன் வசனம்.—(நான்குக் கொடுக்கின்ற பலாப்பழத்தைப் பார்த்தாலும் இன்றைக்குக் கொடுக்கிற களாப்பழமே மேல்) வருகிறேன் மகராஜா.

பொது வசனம்.—(மங்காணி மகராஜனிடத்தில் பரிசுபெற்றுப்போன பாடகன் தன்வீட்டைச்சேர்ந்து பெண்காதிமிடத்தில் அடைக்கொடுத்து, அவனைப்பார்த்து அடி இன்றோடு நம்முடைய தரித்திரம் தொலைந்ததடி என்பதற்குள் அவள்நல்லசர்ப்பம்போல் சீரி எழுந்து, உன்னைப்பாடையில் வைக்க, கூடையால்வார, இந்த நூறுவராகள் ஒரு உப்புக்குதவுமா, புளிக்குதவுமா, இதை எந்தப் பாழாய்ப்போனவன் உனக்குக் கொடுத்தான். கொடுத்தவனை இருநூறு வராகள் கொடுக்கும்படியாய்க் கேட்கக்கூடாதா, நீஇப்படிதான் பிழைக்கப்போகிறாய். எனக்கொரு வார்திபேதிமாரியாத்தாகூடவந்து வாரிக்கொண்டு போகவில்லையே, கிடக்கட்டும் இந்தக்காசில் ஒருசல்லியும் சிலயசெய்யக்கூடாது அண்டைவீட்டு அம்மாக்கண்ணு எதிர்வீடு ஏகாத்தா இரண்டு சிறுக்கிகளும் எவ்வளவு நகைகளைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாவிசைக் கட்டிக் கொண்டு நான் பாழாய்ப்போனது எனக்கு ஏதாவது உண்டா, இந்த வராகளுக்கு நகைநட்டுகளைச் செய்துகொள்ளுகிறேன். இதுடன் கூட இன்னுங்கொஞ்சம் வைரங்கள் வாங்கிக்கொண்டால் கண்ணுக்கழகாய் ரவைகம்மல் செய்துகொள்வேன். நீர் மறுபடியும் மகராஜாவிடத்திற்கேபோய்ப் பாரும என்றுவாதாட அவர் என்னால் முடியாதென்று தரையில் படுத்துக்கொண்டதைப் பார்த்து நானாவதுபோய் மிச்சத்தையும் பெற்றுவருகிறேன். நீர் இருக்கிறதைப் போட்டுக்கொண்டு சாய்பிடும், இதோ நொடிக்குள் வந்து விடுகிறேன் என்று தனக்கிருக்கும் நான்குபிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு மங்காணி மகராஜாவிடம் வருகிறேன்.

பொது விருத்தம்.

கொண்டவன் பயந்துநிற்கக் கோபமாய்ப்பேசும்வேசி சண்டையிற்பத்ரகாளி தகாதவருவில்வேசி

யண்டைநாட்பழக்கம்போல் பாலகருடனேயிந்த
மிண்டமங்காணிராஜன் மிகுசபைக்கிதோவாராளே.

வசனம்.

தொண்டவன் மனம் நேரகும்படி எதிர்த்து துஷ்டவார்த்
தைகளைப் பேசுபவனும், வேசியும் வலி சண்டையில் வல்லமை
பெற்றவனும், எப்போதுமதகாத உரவுகொண்டாடுவனமாகிய
அகட விகட விபசாரி ராஜசபைக்கு வருகிற விதங்காண்க.

அகட விகட விபசாரி வருகிற பதம்.

(இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ரூபகம்)

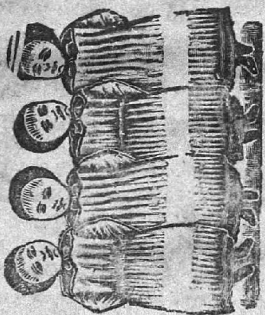
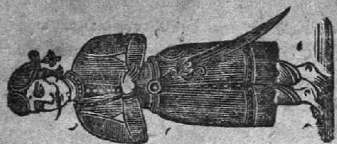
உத்தமப்பெண்போல் நடையைக்காட்டி
சித்தரசபைக்கிதோ வந்தாள்-சுசவி

சித்தரபுஷ்பங்கள் சிரசிற்றூடியே சிக்கிரமாகவேநடந்தாள்
இரத்தமிழைத்திட்ட கம்மலிக்கு காகவே
இராஜனேமார்தால் புதைகொண்டு யோகவே
இசுத்தங்களித்தவள் சீரா யிருக்கவே
திலத்திரிழ்-மதிமாழுக-ரதியேயில-ளாமோவெனும் (உத்)

சுவரைவைத்துக்கொண்டு சித்திரமெழுதும்
குட்சமழிந்தவள் தானே—சுத்தத்
தவருகநடந்துந் தாலியைக்கட்டிய
சாமியைவிடாதவ் ளிம்மாளே
அவரைக்கொடிபோலே மூலைக்குழலை
யலைபவளாமலைத் தேனே—இந்த
அவனியிலுள்ளாரை இம்மியிலுரவாரும்
அதிருபவதியாயினானே

அவரைக்கண்டாளானால் பீயிடுக்க னென்பாள்
இவரைக்கண்டாளானால்பேர்கொடுப்பா னென்பாள்
அரளிந்தனை-குருநிந்தனை-குலநிந்தனை பதிநிந்தனை
அதுவேதுதி-உலகேநிதி-பலபேர்பதி-சதமோவிதி (உத்)

தனமிஞ்ந்தவர் வீட்டிலேபுகுந்து
தங்கையண்ணாமாமி யென்பாள்—நேரந்

தன்னையறிந்து பெட்டிபேழைகளில்
கப்பாமல் கைவைக்கும் அன்பாள்
கனமிசூந்தவள் போலவே பேசுவாள்
கலந்து எச்சலு முன்பாள்—மெத்தக்
காமவிகாரத்தாற் பாவனைகாட்டி
கருதியபேர்களை

வலிப்பாள்

மனமிசூந்தவள் சரசங்கள்

படிப்பாள்

சினமிசூந்தாலோ புருஷனை

யடிப்பாள்

வனமாமலா-தனையேதொடு-இனதேன்விழி-அதனால்படு

இன மானவர் பலபேரையும்-நொடியிற்கெட்-வலைவீசிடு

பயன் வசனம்.—அரே படாங்கா, ஆரம்மா நீங்கோ, அந்தக்
கார தாதாமியா சாயபுகூத்தியார்மாதிரி யிருக்கிறாங்கோ, அந்த
நாலு பிள்ளைங்கோ துலுக்கவிள்ளைங்கோமாதிரி இருக்குது.

அகட விகட விபசாரி வசனம்.—அடே உன் முஞ்சிலே கொள்
ளிவைக்க, நான் பாடகர் பெண்ணாகி இது பிள்ளைகள் என்னைப்
படாங்கா என்றையே, புறஜாதியிலே உடல்பெருத் திருக்கிற
படாங்கா புறவைப்போலவா நானிருக்கிறேன் உன்னை மாரியாச்
சா அண்ணமார் தூக்கிக்கொண்டு போக.

பயன் வசனம்.—அடே அப்பா பெரிய பஜாரி, தண்டுபஜாரி
நம்போ வர்லே அம்மா உங்கோ பேச்சிக்கி, எடுக்கிறபோதே
கண்ணிலேகொள்ளிவைச்சிட்டிங்களை பின்னே என்னடா நான்
லேஅம்மா, நான்வர்லே அம்மா, மகராஜ் இதோ ஓரம்மா ஊர்
கோல பூதமாரி வத்திருக்கிறாங்கோ உங்கள்கிபார்க்க

இராஜன் வசனம்.—அடே உள்ளேண்டு யாரம்மா நீ,

அ. வி விபசாரி வசனம்.—அகட விகட விபசாரி, பாடகர்
பெண்சாதி.

இராஜன் வசனம்.—சரிசரி, நீதானு எங்கேவந்தாய்

அ. வி. விபசாரிவசனம்.—தாங்கள் சரிசரி என்பதைப் பார்த்
தால் அந்தப்பாழாய்ப்போனவன் என்பேரில் அவதூறாய் ஏகே
னுஞ் சொல்லியிருப்பான். அதனாலே தான் தாங்கள் என்னைப்
பார்த்துச் சரிசரியென்றீர்கள். அந்தப்படுபாவியோற இடமெல்
லாம் என்னைத் தூற்றிவைக்கிறான்.

பொது வசனம்.

அகட விகட விபசாரி பஜாரி தனஞ்செய்து தன்புருஷனைத்
தூஷித்து இராஜசமுக்கத்தில் வக்கனை சொல்லி அழுகிற விதங்காண்க

அகட விகட விபசாரி தீநியழையமுகிற ஒப்பாரி.

ஐயோநான்பாவி யரும்பாவி வையசகத்தில
 பொய்யாகவெந்தனைதான் பேரக்கிரிக ளேசுகிரூர்-ஐயோ
 கண்டாரிகழுகிரூர் காரியுந்துப்புகிரூர்
 சண்டாளப்பாவியாலே சதிசூலந்தும்புகிறேனே-அந்தக்
 கட்டினபாவி சுடும்பாவி கொடும்பாவி
 மட்டிப்பயலாலே என்மானங்குலேகிறேதே-அவன்
 பாடைசூலையாகா பாம்புபிடுங்காதா
 கூடையிலேவாராரா கொல்புலிக்குப்போடாரா
 ஓடையிலேபோட்டு உதைத்துமிதிக்காரா
 ஜாடையாய்நான்பார்த்து சந்தேகாஷங்கொள்ளேனா (ஹஹஹா)
 மாப்பிள்ளையலமிருந்தால் மதிலேறிச்சண்டைசெய்வேன்
 அந்தப்-பேய்ப்பயலாலே பேச்சுக்கிடமாச்சே
 பத்துபேருக்குமேல் பத்திரியாள் கொட்டிருந்தால்
 இத்தினமேவென்றலையில் இடிவிழுந்தசாகேகூ
 நான்-ஊறியேய்நாடறியேன் ஒருவர்முகம்பார்த்தறியேன்
 பாரறியாவெந்தனைதான் பட்டியென்றுபேசுகிரூர்
 தொட்டவனென்றுசொன்னால் தொல்லுலகம்பத்துசொல்லும்
 நடமவனுக்கென்று நாரிமகனெண்ணலையே (ஹஹஹா)

உற்றுருரவாரு முதாசினங்கள் சொல்வதற்குப்
 பெற்றுரையெனைவிட்டுப் பேருலகஞ்சேர்த்தீரே
 பாவிநான் செய்த பாக்கியத்தாலிச்சபையில்
 ஆவியுஞ்சேர அழுதுபுலம்புகிறேன்
 எந்தனைத்தேற்றி என்சூறையைக் கேட்பாரார்
 சந்தமவரைச் சாமியென்று கைபிடிப்பேன்
 கடவுளே என்மீதி கண்ணிலையாவுந்தனுக்கு
 மடமயில்போல் பத்தினிநான் மண்மேலழுகிறேனே (ஹஹஹா)

இராஜன் வசனம்.—அழாதே அம்மா தாய் அழாதே, நான்
 சரிசரி யென்றதற்காகவா உன் கண்ணிலிருந்து ஒரு ஆற்று ஜலம்
 ஒன்றாய்விட்டு ஓலமிட்டழாதாய், இப்படியே இரண்டு சொல்லுக்கு
 இரண்டாற்று ஜலமும்; மூன்று சொல்லுக்கு மூன்றாற்று ஜலமும்
 பத்துச்சொல்லுக்குப் பத்தாற்று ஜலமுமாக உன்கண்ணிலிருந்து
 விட்டு பெருங்கடலாக்கிவிடுவையேபேரிகுகிறேதே. அடே அப்பா
 இந்தக் கொடுநிலைய வைத்துக்கொண்டு அந்தப்பாடகன்எப்படி
 சமாஸிக்கின்றாரே தெரியவில்லையே பிற்புணர் கீழிபும் இவனுக்
 குக் தோற்றுப்போய் விடுவாளப்பா

அவள் மறுபடியும் அழுகிற ஒப்பாரி.

பெண்ணாய்ப்பிறந்தவர்கள் கூடப்பிறக்கவேயா
கண்ணை வெந்தனைநீ கடுநீலியென்றீயே
மன்னோரஞ்சொன்னாயும் பெண்ணோரஞ்சொல்லலாமோ
பெண்ணாய்ப்பிறந்தவரைப் பெருநீலியென்னலாமோ (ஹஹஹ)

இராஜன் வசனம்.—எனக்குச் சகோதரிகளிருந்தாலும் இல்லாமற்போனாலும் போகட்டும்; உலகத்திலுள்ள பெண்களையாவது நான் பார்க்கவில்லையா, உன்னைப்போல் கொடுநீலியை நான் எங்கும் பார்க்கவில்லையே நீ ஒப்பாரிச்சொல்லி யழுதபோது உன்னுடைய புருஷனைகொஞ்சமேனும் மதியாது (பாவி படும்பாவி, அவனைப் பாய்ப் பிடுங்காதா, சாவுவந்து சாகானு, காக்கையுங் கழுமுங் குத்தாதா; நான் பார்த்துச் சந்தோஷப்படமாட்டேனா) வென்று வக்கணையிட்டழுதாயே, இவ்விதம் உலகத்துப்பெண்கள் சொல்ல மாட்டார்களே, நீ பெண்ணல்ல, நாயோ, பேயோ, பெருச்சாளியோ நீயிருக்குமிடத்திற்குப் புணையாதானஞ் செய்யவேண்டும் சீக்கிரம் எழுந்து நடந்துபோ பொழுதாஹிது.

அ. வி. விசாரி வசனம்.—அரசே, என்மேல் கோபிக்கவேண்டாம். இது எனக்கு வெகுநாள்வழக்கம். இதற்கொருகதைசொல்கிறேன் செவிகொடுத்துக் கேளும்—ஆத்தானை அக்காணையென்று அகௌரவமாய்ப் பேசினதாக ஒரு தாசில்மீது கலெக்டரிடத்தில் கிராமமுனிசிப் ஒருவன் பிரியாது கொடுத்தான், கலெக்டர் அவ்விருவரையும் வரவழைத்து விசாரிக்கத்தொடங்கி தாசில்தாரரே நீர் அப்படிப்பேசினதுண்டா என்று கேட்டதற்குத் தாசில்தார் (எந்த ஆத்தானை ஒழியை அப்படி வைதேன் அவன் அக்காளை) என்றாராம் இது அவருக்கு வழக்கமென்று கலெக்டர் தீர்ப்புச்செய்தார் அவரைப்போல் நீங்கள் என்னையும் மன்னிக்கவும் பிரபு.

இராஜன் வசனம்.—நோய்கொண்டாலும் கொளலாம் தூறு வயதாமளவும் பேய்கொண்டாலும் கொளலாம், பெண்கொள்ளலாகாதே என்று முன்னோர் கூறியிருப்பது இவனைப்போலொத்த பெண்களின் நடவடிக்கையையும், வாய்சாமர்த்தியத்தையும் கண்டல்லவா. இவன் சமயோசித பேச்சுக்காரியும் வேஷக்காரியுமாயிருக்கிறான். இதனால்லவா இவன் விபசாரியாயிருந்தும் புருஷனுடனே சம்சாரியாகவுங் குடித்தனஞ்செய்து வருகிறான்.

அ. வி. விசாரி வசனம்.—அறிவுள்ள அரசுச்சிங்கமே. வாயிருந்தால் பிள்ளை பிழைக்கும் என்பது உமக்குத் தெரியாதா, நல்லவர்களைக் கெட்டவர்களென்றும் கெட்டவர்களை நல்லவர்களென்றும்

றும் கண்டறிபர்த இவ்வுலகத்தில் வாயில்லாவிட்டால்சரிப்பாடாது
நீர் யோசித்துப்பாரும்.

பயன் வசனம்.—இந்தம்மாசொன்னது இன்னெண்ணு இருந்
குதுங்கோ, அதென்ன தெரியுமோ இந்தம்மா (பத்துபேருக்கு
மேலே தொட்டிருந்தா எந்தலைமேலே இடிவீழட்டு மன்னுசொ
ன்னாங்கோ) அது அர்த்தம் தெரிவிங்கோ, சொல்லுங்கோ,

இராஜன் வசனம்.—ஐவருக்குந்தேவி அழியாத பத்னிஎன்று
துரொளபதையைச் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம். இப்போது
இந்தம்மாள் சொல்வதைப்பார்த்தால், பத்துபேருக்குந்தேவிபங்க
மில்லாப் பத்தினிபோலிருக்கிறதே

பயன் வசனம்.—இந்தம்மா பத்துபேருக்கும் பராபரி பத்னி
ங்கனோ ஐயா நல்லா சொன்னிங்கோ, உங்கள் வாய்க்கிசக்கரை
போடணு, அந்தப் பிள்ளைகளைப் பார்த்திங்களோ ஒரே சப்பா,
ஒரே மூஞ்சா, அசரத் நபாப் புள்ளேமாதிரி யிருக்குதுங்கோவா
பயம் வார்த்த உயிர் கொடுத்தாங்களோ.

இராஜன்வசனம்.—ஒழிந்துபோனது போகட்டும், அதைப்
பின்னு மொருமுறை ஒப்பாரிப்பாடி அறப்போகிறான் மாதே
நீ ஏதற்காக இங்கு வந்தாய் சொல்லு.

அ. வி. விபசாரி வசனம்—பிரபுவிடத்தில் சொல்லாமல் இனி
யாரிடத்தில் எங்குறையைச் சொல்லப்போகிறேன்.

இராஜன் வசனம்.—கண்ணில் தண்ணீரைக் கலுக்கென்று
விடப்போகிறாய்

அ. வி. விபசாரி வசனம் —உமது தயவீருந்தால் கண்ணீர்என்
விடுகிறேன், என் தாய்விட்டார் எனக்குண்டான நகைநட்டுகளைப்
போட்டு நாலிகட்டிக்கொடுத்தார்கள், அதுமுதல் என்புருஷனால்
நானொருநகைநட்டுகளைக்காணவில்லை, அவரே உள்ளதையும்போ
க்கடித்தார். சாப்பாட்டுக்குஞ் சங்கடத்தான் அப்படிப்பட்டகால
த்திலும் நான்குபிள்ளைகளைப்பெற்றெடுத்தேன். நான் இவைகளைக்
காப்பாற்றுவேனா என் வயற்றுக்குத்தான் அழுவேனா, என் புரு
ஷன் அத்திப்பூத்ததுபோல் என்றைக்காவது ஒன்றாண்டு வரா
கன் கொண்டு வருவார். அவர்மேலேயும் நானொன்றுஞ் சொல்ல
மாட்டேன். சம்பாதித்ததை என்னிடமே கொடுத்துவிடுவார். ஆ
னால் அவரிடத்திள் ஒரு தூப்புத்தியிருக்கிறது. அதாவது நான்எங்
கேயாவது அந்ரியபுருஷருடன் கோயில் குளங்களுக்குப் போய்
வந்தால் நான் வருதற்குள் ஊரெல்லாம் சொல்லிவிட்டு இரண்டு
மூன்றுநாள் வீட்டுக்கு வராமலிருப்பார். அன்றைக்குப் பெரியபா
ளையத்து எல்லையம்மனுக்குப் பொங்கலிட்டு ஆட்டித்துச் சாரூயங்
கூர்ளுடன் ஏன் கிடுகிதராகிய மகா புருஷர்களுக்கு விருந்துவை

த்து சந்திரோஷமாயிருப்பேன் இப்படியே அவர் கண்டதங்காணு ததமாயிருந்தால், அவரை நான் ஏன் தூஷிக்கிறேன். என் விருத் தார்த்தம் இது வேயாகும் பிரபு, எளியாள் மீதும் அந்தப் பாடகர் மீதும் அந்தப் பிள்ளைகள் மீதும் கிருபை புரிந்தால் நான் இந்தக் கருப்புக்காலத்தைத் தள்ளிவிடுவேன்.

இராஜன் வசனம்.—நீ விபசாரியிலும் அபசாரி, புருஷன்உப சாரத்தில் மேலுக்கு மாத்திரம் மேன்மைப்பட்டவன். புருஷ தே சார்திரியாய்ப் போய்விட்டால் மலையனார் அங்காளம்மனுக்கும் புணை போடுவையேலிருக்கிறது, ஏதோ நீ வந்ததற்கு நூறுவரா கன் கொடுக்கச்சொல்லுகிறேன், சுருக்காய் விடுபோய்ச்சேர்ந்து வாழ்வாயாக.

அ. வி. விபசாரி வசனம்.—இதுதானா ஒரு பிரமாதம், ஒரு பிரபு ஒருபெண்பிள்ளைமேல் இஷ்டப்பட்டால் எவ்வளவு கொடுத் தாலும் சொடுக்கலாம் ஒரு தாசியின்மீது இச்சைகொண்ட தென் னாட்டுத்தம்பிரானுள் ஒருவர் அந்தத் தாசிக்கு வேண்டியதிரையிங் கொடுத்தாராம், அதுவல்லவா பிரபுத்தன்மை.

இராஜன் வசனம்.—அவரைப்போல உன்மீது என்னை ஆவல் கொள்ளச் சொல்லுகிறயோ வேண்டாம் வேண்டாம் நான் உன் னைப்போன்ற வேசைகளிடத்துப் பட்டது போதும் அடே பழன் ழேஷம்மதார் இந்த விபசாரிக்கு நான் சொன்னபடி நூறுவராகன் கொடுத்தனுப்புவாய்.

புழன் வசனம்.—ஒரு மயுரையும் கானோம்.

இராஜன் வசனம்.—அகட விகட விபசாரித்தாயே உன் அதி ர்ஷ்டம் கஜானு காலியாய்விட்டதாம். இப்போது இரவையைத் தோற்கடிக்கும்படியான ஜொலிப்புள்ள இமிடேஷன் கம்மல் விற் சிறுது. அதை வாங்கி உபயோகித்துக்கொள், நான் அடுத்த தை மாதம் உனக்குத் தகுந்த இரவைக்கம்மல் செய்துக்கொள்ளும்படி யான திரவியம் கொடுக்கிறேன்.

அ. வி. விபசாரி வசனம்.—இந்த மூஞ்சிக்கு அரைவிசைமஞ்ச ளாம் காலியாய்ப்போன கஜானுக்காரனுக்குக் கார்பார் என்னத் திற்கு தார்பார் என்னத்திற்கு இந்தமாதிரி பகல்வேஷம்படாடோ பம் பண்ணிக்கொண்டு என்னைப்போன்ற சம்சாரிகளையெல்லாம் சபையில் நிற்கவைத்து காலொடையவும் வாய்நோகவும்செய்வது மன்றி, இமிடேஷன் கம்மலைவாங்கிப் போட்டுக்கொள்ளவும் சொ ன்னாயே, என்னை நாயென்றையே நாயே, பேயே, உன்சபை இன்றோடே காலியாகி சோரோ மலையாகவும் வீடே இந்திரபோக மாகவும் அனுபவிக்கப்போகிறாய் நானுங் கண்ணுலேதான் பார்க் கப்போகிறேன். நான் ஒருவனுக்குப்போட்டபூந்தாணையல்லபல

பேருக்கும் போட்ட முந்தானைகான். நான் சொன்னது பழுது போகாது இதோ நான் போகிறேன்.

இராஜன் வசனம்.—அடே பயுன் இட்டார்பெரியோர் இடார்தார் இழிகுலத்தோர் என்பது சரிதான நாம் இவள் கேட்டதைக் கொடுத்திருந்தால் நம்மையே மரப்பிள்ளையாக வைத்துக்கொள்வாள். கொடுக்காதபடியால், சரபன் கொடுத்தான் போகட்டும்.

பொது வசனம்.

மங்காணி மகாராஜன் முன்னங் கடினதண்டனை கொடுத்து நீலகிரிக்கு அனுப்பிய மந்திரி முதலானவர்கள் அங்கே சண்டமிளேக் நோயால் மரணமடைந்த சங்கதியைச் சொல்ல தாசிகோகிலம் வருகிறாள்.

தாசி கோகிலம் வசனம்.—சரணம் சரணம் மகாராஜனே

இராஜன் வசனம்.—நீ ஏது தனியாய் வந்தது, மந்திரிமுதலானவர்கள் எங்கே.

தாசி கோகிலம் வசனம்.—அவர்கள் மிகவும் அழுக்காய் விட்டார்கள். வண்ணன் ஆற்றில் தோய்க்கும்போது காற்றடித்ததுக்கெண்டு போய்விட்டது.

இராஜன் வசனம்.—அடே பயுன் இதென்னடா, மனுஷர் அழுக்காய்விட்டதும், அவர்களை வண்ணன் தோய்க்கின்றதும், காற்று அடித்துக்கொண்டு போகிறதுங்கூட இந்த உலகத்திலுண்டாடா, கோகிலாவின் விகட சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியண்டா

உபாத்தியாயர் வசனம்.—அதற்கு அநர்த்தம் நான் சொல்கிறேன்.

மனுஷன் அழுக்காய்விட்டது சிக்காய்விட்டது வண்ணன் தோய்த்தது டாக்டர் மருந்துகொடுத்தது காற்று அடித்துக்கொண்டுபோனது எமன் உயிர்கொண்டு போனது.

இராஜன் வசனம்.—ஐயையோ அவர்கள் மாண்டா போனார்கள்.

தாசி கோகிலம் வசனம்.—ஆமாம் மிளேக்கால் மாண்டார்கள். அவர்களுக்கு அதுகண்டதும் நான் வேறிடத்தில்வந்திருந்து சிலநாள் கழித்து இவ்விடம் வந்தேன், எனக்கும் கொஞ்சஞ் சூயிருக்கிறது.

இராஜன் வசனம்.—இதென்னடா இழவு அந்த பிளேக் நம் மையுங் கொல்லப்போகிறதடா.

பழன் வசனம்.—நம்முடைய கைவரண்டுபோன காலத்தில் அது நமக்குவந்தால் நல்லதுதான். இனிமேல் கடன்பட்டுச்சாகாமல் மரியாதையாய்ச்செத்துப்போகிறதே நல்லதுமகராஜ்.

இராஜன் வசனம்.—அது கிடக்கட்டும் நம்முடைய வயித்தியரையாவது அழைத்துக்கொண்டோ.

பழன் வசனம்.—அந்த வயித்தியர் நமக் கென்னுத்துக்குங்கோ, ஸ்ரீகுரணத்தைசெந்தாரமென்றும், திருநீற்றைப்பஸ்பமென்றும், பனைவெல்லத்தை லேக்கியமென்றும், அரிசிந் தளிட்டை குரணமென்றும், அவர் தேகத்தி லுருட்டிய அழுக்கை மாத்திரையென்றும், அவர் காது குரும்பியை மெழுகென்றும், அவர் மலத்தைப் பிளாஸ்திரியென்றும், அவர் மூத்திரத்தைத் திராவகமென்றுஞ் சொல்லிக்கொடுத்து வயித்தியஞ்செய்து விடுகிறார். அவர் வேண்டாம் இந்தச் சரத்துக்கு வயித்தியஞ்செய்யஎனக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

இராஜன் வசனம்.—நம்முடைய வயித்தியர் அவ்வளவுதானு ரீயாவது பார்த்து மருந்துகொடு, அந்த மருந்தின்பேரென்ன அதை யெவ்விகத் கொடுப்பது.

பழன் வசனம்.—மருந்தின் (பெயர் பாட்டல்ரெட்)அதாவது சீர்மைச்சாராயம் அது ஒரு ஆண் ஆட்டுக்கறியை வாங்கி குருமாகுப் புலவு முதலியவைகளைச் செய்து மேற்படி சாராயத்தைக் குடித்துச் சாப்பிட்டிடுவந்தால் சுரமேது கிரமேது எல்லாம் பறந்து போம்.

இராஜன் வசனம்.—சரி பழன் நீ சொன்ன வயித்தியம்நல்ல வயித்தியம் கோகிலம் நீ அப்படியே செய்வாயாக.

கோகிலம் வசனம்.—சிலவுக்குத்தாரும் பிரபு.

இராஜன் வசனம்.—அதுதான் பூச்சியம்,என் கஜானாகாலியாய்கிட்டது இனி கடன் பட்டாலோ எங்கிருந்து கொடுப்பது. ஒருசமயம் கடன்பட்டாலோ கொடுக் கவழியில்லாமல்(கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போலக் கலங்கினுனிவங்கைவேந்தன்) என்றதைப் போல் கடன்காரரால் துன்பப்பட்டநேரிடும் ஆனபடியால்இப்போதுகொஞ்சநஞ்ச மிருக்கிற சொத்துக்களை பழனும் நீயும் உபாத்தியாயநம் பிரதானியும்எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் நான் பரதேசியாய்ப்போகின்றேன்

புள்ளி வசனம்.—வானமகராஜ் நீங்கள் இருக்கிறதை விட்டு வட்டிக்கு குடுத்து அந்தவட்டியை வைச்சிக்கினு இந்த மும்மா கோகிலம் சோறு ஆக்கிப்போடுவாங்கோ தண்ணுகினி இந்த மும்மா பொண்டாட்டியா வைச்சிக்கினு இருங்கோ மகராஜ் நாங்கள் எங்கையாவது கூலிக்குப் பொழைத்துப்போறோம்.

பிரதானி வாத்தியார் வசனம்.—அதுவும் நல்ல யோசனைதான்

பொது விருத்தம்.

பொங்கியேவழிந்துமுன்னோர் பொருளொளஞ்சிலவழித்துச் சங்கடந்திரிந்தபோது சஞ்சலப்படாமல்வேசி

இங்கிதகோகிலத்தோ டின்புறுநாளிலந்த

மங்கைசொல்கதையைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியாய்வாழ்கின்றோ

வசனம்.

முன்னோர் தேடிவைத்த பொருளையெல்லாம் வினாய்ச் சிலவு செய்து, பிறகு பொருளின் கஷ்டந்திரிந்தபோது மீந்ததைவைத்துக்கொண்டு, தாசி கோகிலத்துடன் சம்சாரஞ் செய்துவருகிறநாளில், தாசிகோகிலஞ் சொல்லிவருகிற கதைகளைக்கேட்டு மங்காளி ராஜன் மகிழ்ச்சியாய் வாழ்கின்றான்.

தாசி கோகிலம் சொல்லிய

அகடவிகடக்கதைகள்.

நீ மிகவும் போக்கிலி என்று ஒருவனைச் சொன்னதற்கு அப்படிச் சொன்னவனை மற்றவன் கையப்படைத்துவிட்டான். அவ்வடிப்பட்டவன் என்ப்பா ஏன் என்னை அடித்தாய் நீ நல்லவனுயிருந்தாயே என்றதற்கு உன் வாக்குத்தான் பலித்து என்னைப் போக்கிலியாக்கிவிட்டது என்றானும்.

ஒரு உத்தியோகப்பிராமணன் விளக்குவைத்தவுடனே அடியம்மா நாடகப்பார்க்கப்பேரகவேண்டும் சீக்கிரம் சாப்பாடுபோடென்று கேட்கதாய் என்ப்பா, நீ சந்தியாவந்தனம் செய்துவிட்டாயா, செய்தேன் என்கேடாசெய்தாய் பெருமான்கோயில் குளத்திலேசெய்தேன்; பெருமான்கோயில் குளத்திலே ஏதடா அப்பா இப்போதண்ணி இருக்கென்றுதான் அடுத்தவிட்டு கிச்சாமி சொன்னானே என்றுசொன்னான். இவன்சந்தியாவந்தனம் செய்தவசூணம் தெரிந்ததா.

ஒருவன் மற்றவனை யாரையா சேர்ந்து கறைவி லிருக்கிறதென்று கேட்க அவன் ஐயா தான் ஒரு கோயாளி, பத்தியம் சாப்பிடுகிறே னென்றும்.

ஏகாதசியும் அமாவாசியையும் ஒருநாளில் வந்தால் ஏகாதசிக்கு உபவாச இருப்பதா, அமாவாசியைக்கு ஒரு பொழுதிற்குப்பதா வென்று விடின் கேட்டுகொள்.

காட்டுப்புறத்தார் இரண்டிபேர் சேர்ந்து திருப்பதிக்குப்போனார்கள் கோயிலில் ஒரு யானைக்குட்டிக்குட்டி கிடந்ததைப்பார்த்த ஒருவன் இவ்வளவு பெரிய ஏருமை எங்கேனும் உண்டா என்று மற்றவனைக் கேட்டான் இரண்டு பக்கத்திலும் வாலைகள் ஏருமைகள் இந்த ஏருமையைப் பார்க்கிலும் பெரியதாய் எத்தனையோ இருக்குதே உணக்குத் தெரியாதா என்று மற்றவன் சொன்னான்.

விநாயக சதுர்த்தியென்று மாபியார் வீட்டுக்குவந்த மருமகனுக்கு மேலதசம் யாயசம்முதலிய ருசியுள்ள பதார்த்தங்களெல்லாம் படைத்தார்கள் அந்த மருமகனே ஏகாதசியன்று மற்றொரு தடவைவந்தால் மருமகனைக் கண்டவற்றப் போடாமல் என் செய்வார்கள். மற்றாள் பாரனை மாப்பிள்ளை சாப்பிட்டார். முதல்நாள் உபவாசத்தில் மாப்பிள்ளைபாடு வேப்பிலையாய் முடிந்தது அப்பொழுதுதான் அவன் விநாயக சதுர்த்திக்கு வந்ததுண்ணாறும் ஏகாதசிக்குப் புத்திவராநா என்று சொன்னான்.

தென்கலை வைஷ்ணவப் பெண்ணை வடகலை வைஷ்ணவ மாப்பிள்ளைக்குப்பேசிக் கல்யாண நட்சுரும்பிபாது அங்குண்டான ஒம்புகை கண்ணில் தாக்கிப் பெண்சற்றே கண்ணைக்கசைக்கினான். பக்கத்திலிருந்த பெண்கள் ஏண்டியும்மா இந்தச் சபகாலத்தில் கண்ணைக்கசைக்கியிருக்கிறாய் என்று கேட்கப் பெண்ணின் தாய் எம் பெண்தாலியறுத்தால் தலையைமொட்டையடித்துவிடுவார்களேயென்று அழுகிறான் என்றானாம் தென்கலையார்கமொட்டையடிப்பதில்லை.

நாலாந்துபேர் சேர்ந்து ஒரு வீதியில் போகும்பொழுது வழியில் வந்த தாசிரி அவர்களைப்பார்த்துக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டான். அது பரம்பரை தாசிரிகளுக்குள் ஊழக்கம் இவன் கும்பிட்டது யாரையென்று அவ்வாலிபர்களுக்குள் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. என்னைத்தான் கும்பிட்டான் என்னைத்தான் கும்பிட்டான் என்று ஒவ்வொருவரும் வாதாடி எல்லோரும் கூடி அந்தத்தாசிரியிடமேயாய் நீ யாரைப்பார்த்துக் கும்பிட்டாயென்று கேட்டார்கள் இளிந்தவாயன் யாரோ அவரைப்பார்த்துக் கும்பிட்டேனென்று சொன்னான் இதில் இளிந்தவாயன் எவனென்று ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

ஒரு பிரபுவின் வீட்டுவாசலில் ஒரு பிச்சைக்காரன் நின்று அம்மா பிச்சைபென்று கூவினான். அந்தத்தருணத்தில் வெளியிலிருந்து அவ்வீட்டுப் பிரபுவைக்கண்டு யாசகம் வாங்கிப்போகலாமென்று வந்த ஒருவன் அந்தப் பிச்சைக்காரனைப்பார்த்து அடே பிச்சைக்காரப்பயலே எட்டிப் போடா என்று அவசரமாய்ச்சொல்லிவிட்டு வீட்டுக்குள்போனான். பிரபு அவ்கே என்ன சத்தம் அவன் யாரென்று கேட்க யாசகன் யாரோ ஓடி பிச்சைக்காரப்பயல நின்று கூவினான். அவனை தான் தான் அத்தட்டினேன் என்றான். நீ யார் என்று பிரபுகேட்க தான் யாசகன் புரபு ஏதேனும் கொடுத்தால் ஒரு வேளைச் சாப்பாட்டுக்காவது உதவும் என்றானும் இது சமஸ்கிருத பிச்சை அது தமிழ்ப்பிச்சையென்று பிரபு சிரித்தார்.

ஒரு திருடன் தேவகாய்திருட தென்னமரத்திலேறினான் உடையவன
தைக்கண்டு கீழேநின்றுகொண்டு எண்டா தென்னமரத்திலேறினியன்று
கேட்டான். திருடன் கன்னுக்குட்டிக்குப் புல்லுபடுங்க ஏறினென்ற
ன் தென்னமரத்திலா புல்லிருக்குமென்றான், இல்லையென்று கண்டுதான்
இறக்கி வருகிறேனென்று சொல்லிப்போய்விட்டான்.

இரண்டுபேர் முதலாளிகள் ஒரு ஊருக்குப்போனார்கள். வழியில் ஆறு
பெருகினதால் வேட்டியெல்லாம் களைந்தபோய்விட்டன களைந்தவேட்டி
களைத்தங்கள் வேலைக்காரன் தலைமேல் வைத்து அவ்விருவர்களில் ஒரு
முதலாளி வேலைக்காரனைப் பார்த்த உன் தலையில் ஒருகழுதைப் பாரயிரு
க்கிறதல்லா என்றுகேட்டார். அதற்கு வேலைக்காரன் ஒரு கழுதையாய்
போவானேன், இரண்டு கழுதையின் பாரயிருக்கிறதென்றும்.

வெல்லம் எப்படி விரக்குமென்று உபாத்தியாயர்யின்னையைக்கேட்டார்
வெல்லம் புளிக்கொமென்று பின்னசொன்னான் அந்தபின்னையின்தந்தையும்
இதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்தார் உபாத்தியாயர் அவன்தந்தையைப்பார்த்த
உம்முடைய பின்னசொன்னதைக்கேட்டவா எனார். அவன் சிறுபின்னா
தானே அவனுக்குத்தெரியவில்லை நீங்கள்கேட்டது இஞ்சியாக்குமென்று
நினைத்து புளிப்பென்று சொல்லியிருக்கலா மென்றானும். தந்தைக்கே இ
ஞ்சி புளிப்பானபொழுது தகயனுக்குவெல்லம் புளிக்காதா.

காலெத்துபேர் உட்கார்த்து சீட்டு விளையாமக் கொண்டிருக்கையில்
புதிதாய்ந்த ஒருவருடையதால் அங்கு உட்கார்த்திருந்தவருடைய உடம்
பில் அறிமமல்பட்டது. காலவைத்தவர்களுக்கு உலகவழக்கப்படி கிரு
ஷ்ண என்று ஹையெடுத்தக் கும்பிட்டார் காலடி பட்டவர் சற்றுகேரம் சம்
மாயிருந்த அவரும் உட்கார்த்தபின்தான் எழுந்த அவர் தலையில் தன்கால
ல் பத்த உலகபுதைத்து கிருஷ்ண கிருஷ்ண என்று இருபது தாம் சொல்
லிக் கையால் இருபதுதாம் கும்பிட்டார் அங்கிருத்தவர்கள் நீர் ஏன் இப்ப
டிச்செய்தீர் என்றுகேட்க காலாறுதைத்தால் கிருஷ்ண கிருஷ்ணவென்ப
தும் கும்பிடுவதுதானே வழக்கம், அந்தப்படி கானுஞ் செய்யாமலிருத்தே
னே என்றாராம்.

பாரதபுத்தத்தில் பதினெட்டாம் நான் இரவில் அவ்வத்தாமனுக்குச்
சேனாபதி பட்டம் கிடைத்தது. பாண்வர்களை சித்திரையிலிருக்கும்பொழு
து தலைகளை வெட்டிவிடவேண்டுமென்று அவ்வத்தாமன் பாசறைக்கு வரு
கிறான். கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு இது தெரிந்து உடனே பாண்டவ ரைவரை
யும் தூக்கம் கலைமாமல் தூக்கிக்கொண்டுபோய் வழியில் தவருசெய்தக்
கொண்டிருக்கும் சந்தியாசி ஒருவரிடத்தில் சுவாமி இவர்கள் பாண்டவர்கள்
இவர்களை ராத்திரியில் கொல்லவருகிறான் அவ்வத்தாமன். தாய்கள் ஆசை
த்திற்குக்கீழே குழிதோண்டி இவர்களை வைத்துவிடுகிறேன் அவன் வந்து
கேட்டால் இல்லையென்று சொல்லிவிடுங்கள் என்றார். தவசியோ பொய்
சொல்லார் சிபார்சு செய்கிறவரோ கிருஷ்ணர் அவர்களோ தருமரூபமாகி
யபாண்டவர்கள் என்னசெய்வார் பாவம் ஒன்றும் போசாமலிருந்தார்; அவ்
வத்தாமன் அவருகிலவந்த பாண்டவர்களெங்கே என்று கேட்டான்.
என் ஆத்துக்குள்ளேயிருக்கிறார்கள் போடா பைத்தியக்காரா என்று அழுத்
தத்திருத்தமாய்ச்சொன்னார் ஆத்துக்குள்ளேயா இருப்பார்கள் என்று தாம்
ள் போய்விட்டான்.

உன்பெண்டாட்டி தாலியறுத்தால் சீ எங்கேசாப்பிடவாய் என்று ஒரு வனைக் கேட்டதற்கு என் அம்மாவிடத்திற்குசாப்பிடவேனென்றாலும்.

இரண்டு வித்தவான்கள் சேர்த்து ஒரு வழியற் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அங்கு ஒரு கால்வாயில் கட்டியிருந்த மதகைப்பார்த்து ஒருவர்இது என்னை விழுந்தாம்பு என்றார் அதற்கு மற்றவர் சீர் விழுந்தாம்புஎன்று பதில்சொன்னார்) விழுந்தாம்பு என்பதைப் பிரித்தால் விழும்அம்பு என்பது தனீர் ஓடும் மதகு)

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிற ஒரு பையனுக்கு காக்குச்செவ்வையாய்த்திரும்புவதில்லை ரகரத்திற்கு யசாசப்தமே வருவதுவழக்கம் ஓபு மாஅயக்கணி மூத்தியி என்று முறைசொல்லி எழுதிக்கொண்டிருந்தான். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒருவர் உபாத்தியாயரைப்பார்த்து ஐயா பையன் இப்படிச் சொல்லுகிறானே என்று கேட்டார் உபாத்தியாயர் அவனுக்கது வயக்கத்தானென்றார்.

குன்றாக்குடி என்னும் ஊரில் சமயோசித சாதர்ய புத்திமாணை ஒரு வித்தவான் தன்னிடத்திற்கு பிரான்மலியிலிருந்து இரண்டுசேஷர்களோடு வந்த இன்னொரு வித்தவானைச் சுட்டிக்காட்டி இவான் எப்பொழுதும்இரண்டு சீசாக்களோடு வருவதேயன்றித் தனியேவருவதில்லையென்று சிலே டையாகக்கூறினார். பிரான்மலிவித்தவான் உடனே இவரைப்பார்த்துதான் நான் குன்றாக்குடியாயிருக்கும் தங்களை வந்துகாண்போருக்கு இரண்டு சீசாக்களாயினு யில்லாமலிருந்தால் மதிப்பாகுமா என்றாராம். சீசா என்பது சாராயபுட்டிக்குச் சொல்லும் உலகவழக்கச்சொல்.

கனூடக ரெயில் சென்னைவீளின்று புறப்பட்டுத் திண்டிவனம் ஸ்டேசனில் கின்றபொழுது ஒருவண்டியில் இருந்த ஜனங்களில் ஒருவன் தன்மூட்டை முடிப்புசுளோடு கீழேயிறங்கினான். அவனை மற்றவன் ஒருவன் எங்கேபோகிறீர் என்றான். ஜலபாதைக்குப்போகிறேனென்று சொல்லியிறங்கினான் ஓய் ஜலபாதைக்குப்போக இவ்வளவு தாமதமாய்ப்புறப்படுகிறீரே வண்டிபோய் விடுமென்று சொன்னதற்கு போனால் போகட்டும் நான் ஜலபாதைக்குப்போகிறேன் என்று சொல்லி இறங்கிப் போய்விட்டான். வண்டியிலிருந்தவன் பிறகுதான் அறிந்தான் (ஜலபாதையென்பது) திண்டிவனத்திற்குப் பத்தமலிலினள்ள ஒரு ஊர்.

எகபுத்திரானை ஒரு செல்வகுமாறுக்கு வெகு சம்பிரமமாகக் கலியாணம்சுட்டத்த கல்யாணத்திற்கு எட்டிகாண்க்குமுன் மாப்பிள்ளையின்மாமன் ஒரு ஊருக்குப்புறப்பட்டான் கல்யாணத்திற்கு அவசியம் வந்துவிடுவீராவென்று மாப்பிள்ளைகேட்க என்ன இழவு விழுந்தாலும் வந்தேதீர்வேன் என்றான் சொன்னபடியே கல்யாணத்திற்கும் வந்துவிட்டான். முகூர்த்தகாலத்தில் ஜாதிவழக்கப்படி மாப்பிள்ளையைத்தனக்கிக்கொண்டமால் மாற்றும்படி சொல்ல இடென்ன இழவு எவ்வளவுபர மிருக்குதப்பா என்றான் கல்யாணக் கொண்டாட்டக் கிரமத்தின்படி பெண்ணும் மாப்பிள்ளை மீது வீசினான் அது அவன் கண்ணில் வீழ்ந்தது பக்கத்திலிருந்த மாமன் உன் தாலியறுக்க என்னடி யம்மா என் மருமகன் கண்ணைக் கெடுத்தாயே என்றான் என்னக்காணும் சபகாலத்தில் என்னென்னவோ ஆபாசவார்த்தைகளை யெல்லாம் சொல்லுகிறீரே என்றதற்கு இத்த இழவிலே சபமென்ன கிபமென்னகாணும் போம்போம் என்றாலும் கல்லமரமன்மரமன் சகுளிமாமன்

ஒரு இரும்புப்பாளத்தை ஒருவன் தன் சிறகன் வீட்டில் கொடுத்து வைத்திருந்தான். யிறகு உடையவன் வந்துகேட்டபொழுது இரும்பைஎவ்வி இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டதென்று மருமொழி சொன்னான் பின் ஒரு நாள் அவன் மனைவி தன் குழந்தையை இரும்புகொடுத்தவன் வீட்டில் விட்டவிட்டுத் தண்ணீர்க்குப்போய்த் தீதிரும்பிவந்து குழந்தையைக் கேட்டாள். குழந்தையை காக்கை எடுத்துக்கொண்டுபோய் விட்டதென்றும் அடே குழந்தையைக் காக்கை தாக்குமா என்பதற்குள் இரும்பை எவ்வி இழுத்துப்போனால் குழந்தையைக் காக்கை தாக்கிப்போகாதோ என்று பதில் சொன்னாள்.

கோயிலப்பற்றி ஒருவிகடகவி செய்த பிரசங்கம் வறுமையுடைய ஓணங்களே, கோயிலில் சுவாமியிருந்துவரும் அவருக்குத் தீபாராதனை நடக்கிறதென்று அச்சமயம் அன்பர்கள் தன்னத்திலுறைந்து கையெடுத்துக் கும்பிடுகிறார்களென்றும் நீங்கள் தீனத்தினர்கள். அது உண்மையல்லவா என்பவ்வற்றையும் ஆறுவந்து உமது விசுவேசத்தில் சொல்லியபடி பராக்கையில் கோயிலில் சுவாமியில்லை. இருப்பது வெறக்கல்லே, அதுகல்லு என்று நாம் அறிந்துக்கொள்வதற்குத்தான். கற்பூரத்தைக் கொளுத்திக் காட்டுகிறார்கள். அந்த வெளிச்சத்தில் கல்லென்று தெரிந்தபின் அங்கு கிற்கும் அன்பர்கள் ஐயோ நான்கள் அறிபாமல் சுவாமி என்று தீனத்திருந்தா? ம தவறு தவறு என்று கன்னத்தில் அறைந்து அந்தத் தப்பித்ததை மன்னிக்கும்படி கற்பூரங்கொளுத்தி தத்தவார்த்தத்தைக் குப்பிடுகிறார்கள். இதுதான் விசுவேசம்மதம்.

அத்துக்குடியிலிருந்து வண்டியேறிவருகிற ஒருவனுக்கு வழியில் சூக்கிரம் வந்துவிட்டது. இறக்க இறக்க இடமில்லை பிராணாங்கடப்படுகிறான் பொறுத்துக்கொண்டேயிருக்க வண்டியும் மணியாசரி இவ்வண்டியைப் போய்ச்சேர்ந்தது. ஸ்டேசன் வந்துவிட்டதென்று சந்தோஷமாய் வண்டியின் வாசற்படியண்டை வந்து சின்றுகொண்டான். வண்டிசின்றவுடனே சதவைத்திறந்தான் மணியாசரி என்று போர்ட்டர் கூவினால் அச்சத்தத்தைக்கேட்டவுடனே ஐயோ வண்டியேயிடுமேயென்று சற்று பொறுத்துப்பார்த்தான். சற்றுநேரம் கழித்துக்கிழே யிறக்கக் காலையெடுத்தான் மணியாசரி என்று மற்றொரு சத்தங்கேட்டது. இப்படியே இவன்மயங்கி சிற்சலும் வண்டியுறப்படும்கேமாய்விட்டது. அப்போதும் இறக்கப்பார்த்தான் மணியாசரி என்ற சத்தம் காதில்லிழுந்தது வண்டியும் புறப்பட்டு விட்டது ஐயோ பாவம் சூத்திரமும் பெய்யப்படவில்லை.

நான்கு அமாவாசியருகிறது தோசைக்கு மாவரைக்கவேண்டுமென்று தாய் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததை மகன் அம்மா அமாவாசி எப்படியிருக்கும் என்றுகேட்டான் தாய்வேலைமேயிருந்தால் இந்த அசட்டுக்கேள்விக்குக் கோபித்து அமாவாசி மொட்டைத்தலையும் பொக்கையுயிருக்குமென்று பதில்சொன்னான். அன்றையதினம் சாயரணை அந்த வீட்டுத்திண்ணையில் 60-வது சென்ற மொட்டைத்தலையும் பொக்கையுண்டையை ஒரு கிழப்பிராணிவந்து உட்கார்ந்து அம்மா கொஞ்சம்தண்ணீர் தாக்கத்துக்குத்தாருங்கள் என்று கேட்டான் உடனே அமாவாசி எப்படியிருக்குமென்று கேட்டமகன் ஒருகடிவந்து தந்தாயைப்பார்த்து அம்மா அமாவாசிக்கு நான்கு வருமென்று சொன்னியே இன்றையதே வந்த நம்முடைய திண்ணையில் உட்கார்ந்து தண்ணிகேட்டுதே சீக்கிரம்தோசை வார்த்தக் கொடுமென்று கேட்டானாம்.

ஒரு ஊவல்கணவன் ஒரு சைவனைக் கண்டு எம்முடைய பெருமையைக் கருடன் தூசிக்கொண்டு போகிற சிறப்பைப்பார்த்தாயா என்றதற்கு சைவன் இடைச்சிகள் மத்தாலடிக்கப் போகிறார்கள் என்று பரிதாபத்தால் எழுந்துப்போகிறது என்றுகூட.

வழக்காளி ஒருவனைப்பார்த்து உன்னுடைய முகமே நீதான் குற்றவாளியென்று காட்டும் கண்ணடியாயிருக்கிறதென்று சிபாயிப்பதி சொன்னதற்கு வழக்காளி ஐயா என்முகம் கண்ணடியாயிருந்தால் அதி லுக்கள் முகமும் தெரியுமென்றுகூட.

சுதிர்விட்டு சாலொமோனை நீயேன் கட்டிமுத்தமிட்டாய் என்று தாய்மகளைக்கேட்டதற்கு அவள் கம்முடைய சதுவேதத்தில் நீ ஒருவாடித்தில் எப்படி உபகாரத்தை விரும்புகிறாயா அடிபடியே பிறருக்கு உபகாரம் செய்தலிடு என்று சொலியிருக்கிறாடி செய்தீதென் என்றுகூட.

பெரிய மருமகன்மீது அதிகப்பிரியுமுள்ள மாமி பொருத்தியை என்ன மா பெரிய மாப்பிளையை நீ அதிகமாய்ச் கொண்டாடுகிறாயே என்று கேட்டக அவருக்கு எனக்குந்தான் பொருத்தம் என்று மாமி பதில்சொன்னாள்.

ஆறணி ஸ்டேசனில் வண்டிநிற்குஞ் சமயத்தில் அங்குள்ள போட்டர் ஆறணி ஆறணி என்று ஸ்டேசன் பெயரைக் கூவிலான். அவன் ஆறணியென்னும்பொழுது வண்டியிலுட்கார்ந்தவன் ஒருவன் உண்பான் நான் உண்பன் நான் என்று சொல்லிக்கொண்டே இறங்கிவிட்டான்.

வீதில்போன ஒருவாலிபனைப்பார்த்து 40-வயதுசென்ற இளமங்கை ஒருத்தி என்னு ளவகேவந்தங்கோ என்று நீ யாரமமா எனக்குத் தெரியவில்லையென்று அவன்கேட்டக ஒகோ ஐயையேர் எங்கவீட்டுட்கார்போலிருந்தது அததான் கூப்பிட்டேனென்று சொல்லிப்போயினன்.

ஒருசைவமடத்தில் குளோப்பர்க்கட்டி சூரியப்பிரசாசம்போல வெளிச்சம்போடப்பட்டிருந்தது ஊர் பாரக்கப்போன காட்டிப்புறந்தா நெருவன் அந்த வெளிச்சத்தைப்பார்த்து அங்குசின்ற ஒருவனை இதைன்ன ஐயா வெளிச்சமென்று கேட்டான். அதற்கு அங்கு சின்றவன் தம்பிரான் மடத்தக குளோப்பர் என்றுபதில்சொன்னான்.

சுத்த சண்மர்க்கவதி என்று பாவனை காட்டிவந்த ஒரு இளவ் சைப்பெண்டாடமையை என் அம்மா நீ மகாபதிவிரையென்று சொன்னாயே இப்போழுதேன் அடுத்தவீட்டு அந்தப்பிரபுவோடுபோலும் என்றுகேட்டதற்கு நான் என்ன செய்வேன் அவர் நன்றாய்ப்படித்தகர் பிரபு அவ்வளவு பெரியமனிதர்கூப்பிட்டால் நான் எப்படித் தாட்சண்யமில்லாமல்மாட்டேனென்று சொல்லாமென்றானாம்.

வீத்துவான் ஒருவன் ஒருபிரபுவிடம் யாசகம்கேட்கப்போனான். பிரபுவோ பரமலோயி வீத்துவானக் கண்டவுடன் வானு மெங்கேவந்தீர் என்றுகேட்கவே வீத்துவான் அவ்வளவு போதுமென்று சினைத்துக்கொண்டு குத்தினான் இரண்டுபேரும் இருக்குமிடம் ஒரு சாண்தாரம்தான் வீத்தியாசம் சேசுபமாசேபுனில் வீத்துவான் போய்விடுவான் என்று எண்ணி என்சண்ணுவித்துவான் உமக்கும் கழுதைக்கும் என்ன வித்தியாசமென்றான் வீத்துவான் ஒருசாண் வீத்தியாசந்தான் என்று பிரபு இருக்குமிடத்திலிருந்து தன்னைகயரல் அளந்து காட்டினான்.

ஒருவன் விசுவாசம் ஒரு செம்படச்சினை நீ விற்றீற மீன் கன்றயிருக்குமொ வென்றாலும் மோத்த பார்த்தால் தெரியுமென்று அவர் மீன் ஆய்ந்த கையை அவன் மீசுகையில் தேய்த்து பரிமணப்பொன்றார்.

ஒருவன் அற்பசுவகாசம் பிராணசங்கடம் என்று சொல்லிக்கொண்டாலும் அதைக்கேட்ட எதிர்ப்பிக்காரன் நீ புத்திராவியாயிருந்தால் அந்த சுவகாசம் என்செய்கின்றாய் என்றாலும்.

ஐாதிபேதத்தைக் கருதும் ஒருவன் என்னாதி உயர்ந்தது மற்ற்சாதி யெல்லாந்தாழ்த்தது என்றதைக்கேட்ட தாழ்ந்த குலஸ்தன் ஒருவன் அது எனக்கு அவ்வளவா தெரியாது. சீமைச் சாக்கெட்டையும் பிஸ்கட்டையும் பப்பாழைட்டையும் கேட்டுப்பார்த்தால் என்றாலும்.

ஒரு சுவ வேளாளமுதலி தன் வேலைக்காரனிடம் ஒருருபாய்கொடுத்து போஸ்ட்தலைகள் வாங்கிக்கொண்டொவா வென்றான் அவன் கமது ஏறுமான் ரேஷ்ட்தலை வாங்கிக்கொண்டு வாச்சொன்னாரெயென்று கல்ல மேஜையாட்டித்தலை இரண்டு வாங்கிவந்தாலும்.

தமிழும் இங்கிலீஷும் கலந்துபேசுகிற ஒருதுரை தன்வேலைக்காரனை யழைத்த ஒரு புகைச்சருட்டைக் காட்டிப்பா கொண்டொவா வென்றான். அந்தவன் கமது துரை சருட்டுபிழத்தவாய் கசப்பாயிருக்கிறதென்றுப்பய வாங்கிக்கொண்டொவாச்சொன்னாரென்று வேகவைத்த மொச்சக்கொட்டையைவாங்கி துறையின் மேஜையின்பேரில் வைத்தாலும்.

திருடினென்று குற்றஞ்சாட்டி ஜெயிலிலடைக்கப் பட்டிருந்த ஒரு குற்றவாளியைக் கொத்துவால் கூப்பிட்டும் விசாரித்தான் குற்றவாளி ஏறுமானே தாங்கள் இந்த உழையைச் சட்டியாய்ப் பண்ணினாலுஞ்சரி பாணையாய்ப் பண்ணினாலுஞ்சரி என்னைத் தாங்கள் காப்பாற்றவேண்டும் என்றான். கொத்துவால் குசுவனை தாலே கோபம்பிறந்து குற்றவாளியை எட்டு அடி அடிக்கும்படி கட்டளைவிட்டான்.

கொத்துவால் அடியாயமா யடித்தானென்று இன்ஸ்பெக்ட்டரிடம் போய்ப் பிரியாதுகொடுத்து ஏறுமானே அவர் தான் அப்படிச்செய்தார் தாங்கள் இந்த ஏழைக்கு நியாயத் தீர்ப்புச்செய்யவேண்டும் தாங்கள் வச்சாருடைய சிறச்சாமொட்டை என்றான் இன்ஸ்பெக்ட்டரும் அம்பட்டைதலால் எரிச்சலுண்டாக்கி இன்னும் எட்டு அடி அடிக்கச்செய்தான்.

ஒரு பெரிய மனிதனைப்பார்த்த உமக்கு எத்தனைப்பிள்ளைகள் என்று ஒருவன்கேட்டான். பத்துப்பிள்ளை என்று அம்மனிதன்சொன்னான் அந்தப் பத்துப் பிள்ளைகளுள் உமக்குப்பிறந்தது எத்தனை; ஊருக்குப் பிறந்தது எத்தனை என்றுகேட்ட பெரியமனிதனுக்குக் கோபம்பிறந்து என்னை அப்படிச் சொன்னீர் என்றான். உமக்கும்பிறந்தது ஆன்பிள்ளை ஊருக்குப்பிறந்தது பென்பிள்ளை என்று பதில் சொல்லிவிட்டான்.

ஒரு சத்திரத்தில் வந்து சாப்பிடும்போதெல்லாம் கடன் சொல்லிவிட்டுப்போகும் ஒருவன் ரயில் தப்பிப்போகிறதென்று சொல்லி அவசரமாகச் சாப்பிடவந்ததைக் கண்டசத்திரத்துக்குடையவன் சாப்பாடாகிற து சற்று உட்காருமென்று ஆசனம்போட்டு அவனை உட்காரவைத்த அவன் கேட்டு ம்போதெல்லாம் இதோ ஆச்சு இதோ ஆச்சு சொறுகொடுக்கிற து என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறதைக் கேட்ட அவன் பொழுதுப் போகிறவரையில் எனக்காகச் சொறு கொடுத்திடுக கொண்டு தாளிருக்கு மென்று சொல்லிப் போய்விட்டாலும்.

குறைவாக அளக்கும் ஒருசாராயக்கடைக்காரனை ஒரு குடிக்காரன்நான் கொடுக்கிறது துட்டல்லவா. ஏன் குறைவாக அளக்கின்றாய் என்றதற்குக்கடைக்காரன் நீபுன்பெண்டாட்டியின்னைகளுக்குச் சரியானசாப்பாடு போடாமல் சாராயத்தில் துட்டைபோடுகிறது சரியா என்றாலும்,

ஒரு குடியானவன் பெண்சாதி தன் புருஷன் என்றைக்கும் தரித்திரத்தையனுபவிக்கிறுனென்று அவன் மீதுகோபித்துக்கொண்டதக்கு அவன் ஏர்பிடித்தவன் என்னசெய்வான்பாணை பிடித்தவன்பாக்கியம் நாடுதாரித்திரன் உன் அதிஷ்டம் எங்கேபோச்சு என்றாலும்,

விட்டாருக்கும் நாட்டாருக்கும் அடங்காத ஒரு பஜாரிவிடல் ஒருபின்னம்விழ்த்தாம், அதற்காக அவன் திக்கில்லாதவளுக்கு யாரவது உதவிசெய்ய வாருங்கள் என்றதற்கு அவ்வூரார் நீமுன்னம் பஜாரிகளஞ்செய்தாயே அதை நாங்கள் மறந்துபோகவில்லை யென்றார்களாம்,

மிட்டாய் தின்பவர்களைக் கண்டால் கோபித்துக்கொள்ளும் ஒருசெட்டி தனக்குப்பெண்கேட்டவிடத்தில் இவன்பணக்காரனென்று கொடுப்பதாக தாய்த்தந்தைகள் ஒப்புக்கொண்டார்கள், பெண்ணுக்கு அவன் மீது பிரியமில்லாதபடியால் ஒரு பெரிய மிட்டாய்பொட்டளத்தைப் பிரித்து அவனுக்கெதிரில் தின்றுளாம் அவைக்கண்ட அவன் சொல்லாமல் போய்விட்டானும்,

விஷ்ணு நாமத்தைக்கேட்டால் கடுங்கோபங் கொள்ளும் ஒரு சிவசந்நியாசி இருந்தார், அவரைத்தேடி யாரேனும்வந்தால் சிவநாமமுடையவராயிருந்தால்தான் அவரோடு பேசுவார், நாலைந்து அண்ணுத்தே பிள்ளைகள் சேர்ந்து அவமதிக்கவேண்டுமென்று சருதி ஒவ்வொருவகைஅவரிடம்போகத் தொடங்கினார்கள் முதலிற்போனபனை உன்பெயரன்னவென்று கேட்டார் அவன் கோபலன் என்று சொன்னான், கோபலன் குட்டிச்சுவராய்ப் போனான், நீஇங்கே நில்லாதபோவென்று திரத்தினர் இரண்டாவது வந்தவன், கண்ணிஷ்ணன் என்றான், அவனையும் வாயில்வந்தபடி வைதுதிரத்தினர், கடைசியாக வந்தவனை உன்பெயரென்னவென்று கேட்டார், என்பெயர்சிவராமலிங்கம் என்றான் சந்நியாசி சற்றேறி நிதானித்துய பார்த்துத் தலையை அசைத்து பேஷ் பேஷ் அப்பா நல்லா நெருக்கு நல்லாநெருக்கு அகப்பட்டானு இடுக்கில் அகப்பட்டானு செந்தானு தொலைந்தானு பேஷ் பேஷ் நல்லா நெருக்கையா என்று குதுகலத்துடன் வாய்மலர்ந்து பேசினார்சிவராமலிங்கமென்றதில் முதலிலும் கடைசிபிலும்சிவனும் நடுவில்விஷ்ணுவும் இருப்பதால் அவ்விருவரும் நெருக்க விஷ்ணு தொலைந்தா ரென்பது சிவசந்நியாசிபின் சருந்து அப்பா என்ன வைராக்கியமீது,

ஒருவனை அவன் பெண்சாதி, அடா பாலி உன்னைக் கட்டிக்கொண்டு நான் என்னபலனைக் கண்டேன் என்று அழுததற்கு அடிபயித்தியக்காரி இப்படி அரும்பலினையாவது காணவில்லையா வென்று நகைத்தாலும்,

தென்னமரத்திலேறி தேவகாய் அறுத்தக்கொண்டிருந்த ஒருவனை கீழிருந்த ஒருவிகடன் நீவிழ்த்தால் எம்மாதிரி போவாய் என்றதற்கு அவன் இந்த மாதிரியாகத்தான் போவென்ற தன் னைவிலிருத்தகத்தியை விசிடவே விகடன்கால் கொண்டையாய்ப் போயிற்றும்

ஒரு வழிப்போக்கனைக் கண்ட ஒரு விகடன் ஐயா நீர் வந்தவர் என்றாலும், அவன் வந்தவாசி என்றாலும் விடசன் பரிசாசமாய் வந்தவாசிதான் கேட்டேன் என்பதற்குள் வழிப்போக்கன் நீ கேட்டவாசி தான்கான் சொன்னேன் என்றாலும்.

யாதொரு தொழிலும் செய்யாது போக்சிரிசைஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் பிரிணையைக் கண்டதப்பன் என்னடா லுப்படிப்பட்டசோம்பேரிப்பயன் எனக்குப்பிறந்தாயே என்றதற்கு அவன் நீயேன் இந்தமாதிரிப் பிரிணையைப் பெற்றுக்கொண்டாய் என்றாலும்.

இரவில் திருடப்போன திருடர்கள் இரண்டு ரூபாயை துணியில் மூடித்து சத்திரத்தில் படுத்திருந்த ஒருவனை பிடித்த இதென்னடா கட்டை காலிலப்பட்டதென்று சொல்லிக்கொண்டே ஸீபாகும்போது படுத்திருந்தவன் உங்கள்விட்டுக்கட்டை இரண்டு ரூபாயை துணியில் கூடமுடி போட்டு வைத்திருக்குமேவென்றாலும் திருடர்கள் அதைப்பிடிக்கிக்கொண்டதும் தின் இரண்டு உதைபுக்கொடுத்துவிட்டுப் போனார்களாம்.

ஒரு வழிப்போக்கன் ஒருசத்திரத்தில் கட்டைவைத்திருக்கும் கோழுட்டியை ஐயா உப்பிருக்கிறதாவென்றாலும், கோழுட்டி இன்னம்எதையேண்டும் என்றாலும் வழிப்போக்கன் புளியிருக்கிறதா வென்றாலும் கோழுட்டி இன்னம் எதையேண்டும் என்றாலும் வழிப்போக்கன் எத்தளமுதானு இருக்கிறது இல்லையென்று சொல்லிவிட்டேன்என்றும் என்றதற்கு கோழுட்டி என்னிடத்தில் இருந்தால் அப்போதே சொல்லிவிட மாட்டேனா என்றாலும்.

ஒருவன் சீக்காயிருக்கிறபொழுது அவன் வைப்பாட்டி என் கண்ணை எரி இறந்துவிட்டால் நான் உடன் கட்டை ஏறிவிடுவேன் என்று சொன்னாலும் அதை அவன் மனசில் வைத்திருந்து தூரதேசம்போயிருந்த ஒரு சமயத்தில் அவன் இறந்துவிட்டதாக ஒருத்தி அவளுக்குக்கொடுத்துவிட்டு இரண்டுமாதங்கழித்தவந்த அவளைப்பார்த்து கான்இறந்துவிட்டால் உடன் கட்டை ஏற்றறதாகச் சொன்னையே என்றதற்கு அவன் நீர்இறந்துபோகாமலிருக்கின்றீர் என்றாலும்.

சொன்ன தெரிவுக்குநகைகளைச்செய்துகொடுக்கும் ஒரு தட்டான்கடைக்கு, தற்குத்தற்குக்கென்றுசுப்கிக்கும் காலாழி போட்டுப்போகும் ஒருஸ்தி நீயைவெருடா எதிரியவைத்தான் ஒருநான் அவளுக்குக் கோபம்பிறந்து எனையயா ஆச்சாரி எனக்குப் பின்னால் கொடுத்தவர்கள் நகைகளைபெல்லாஞ் செய்து கொடுத்து விட்டு என்னைமாத்திரம் காலையொடித்துவைக்கிறாய் என்று கேட்டதற்கு அந்த ஆச்சாரியின் பெண்சாதிவெளியே வந்துஉன் காலாழி தவறுத்தாகக் வென்றாலும்.

பறவுளும் பெண்சாதிபுமாகக் கைகோர்த்துக் கொண்டுபோன இரண்டு ஐரோப்பியரைக் கண்ட ஒரு தன்னாக கிழவி அழுதாளாம். ஏன் அம்மாதிரி அழுகிறாய் என்று அவர்கள் கேட்டதற்கு நானும் என் பறவுளமாக உங்களது விழக்கம்போலக்கையைக் கோத்துக்கொண்டு போவதற்குக்கொடுத்து வைக்கவில்லையென்று மறுபடியும் அழுதாளாம்.

கூத்தாடகனை இராவேவுக்காரென்று சொல்லுகிற வழக்கம் போலவே அவர்களும் இராத்திரியில் கூத்தாடுவதை காம்பார்த்திற்குக்க இக்காலத்தில் பகலிலும் கூத்தாடுகிறார்களே. அது ஏதக்காக வென்று ஒருவனைமற் றொருவன்சேட்கக்காக கொடுக்கிறவர்களிருந்தால் எப்போது ஆடினால்தானென்ன வென்று பதில் சொன்னான்.

நான் எப்போதும் பெய் பேசுகிறதே கிடையாதென்று சொல்லிக் கொள்வது ஒருவனுடைய வழக்கம் ஒருநாள் தவன் வேலை வீட்டுக்குப் போகப் பார்த்த நீர் எங்கே போகிறீர் என்றதற்கு நான் பின்னாயர்கோலி லுக்குப் போகிறேனென்று பெய்சொல்லி வேலைவீட்டுக்கே போனாலும்

சாப்பிட்டுக்கையலம்பினதும் தாசி வீட்டுக்குப்பேய் விடுவது ஒருவனுடைய வழக்கம். அதைப் போலவே ஒருநாள் அவன் போகுமுன் அவன் மனைவி வெளியேபோனாளாம். அவளைக் கண்டபோது போகிறாய் என்று அவன் கேட்டதற்கு நீர் எதற்காகப் போகிறீரோ அதற்காகவே எனும் போகிறேனென்றாள். அதுமுதல் அவன் தாசிவீட்டுக்குப்போகிறதில்லையாம்.

இரண்டு மூன்று ரூபாய் விலையுள்ள கெடியார்க்களையே ஜனங்கள் விரும்புகிறார்கள். ஐம்பது தாறு விலையுள்ள கெடியார்க்களை வாங்குபவர்களை அதிகமாயக்கானேமே என்று ஒரு கெடியா ரியபாராசி கேட்டதற்கு உலகத்தில் எழை எளியவர்களை அதிகமாய்க்கிறார்கள். பணக்காரர் அதிகமாய்க்கிறார்களா வென்று விசுடன் பதில் சொன்னான்.

ஒருவன் அதிரசத்தின்பேரில் பிரயப்பட்டுதன்பெண்சா கியைச்சுடச் சொல்லி வெளியேபோனான் அவளும் ஐம்பதுவகையில் பணிக்கையாகச்சுட்டி, சுடும்போதே இரண்டும் சுட்டபின் இரண்டுமொகத்தின்றார் அது அவளுக்கு அதிக ருநிகரமாக விருக்கவே காய்கள் வருகிறதற்குக் இரண்டு இண்டாய் தின்றலிட்டு, அவன் வந்தால் வீதனாஞ் சொல்லப்போகிறென்று ஒன்றை கொடுத்தப் பெட்டியில் போட்டு மூடிவைத்தான். அந்த ஒன்றின் மேலேயும் அபா அடித்துக்கொண்டிருக்கும் புருஷன் என்ற ஆசை கொஞ்சமிருந்தபடியால் மறுபடியும் அதை யெடுத்தப் பாதியாய்ப் பிட்டு ஒரு பா தியை வாயில் போட்டுக்கொள்ளுஞ்சமயத்தில் அவன் வந்த எங்கே கொண்டுவா அதிரசமென்றான். என்னசெய்வான் பாபம் கையிலிருந்த பாதி அதிரசத்தைக்கொடுத்தான். இதுதானாவென்றான். ஆசைக் கெட்வளவுதின்றலென்ன செய்துநிரித்தார் மீதியுக் கொண்டொடி என்றான். வரகோ மாக்சு என்வாய்சம்மாயிராமல் தின்ற லிட்டேன் என்றான். எப்படி அவ்வளவும் தின்றாய் என்றான் இப்படித்தான் தின்றேனென்று அவன் கையிலிருக்க பாதி அதிரசத்தையும் பிடிக்கி வாயில் போட்டுக்கொண்டான்.

சாரூயங்குடிக்கும் ஒருவீன் அவன்பெண்டாட்டி அடாபாவி பணத்தைச்சாரூயத்தக்கேவீணாய்அழிக்கின்றயே என்றதற்கு, சாரூயம் விற்பவன் பெண்டாட்டி பிள்ளைகள் எப்படிபிழைக்கிறது என்றனும்.

புருஷனுடையதயவு எதுவரைக்குமென்று ஒரு விபசாரியைச் மசாரிகேட்டதற்குகையில் காசிருக்கிறவரைக்குமென்றுபதில்சொன்னாளாம் அந்தச்சம்சாரிபை விபசாரி உன் புருஷனுடையதயவு உனக்கு எதுவரைக்குமென்றதற்கு சாகிறவரைக்கு மென்றளாம்.

ஒருநாள் கெறடிகற்றவன் இரடிவிழுந்ததைக் கண்டவர்கள் என்னடாஅப்பா இரடிவிழுந்தாயே என்றதற்கு இதுவும் ஒருவேலைதான் என்றனும்.

ஒருவன் நல்லவன் கேட்டவன் என்பது உலகத்தாருக்கு எப்படித்தெரியுமென்று தெற்கத்தியானை வடக்கத்தியான் கேட்க அவன் செத்தபின்தெரியும் என்று தெற்கத்தியான் சொன்னனும்.

நெருப்புக்குச்சியானது பீடியையும் சிகரெட்டையும் சுருட்டையும்பார்த்து உங்களால் என்னுயிர்போகிறதே என்று கேட்டதற்கு, அவைகள் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள் பாக்கட்டுகளைப் போய்க் கேட்டுக்கொள் என்றனவாம்.

90-வயது கிழவன் 80-வயதுடைய தன்பெண்சாதியை அடிகிழவியென்றதற்கு அவள் அன்றுமுழுவதும் சாப்பிடாமலிருந்தாளாம். கிழவன் அடிகுமரிகண்ணுக்கு ஷோக்காய் மைஇட்டுக்கொள்ளடி என்றதும் மகாசந்தோஷமாய்போய்ச் சாப்பிட்டாளாம்.

ஒரு துலிக்கன் தன் பிராமண எஜமானை ரூபாய்வேண்டிய தென்று தொந்திரவுசெய்தான். அவர் உனக்கேண்டாருபா என்று கோபக்குறியுடன் கேட்டார். அதற்கவன் நம்பள் பீபி புள்ளதாசியிருக்கிறாங்கோ பவழக்காட்டு வவ்வால் கறிவாடு வாங்கணுங்கோ என்றனும்.

ஒருவன் புத்தகத்தின் விலை இரண்டுரூபாயென்பது தெரிந்தும் கால்ரூபாய்க்கு வாய்கூசாமல் கேட்டானும். புத்தகம்விற்பவன் வயிரெறிந்து அவனுக்குத் தெரியாமல் அந்தப் புத்தகத்தின் மத்தியில்தாது ஏட்டைக்கிழித்துக்கொண்டு கொடுத்தானும்.

நாமந்தெரித்துக்கொண்போன் ஒரு விஷ்ணுபக்களைக்கண்ட ஒரு அன்னியமதஸ்தன் உன் முகத்தில் கொம்பா முனைத்தது என்றபோது அந்த பக்தன் அது உன் முகத்தில் முனக்காதபடியால் தான் உன்வாயிம் வம்புமுனைத்தது என்று பதில்சொன்னனும்.

அறிவில்லாதவனை எனவென்று நினைக்கிறது என்று தம்பியை அண்ணன் கேட்டானும். தம்பி உப்பில்லாத பருப்புக்குச் சமானமாகநினைக்கவேண்டுமென்று சொன்னனும்.

ஒருமாட்டுக்கு வலிவந்ததென்று அம்மாட்டுக் குடையவன் குடுபோட்டான். அதைப் பார்த்திருந்த ஒருத்தி தன்புருஷனுக்கு வலிவந்ததைக்கண்டவள் அவனுக்குக்குடுபோட்டாள். உடனே அவன்பரலோகம் போனான்.

ஒரு மகம்மதியன் மனுஷானுக்கும் ஜனங்களுக்கும் பங்காளத்தில் சண்டையாச்சு என்றான். அவனை மனுஷாள் யார் ஜனங்கள் யார் என்றுகேட்டதற்கு மனுஷாள் துலுக்கர், ஜனங்கள் இந்தியர் என்றுபதில் சொன்னான்.

ஒரு கேஸ்நடந்துகொண்டிருக்கிறபொழிது மாஜிஸ்தேரேட் சற்றுக்கண்ணைசைந்து விழித்துக்கொண்டபொழுது எதிராளியின் வக்கீல் இந்தக்கான்ஸ்டேபில் சாட்சியைதின்றுவிட்டா நென்றதைக்கேட்டு. ஒருவேளை நம்மையும் தின்றுவிடப் போகின்றானென்று மாஜிஸ்தேரேட் கோர்ட்டைவிட்டு ஓடிவிட்டாராம்.

தமிழ்ப்பாஷை தெரியாத ஒருகாபிரியை தமிழ் டிராமாவுக்கு ஏன் வந்தாய் என்றுகேட்டதற்கு அதோ அந்தப் பெண்பிள்ளையைப் பார்க்கவந்தேன் என்றானும்.

வேடனொருவன் ராமாவென்று என்னைக்கூப்பிடுங்கள் என்று சிலரை வேண்டிக்கொள்ள ராமனுக்குண்டான அந்தஸ்தில் உனக்கு ஒன்றும்காணமே தடிராமா. என்றதற்கு அவன் என்னிடத்தில் வில்லில்லையா என்றானும்.

சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருத்தியை மற்றொருத்தி என்னடி வேட்டைநாய்போல் குலைக்கின்றாயே என்றதற்கு நானவேட்டை நாய்தாய்தானே வேட்டைநாய் கடிக்கிறதுமுண்டு என்று அவள் காதைக்கடித்து விட்டாளாம்.

இராமாயணம்படித்தால் சோறுபோடுகிறே நென்று சொன்ன ஒருத்தியிடம்போய் இராமாயணம் படித்து வரும்போது அவனுக்குப்பசியெடுக்கவே அம்மா சாப்பாடு போடும்மா என்றானும். அதற்கவள் முழுதும்படித்தாலல்லவா நானபோடுவேனென்றுளாம்.

ஒருவன் யானைவருகிறதென்று சொல்லி ஊராரைப் பரிகாசம்பண்ணுகிறதன்முடி ஒருநாள் அவனுக்குஎதிரில் யானையே வந்து விட்டது அவன் யானையென்றான் வழக்கம்போல்ஒருவரும் அவன் சொன்னதைக் கவனிக்காமலிருந்து விட்டார்கள். வந்தயானை அவனைக் கொன்று போட்டது.

வண்ணம் உடுப்புஉடுத்தும் ஒருத்தி வேறொருத்தியை நீயென்னடி அழுக்குசீலை கட்டிக்கொண்டுவந்தயே இழவுஎன்றுளாம். அதற்கவள் என் கந்தவண்ணனும் சேசயில்லையே என்று பதில்சொன்னாளாம்.

தன் னறுமாளிடத்தில் சதாகஞ்சிறையிய குடித்திருந்த ஒரு சொழிவா ளிஎன்னடா என்னோரும் கஞ்சியே குடிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறீர் எ ன்று தாளிநுத்த ஊரைவிட்டு வேற்றாருக்குப்போகும் பொழுது வழியில் வந்து கொண்டிருந்த ஒரு வீண்ப்பார்த்து இதுஎன்னவூர் என்றான். வந்த வன் கஞ்சிக்குடியென்று சொன்னான். அடேஅப்பாபோகிற இடத்திலும் கஞ்சிதான் அப்பபெம்போ விருக்கிறதே என்று வந்தவழி திருமயி தன்னா ர்வந்து சேர்த்தான்.

மகாசெர்வல்கொண்டிருந்த ஒருபணக்காரன் ஒரு ஏழைப்பிராமண னைப்பார்த்து எங்கே ஓய்காரணம் பிச்சைக்காரப் பார்ப்பானே என்றுளு ம். அதற்கு அந்தப்பிராமணன் காண் பிச்சைக்காரப் பார்ப்பான்தான் உன் னைப்போவொத்த அறிவில்லாப் பிரபுவிடத்திற்கு வரவில்லையே என்று சொல்லிப் போனானும்.

படுக்கையில் ஐயோ தேன் என்று பெண்சாதி கூவினான் சீக்கிரம் வேளியேபோய் ஆராவத புருஷான் இருந்தால் அழைத்தவர அடிக்கலா மென்று புருஷன் சொன்னான் அப்படியானால் நீங்கள் புருஷாளல்லவா எ ன்று அவன்கேட்க அப்படியானால் கொம்புஎடுத்தவா அடித்துப்பார்க்கலா மென்றான். என்னபுருஷன் இவன்.

ஒரு தாமி வீட்டுக்குப்போய்த்திரும்பிய ஒரு லீகடனை நீர் மறுபடியும் வருகின்றீராவென்றதற்கு அவன்கான்கரு வருகிறேனென்று சுவற்றில் எழுதியவைத்து வந்து விட்டவன் ஒருவருடக்கழித்து அவன் வீட்டுக்குபோ கவே அவன் காண்கருவருகிறேனென்று சொன்னவர் இன்றுவந்திரேஎன்ற தற்கு நான் காண்கருதானே வருகிறேனென்று எழுதியிருக்கின்றேன் சவ னரித்துப்பார் என்று கதைத்தாலும்.

வழியில் போய்க் கொண்டிருந்த ஒருஐரோபியனைக்கண்ட ஒரு வண் டிக்காரன் ஓ துரையே வண்டிவேண்டாமா என்றான். அதற்கு அந்தஐரோ ப்பியன் தன் கையிலிருத்த தடியால் வண்டிக்காரனைத்தலைமேல் அடித்து என்னையென் றீ துரையென்றாய் துரையென்றால் அர்த்தத்தெரியாதமட யா துதையென்றால் இராஜா காண் இராஜாவா உண்ணப்போல் காலும் ஒருமனுஷன் நான் வெண்ணையாயிருக்கின்றேன் நீநீவந்த நிறமாயிருக்கின் றாய் உனக்கும் எனக்கும் வேறென்னபேத யிருக்கிறது என்றுபுத்திசொல் லிப் போனானும்.

பேராசைபிடித்த ஒருகோமுட்டி தூறுறுபாய் பெருமான சொத்துக் களை ஐந்து ரூபாய்க்கு மனக்கூசாமல் கேட்டுவாங்கிக்கொள்வான் அப்படி ப்பட்டவனை ஏமாற்றவேண்டுமென்று கங்கணங்கட்டியஒருவன் ஒருவிகை பித்தனைக்கு தக்கமுலாம் பூசிக்கொண்டு போய்க் காட்டினதும் பத்துஆயிர ம்ரூபாய்க்கொடுத்துப் பெற்றுப் பத்திரப்படுத்தினபிறகு வயிரொரித்தாலும்.

நன்றாய்ப்படித்த ஒரு வித்துவான் தரித்திரத்தால் பிடிக்கப்பட்டுதனக்குப்பிரசன்னமாகும் சரஸ்வதியைநோக்கி அம்மணி உன்னுடையகடாட்சம் எனக்கிருக்கிறத இலட்சியி கடாட்சம் எனக்கேனில்லையென்று கேட்டதற்கு சரஸ்வதிவேவி சொல்லுகிறாள். அப்பா இலட்சியி எனக்கு மாயி (உலகவழக்கத்தில் மாயிக்கும் மருமகளுக்கும் பொருத்தமிருக்கிற தில்லை யென்பது உணக்குத்தெரியாதா) அதனாலே தான் கானிருக்கிற இடத்தில் அவள் கிறதில்லைபென்று பதில் சொன்னோம்.

எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இரண்டனாவாங்கரமல்சவரஞ்செய்கிறவழக்கமில்லாத ஒரு அம்பட்டன் ஒருவிடன் ஏமாற்றுகிறதற்காக ஒரு அனுவை தன்சையில் வைத்துக்கொண்டு சவரஞ்செய்யக்கூப்பிட்டான் இவனுடைய சைகையைத்தெரிந்த அம்பட்டன் பாதிதலையைசிறித்தது விட்டு பணந்தந்தபின் மற்றப்பாறியுஞ் சிறைப்பேனென்றான் - விடன் என்னசெய்வான் பாவம் தன்னுடைய வேஷ்டியைமற்ற ஒரு அனுவைக்காக அம்பட்டனிடம் வைத்துவிட்டு தலைமுழுதுஞ்சிறைத்துக்கொண்டான்.

ஒரு தரைதன்னிடத்திலிருந்த ரயிடையைழைத்துக்கணக்கைப்பாரி சோதனை செய் என்றுசொன்னார் அவன்பரிசோதிக்கையில் எப்போதோ 9 5 ஈ செத்து அக்கணக்குப் புத்தகத்தில் ஒட்டிகொண்டிருந்தது அவன்பரிக்கும்போது காற்றில் கீழேதள்ளுண்டு போயிற்று அதைக்கண்ட அவன்பயந்து ஒடொடியும் போய் ஒரு ஈயைப்பிடித்துவந்துகொண்டு பணசுடவி அந்தக் கணக்கைப் புத்தகத்தில் ஒட்டிகொண்டிருக்கும் சமயத்தில் தரைவந்துபார்த்த முதலிலிருந்த கடந்தகையைக்கேட்டு கதைத்த ஈயடிச்சான் ரயிடர் என்று அவனுக்குப்பேர்ரைத்தார்.

சாலையில் போகும் ஒரு சிபாய் பட்டாளத்தைபார்த்த ஒருவன் என்னையுஞ் சிபாயிவேலைபில் சேர்த்துக்கொள்ளுவீர்களாவென்றானும் ஆமாம்சேர்த்துக்கொள்கிறோம். நீயும்சண்டைக்கு வரவேணும்மே வருவாய வென்றதற்கு ஆனால்உங்கள்வேலை வேண்டாமென்று ஒடினோம்.

முறை தெரியாமை.—குழுதவல்லி என்பானொரு பார்ப்பினி. அவளுக்கு ஒரு புத்திரனும் புத்திரியுமுண்டு கணவன் காலறவால் மடிந்தான். தாதுவருடப்பஞ்சத்தில் பிழைக்கவகையற்று சென்னைமாபுரி வந்து தனையின தம்புசெட்டி வீதியிலுள்ள தனபாலசெட்டியாரிடத்திலும், குமாரத்தியையேகாமயேஸ்வரன் கோவில் கோதண்டராமசெட்டியாரிடத்திலும் சிலதொகைக்கு விற்று ஜீவனம்செய்தவந்தாள் அதுவும் சிலவாய்விட, பிறகு குழுதவல்லி தாசித்தொழில் புரியும் தையலாய்மாறி கற்பைக்கெடுத்து வாழ்ந்து வருங்கால் தூதுசென்று பிழைக்கும் துஷ்டனொருவன் தனபால

செட்டியிடும் நிற்கப்பட்டிருந்த சிறுவனை தாயாகிய குமுதவல்லியிடம் சேர்ப்பிக்க, இங்கு தாயை தனயன் பெண்டா வைத்துக் கொண்டு சுகிக்க காலவித்தியாசத்தால் குமுதவல்லி கர்ப்பமாகிக் குழந்தையும் பெற்றுவிட்டாள், தனபாலசெட்டியார் தான் வாங்கிய விலைமகன் விலைமகளின்மையலிற்சொக்கி ஸ்வரூபம் சூலைகின்றான் என் உன்னி, உடனே நல்லகபமுகூர்த்தத்தில் கோமளே ஸ்வரான் கோவில் கோதண்டாராமசெட்டியாரிடம் உள்ளபெண்ணை இவனுக்குக் கலியாணம் செய்துவைத்தார் இங்கு அண்ணன் தங்கையை மனம்புரிந்தான், நிற்க, ஒருநாள் குமுதவல்லி தன்கொழுநன் விவாகஞ்செய்துக் கொண்டதையறிந்து தம்பதிகளைத் தன் வீட்டுக்கு மணவிருந்துக் கென்றழைத்து உபசரித்தாள். அங்குதொட்டிலில்கிடந்த குழந்தை வீழீட்டழுவே, கோபளீஸ்வரன் கோளிலில் நிற்கப்பட்ட பெண் அக்குழந்தையை எடுத்து பின்வருகிறபடி தாலாட்டுகிறாள் “ மாமா மருமகனே-மைத்துன என் தம்பிசித்தப்பா என்மகனே-சீராளாகண்வளராய் இப்பெண்ணுக்கு அந்தக்குழந்தை மாமன், மருமகன், மைத்துனன், தம்பி சித்தப்பன் ஆக ஐந்துவிதமுறையாகவேண்டும் முற்கூறிய நான்குமுறைகளும் எனிதற் கண்டுவரலாம். முற்கூறிய மாமன் முறை எப்படியோ அறியக்கூடவில்லை.

முற்றுப்பெற்றது.

வாழி விருத்தம்.

அடியார்க் ளிருநா லயத்துரையு மாநந்த
 னவனடிகள் வாழி வாழி
 ஆரண் மேரதுமொரு வேதியர்க ணிலைபெற்று
 வன்புடன் வாழி வாழி
 கொடியாடு மாட்டா ளிகைமருபு விந்தியா
 கோட்டைகொடி வாழி வாழி
 குறைவிலா நம்மையா ளாங்க்லேயமனனரும்
 குபேரனென வாழி வாழி
 படியிசையவர்களிட முத்தியாகஞ் செய்கின்ற
 பலபேரும் வாழி வாழி
 பட்சமுடன் சீவகா ருணியராய் வாழ்கின்ற
 பதிசதிகள் வாழி வாழி
 மிடியொழித் துபகாரஞ் செய்தவரு முலகுபுகழ்
 மேனக்கங்கள் வாழி வாழி
 சீமேதினியில் புகழ்பெறும் பாலவீர்த் திசிரிசஸ்
 பசுதழைக்கிட வாழியே.